42. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

Ludas Matyi

Ára: 3,80 Ft

1986. FEBRUÁR 19.

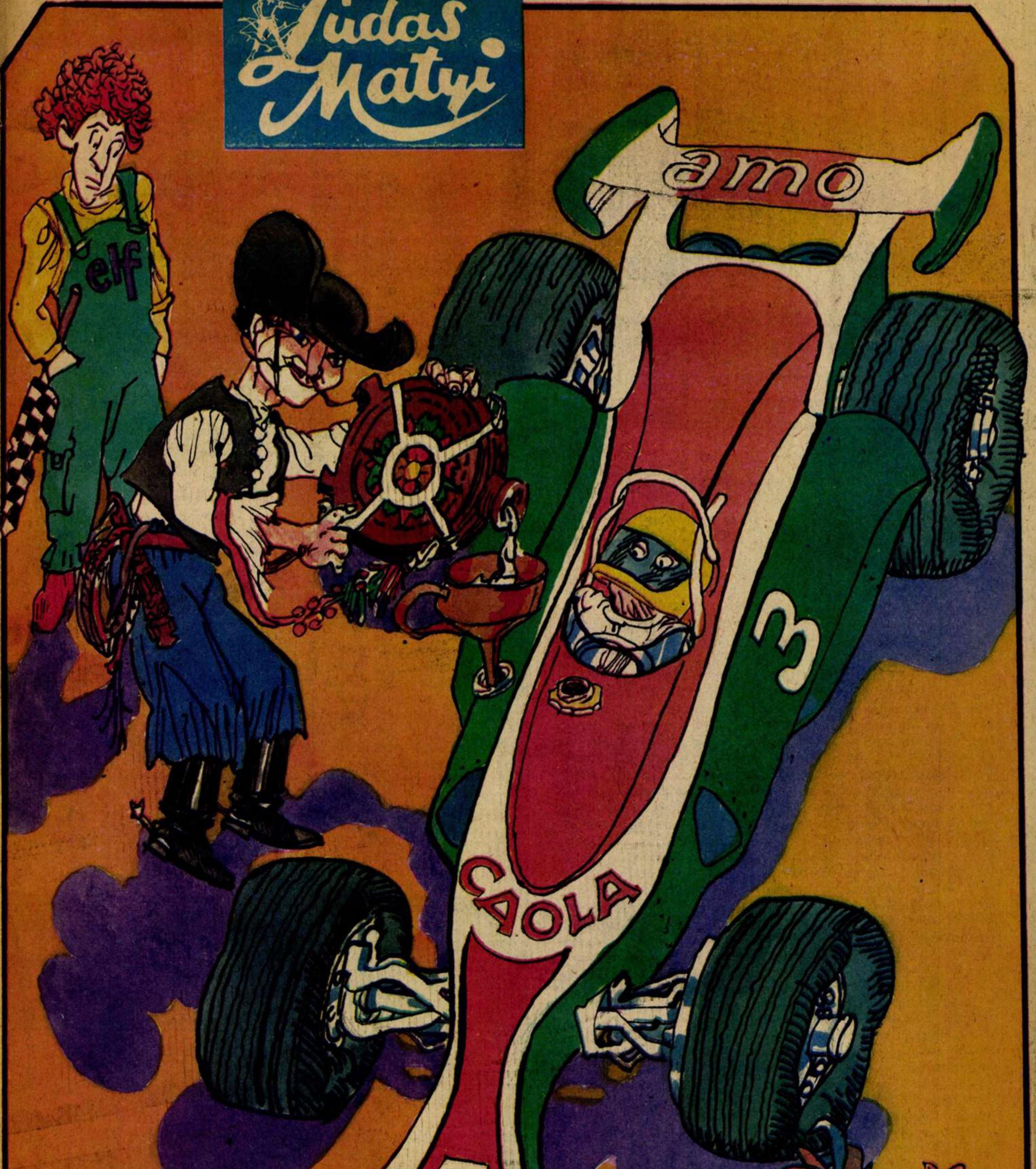
elf
amo
3
CAOLA
3
FORTE
Hihi

Hegedüs István rajza

MAGYAR FORMA 1

(REVUNK A 8–9. OLDALON)

ÖNÁLLÓ IMPORTJOG

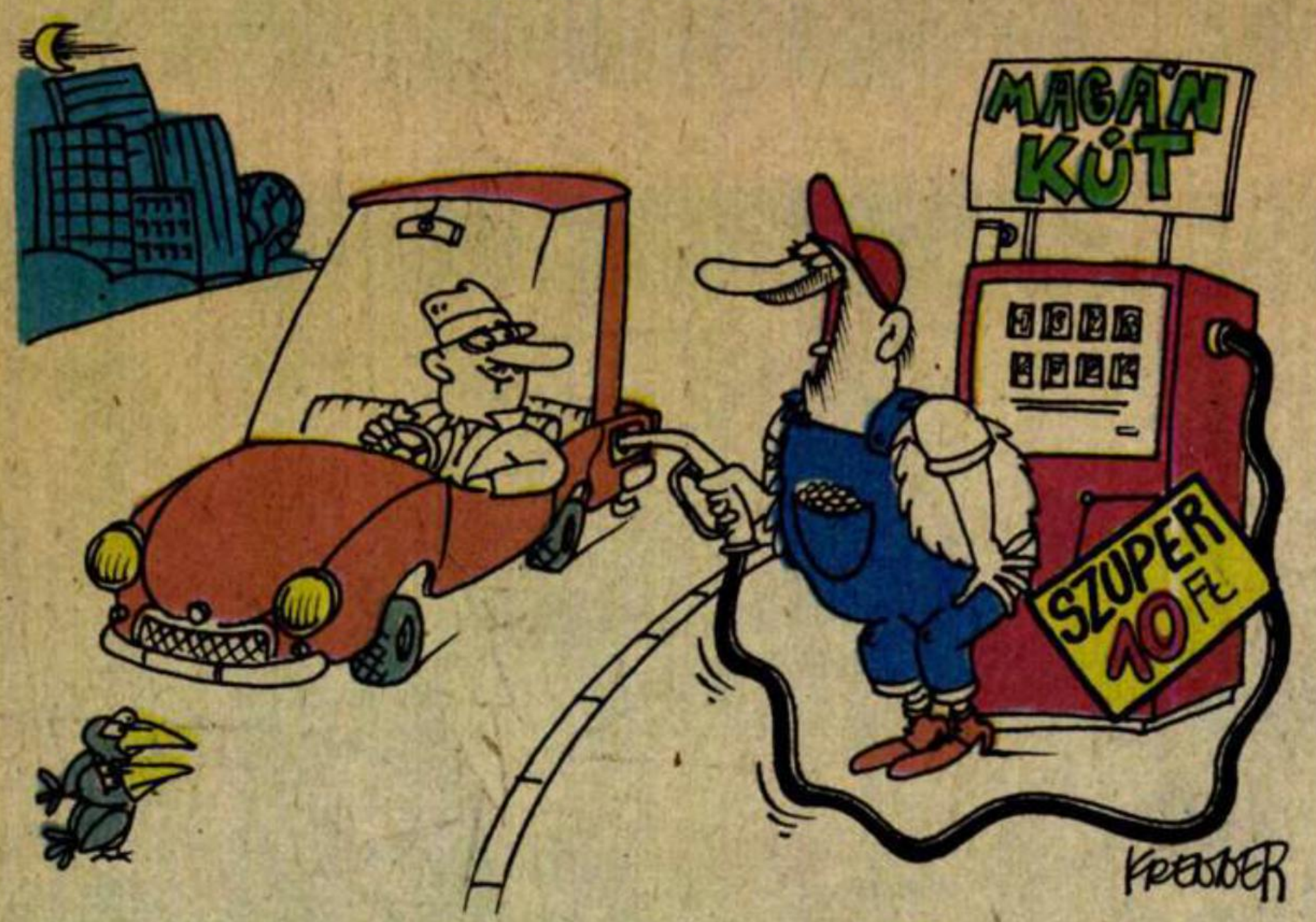

– Ne csodálkozzon, én közvetlenül az OPEC-től kapom.

Jobb, mint az igazi

Időről időre felröppennek a híradások a magyar műemberről, amely svéd segítséggel készült, alig néhány kollégája van a világon és a hús-vér embertől leginkább abban különbözik, hogy a megtévesztésig nem valódi. Most például azt olvasom: mikroklímavizsgáló laboratóriumban műszerek segítségével minden eddiginél pontosabb, tárgyilagosabb adatok nyerhetők a különböző testrészeket érő hőhatásokról. Félreértés ne essék, a műember műtestének műrészeiről van szó. A hideg és a meleg viszont a legteljesebb mértékben valódi.

Kérdezhetnék: mi ebben az egészben a pláne. Nos, tagadhatatlan, a műember higgadtabb, megfontoltabb nálunk, nem ragadtatja el magát, nem szalad percenként a radiátorhoz, ha fázik, s nem rohan az ablakhoz, ha melege van. Hűvösen elegáns, akármilyen túlfűtött, és nem is káromkodik, legföljebb ha magában, azonkívül nem irkál leveleket különböző lapoknak hogy csak néhány előnyös tulajdonságát – nem is a legfontosabbakat – említsem.

Én például a műembert sohasem hallottam panaszkodni, hogy csak 18 fok van a lakásában, annak ellenére, hogy a hivatásos hőfokellenőrök 20 fokot mérnek, igaz ott, ahol csak ritkán lebeg a lakó, a szoba közepén, méternyi-másfél méternyi magasságban. A műember fegyelmezett, sőt képzett is, jól tudja, ez a szabatos hőmérsékletmérés. Azt is tudja továbbá, hogy nem tévfűtés a távfűtés, mert a lakóházak homlokzati ajtói, ablakai sok-sok (egyesek szerint 60–70) százalékkal „vannak benne” az energiapazarlásban, tehát nem is az üzemeltetőket, a hőszolgáltatókat, hanem bizonyos korábbi műmunkák elvégzőit illeti a legnagyobb dicséret ezügyben.

Egy szó, mint száz, igencsak jól kvalifikált ez a magyar műember (az sem kizárt, hogy műegyetemet végzett), de bizonyos demográfiai okok miatt, mint már említettem, eleddig csupán kevés van belőle, ezért aztán ránk, sokkal kevésbé tökéletes, ám annál inkább élő kollégáira még hosszú ideig szükség lesz. Vagyis a műemberrel való kísérletek természetesen csak kiegészítik, de ma még nem pótolhatják a hús-vér-ideg alanyokon végzett hőértékelő vizsgálatokat.

És lám, milyen a gyarló, valódi ember: ahelyett, hogy minderre határtalanul büszke lennék, még egy kis műörömet sem érzek.

Münz András

Torták a terroristának

Két, pisztollyal és könnygázgránáttal felszerelt férfi rontott be Franciaországban egy St. Etienne-i cukrászdába és a bevételt követelte. Az idős cukrász, a lánya, meg két unokája franciakrémesekkel és tortákkal kezdte bombázni a fegyvereseket, akik annyira meglepődtek, hogy krémtől csorogva elfutottak, persze a bevétel nélkül. Kedvencem ez a hír, szívderítő a terrortámadásokról szóló jelentések tengerében! Csak egy krémtörténet! A valóságba átültetett Stan és Pan, 1986-ban. Ha a hagyományos édesfegyverek alkalmazása elterjedne, még a világbékéhez is közelebb juthatnánk. Ha lennének is, akik a puncstorta betiltását követelnék. De képzeljék el, hogy Samir Zsazsa (ez nem női becenév, egy libanoni pártvezérről van szó), valamint Nabih Berri hívei krémessel, meg más ínyencségekkel támadnák egymást. És még hány válsággóc van! Micsoda exportüzlet lehetne a Gerbeaudnak!

Természetesen nálunk a tortafegyver békésebb célú felhasználása kerülne előtérbe. Az idén a torták alapanyaga nem drágult, legfeljebb narancs helyett citromtortát használnánk. Ámbár innen is-onnan is azt hallom, hogy ez a módszer itthon már régóta dívik, csak takarékossági okokból jelképes tortákat dobálunk. Például vitapartnereinkre. Teli lesz a szeme-szája habbal, krémmel, hátha elhallgat. Elhajították egy láthatatlan tortaszeletet a kereskedelmi dolgozók szakszervezetének kongresszusán is, ahol elhangzott egy javaslat, hogy mivel a magán- és a szerződéses vendéglők magasabb jövedelmezőséget érnek el és ezzel elcsábítják az állam által kiképzett jó szakembereket, fizessenek ezért pótadót. Tudtommal a javaslatot nem fogadták el, de e torta receptje tanulságos. Amikor a veszteségesek magasabb jövedelmezőséget észlelnek, a legtöbbször nem azt nézik, hogyan érhetnének el ők is nyereséget, hanem hogy miként lehetne megakadályozni, hogy a másik nagyobb jövedelmet érjen el. Nem azt vizsgálják, hogy jobb és több munka van-e abban a tortában, – mert ha nincs, legyen csak keserűbb, mint egy mandulásszelet cukor nélkül –, hanem azt sorolják, hogy ők mennyivel rosszabb feltételek között dolgoznak. Megjegyzem, hogy ugyanakkor a magasabb jövedelmezőségűnek nevezett kisvállalkozók meg arra panaszkodnak, hogy az ő feltételeik mi mindenben rosszabbak.

Amíg csak a tortát dobáljuk, – egymásnak – nem lesz teli az asztal. Torta a jól dolgozónak: nesze egy finom szelet, de nagyobbat te sem kaphatsz – torta a gazdaságtalan vállalatnak: ezt a jólmenő cégnek kell hozzádobnia, mivel neki van miből adnia, míg ugye a gazdaságtalannak nincs még egy síma krémese sem. Mert esetleg – előfordult! – a külföldi partner többször is visszaküldte az exportárut minőségi hibák, vagy rossz csomagolás miatt... Jó néhány helyen ilyenkor nem a masszát keverik újra, hanem túligényesnek, gourmandnak mondják a partnert és dühösen egy jelképes tortát vágnak hozzá. Az idén. Mert így jövőre már ebből is kettő kell.

Földi Iván

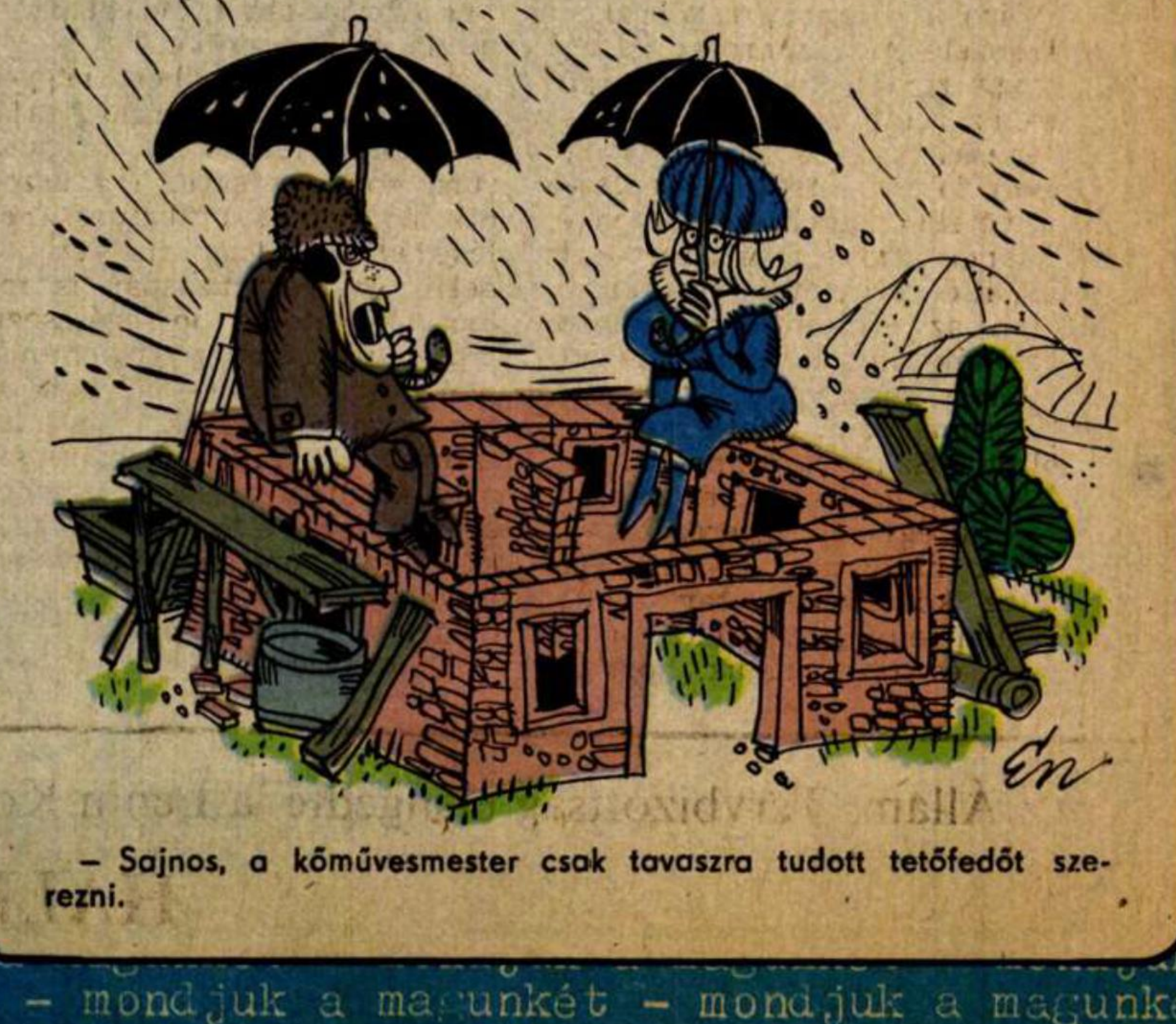

– Sajnos, a kőművesmester csak tavaszra tudott tetőfedőt szerezni.

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

Ma és most...

MAI RÓBERT BÁCSI

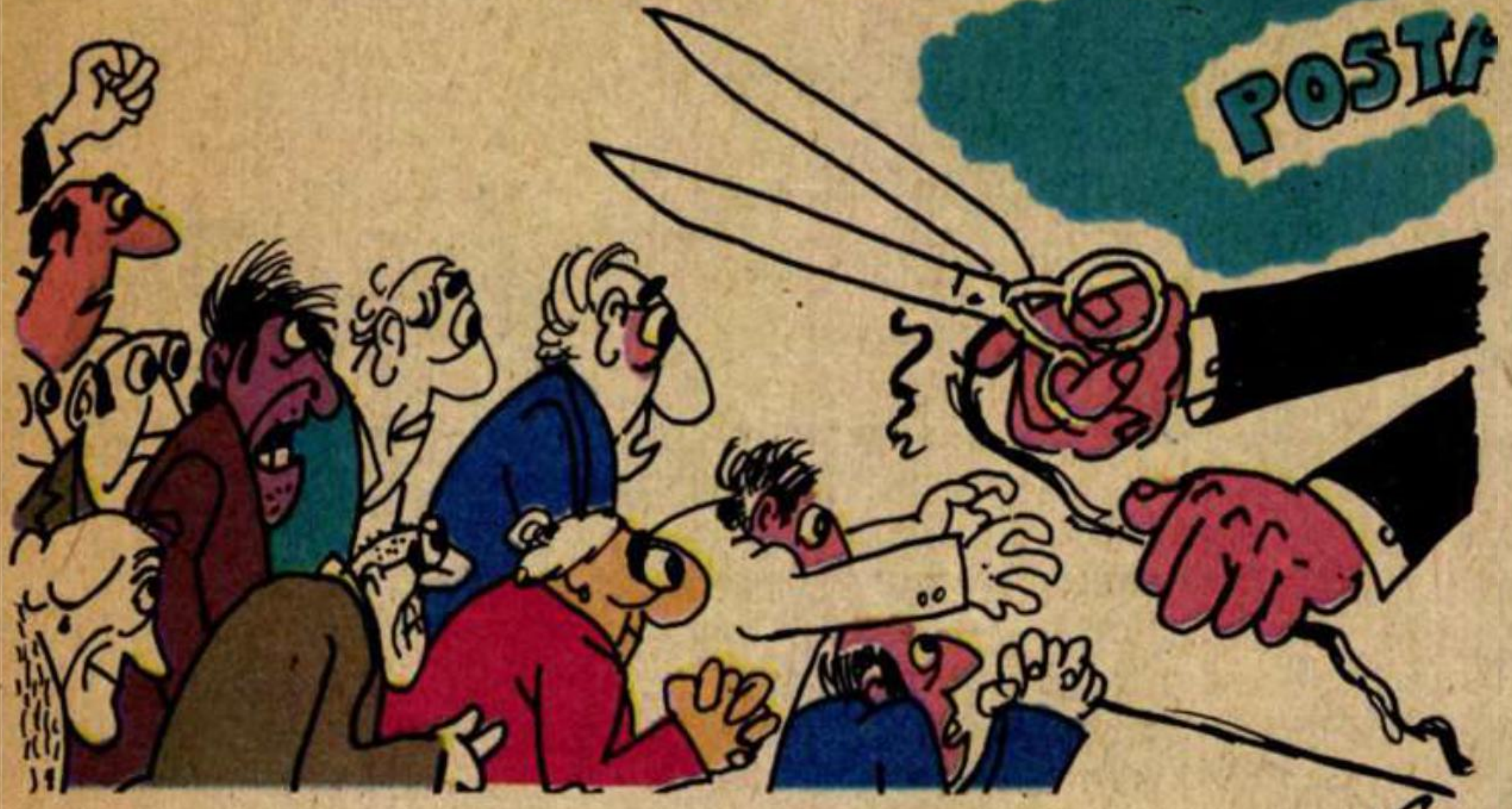

– Mindenki kap egy darab telefondrótot!

ELISMERÉS

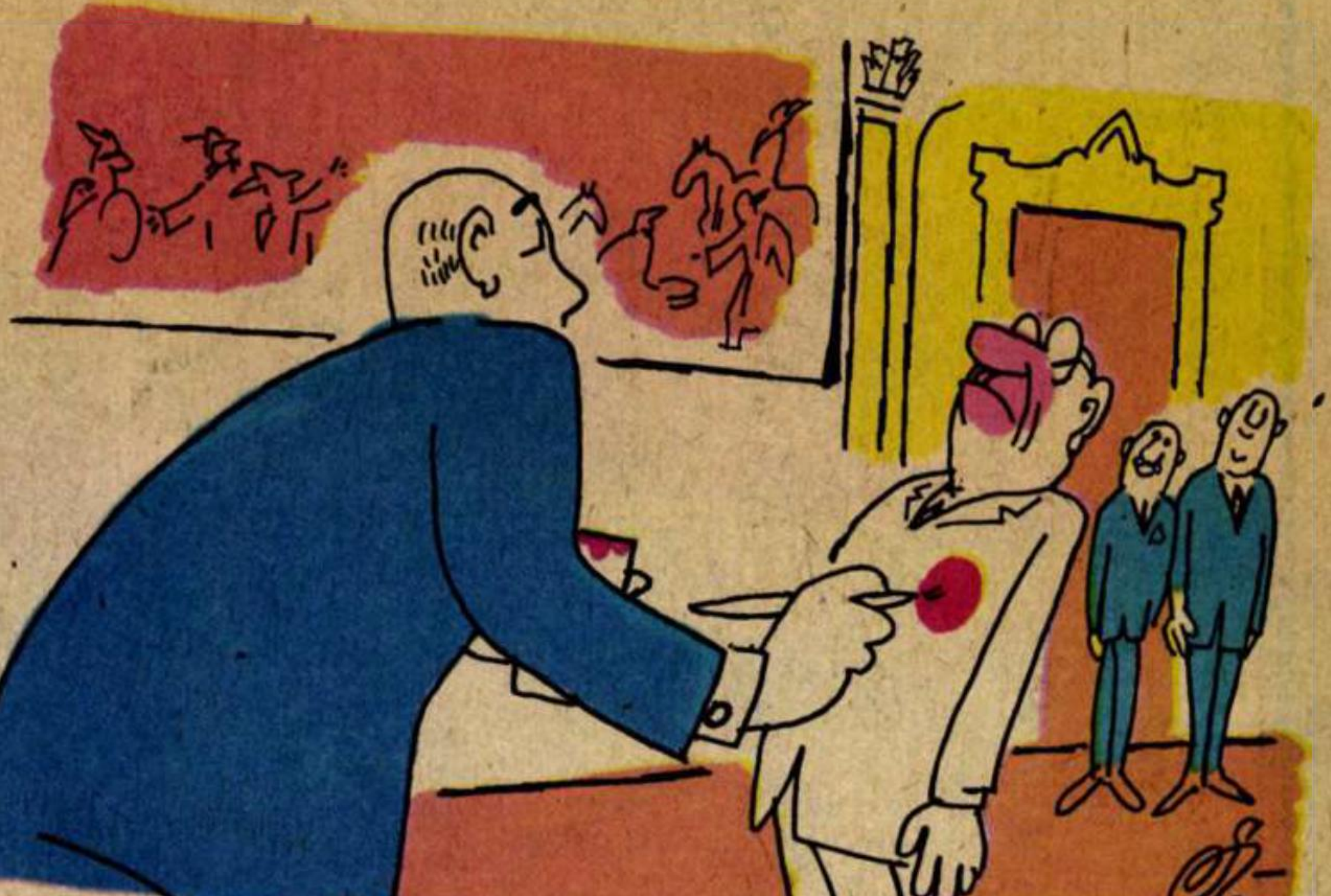

– Maga egy piros pontot kap!

ÖRÖKKÉ FOG ÉLNI

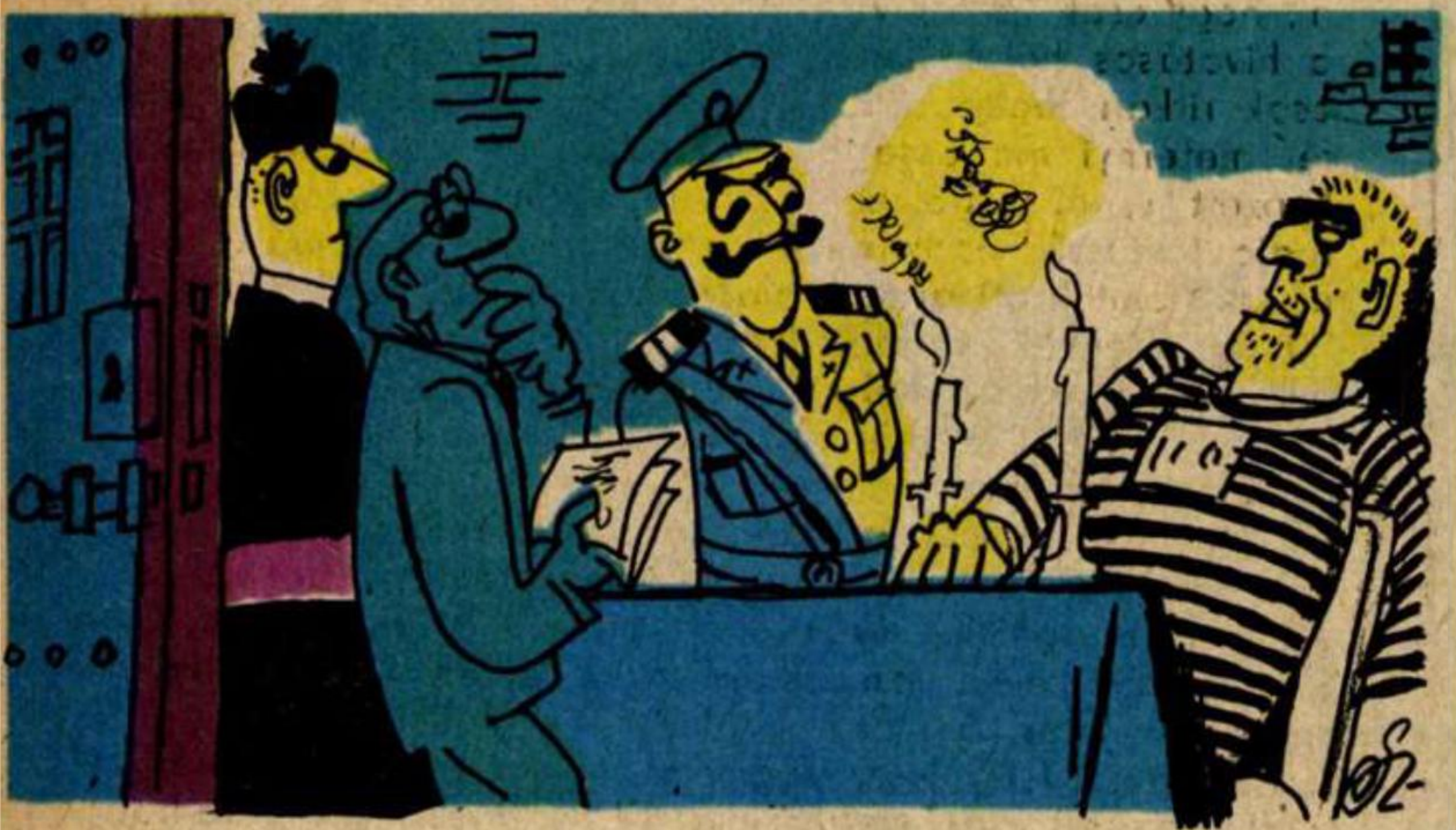

– Az utolsó kívánságom: magyarázzák el nekem, mi az az innováció!

HANGULATCSINÁLÁS

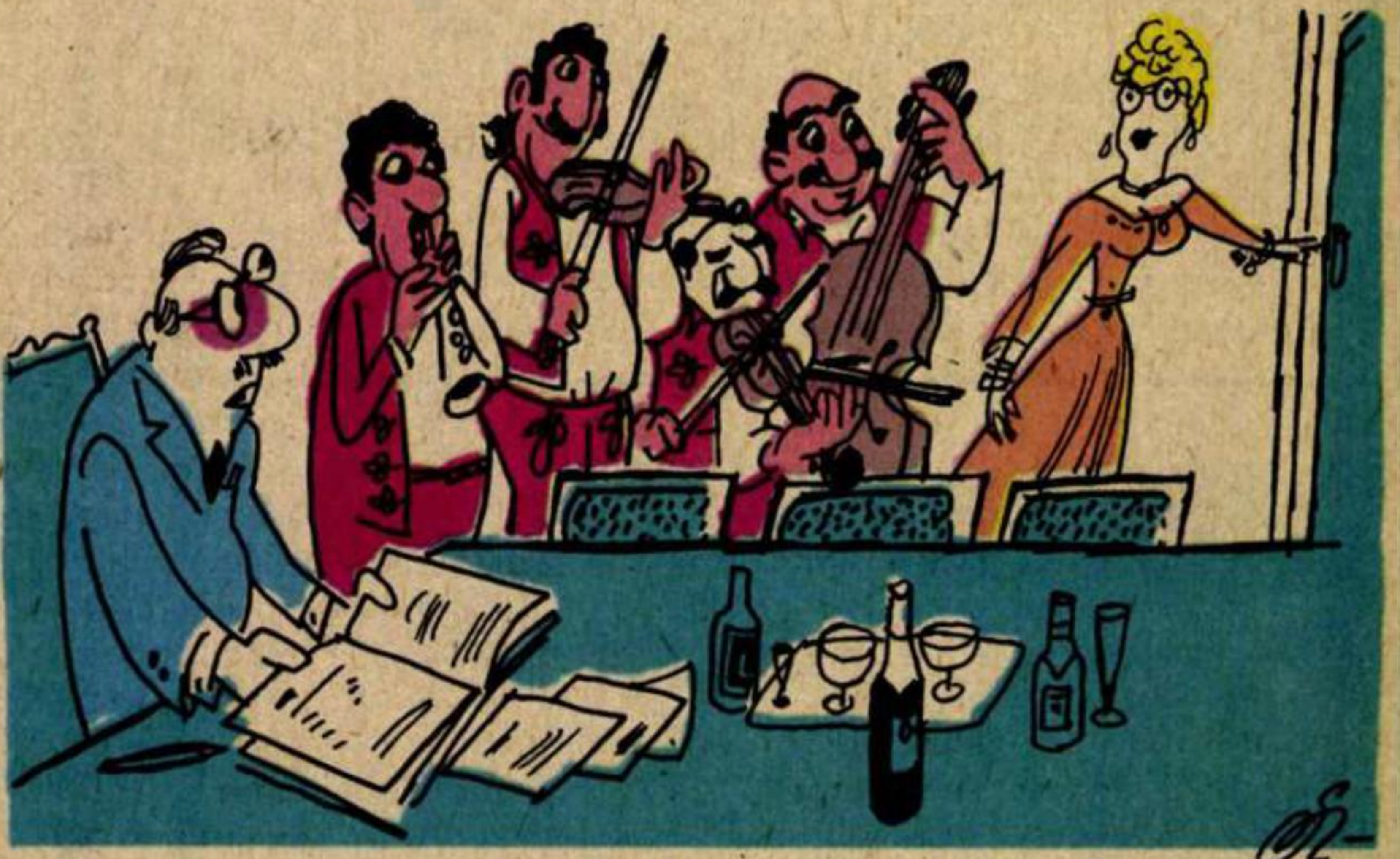

– Pirike, jöhet a külföldi partner!

Ki ölte meg Lady N-t?

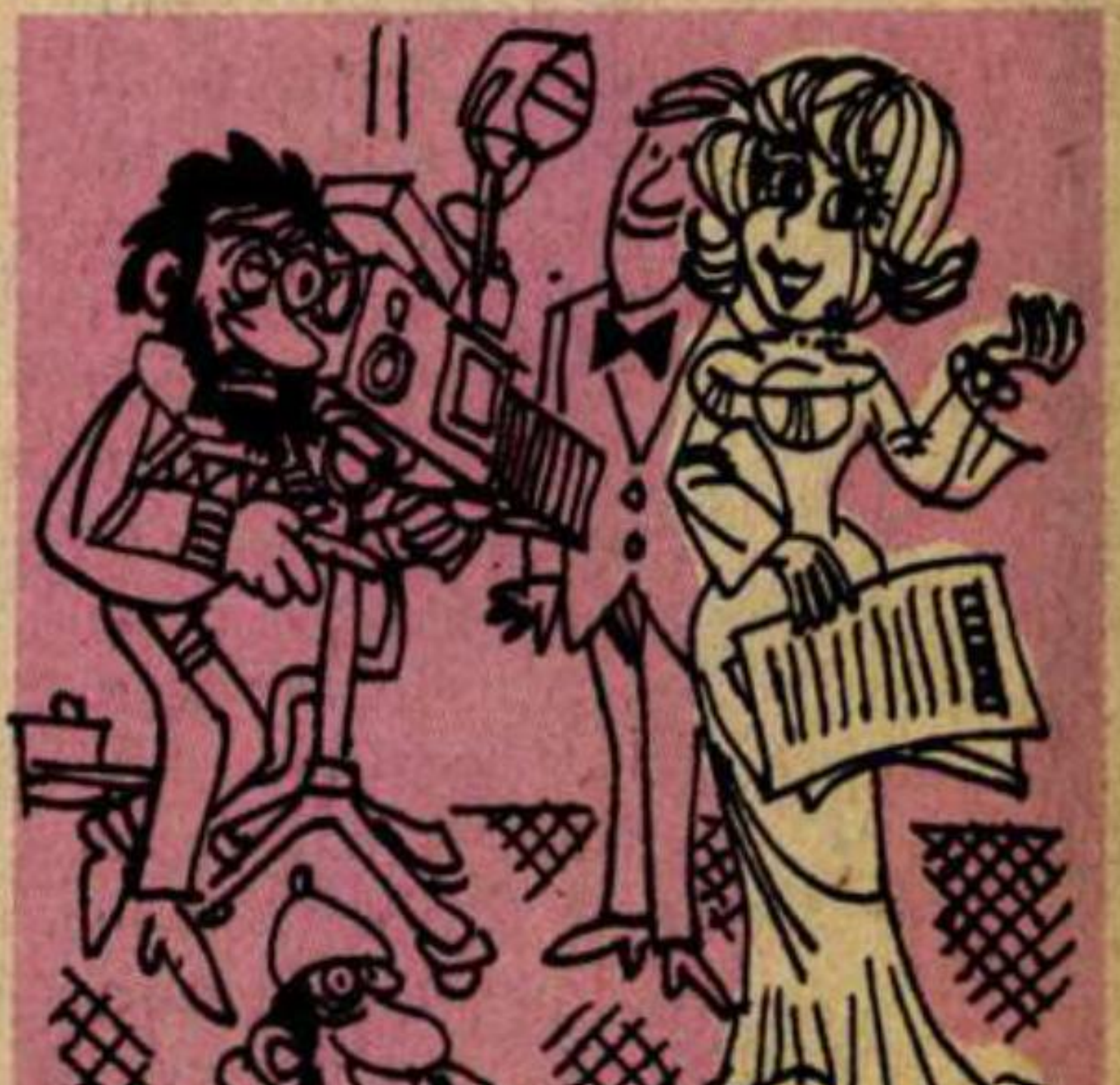

Néhány hónappal ezelőtt izgalmas hír hozta lázba hazánk serdült közvéleményét: jól értesült köröktől származó információk szerint egyik ismert énekesünk megölte a feleségét. Többen még látni is vélték az asszonyt — aki egyébként szintén zenész —, amint késsel a hátában, átlőtt szívvel bolyongott a pesti utcákon, korabeli slágerekkel próbálván elűzni homlokáról a szomorú redőket.

Természetesen hamarosan kiderült, hogy az egészből egy szó sem igaz — az illető énekes még soha egyetlen feleségét sem ölte meg, a szóban forgó feleség pedig csak igen kivételes esetekben lett volna hajlandó átlövetni a szívét, azt is csak illő tiszteletdíj fejében.

Miután az érintettek személyesen cáfolták meg a gyilkossággal kapcsolatos rémhíreket, a pesti pletyka soha nem látott méreteket öltött. Szinte azonnal elterjedt, hogy az énekesnek és feleségének van egy-egy alteregója — magyarul: hasonmása — akik a rendőrség kötelékéhez tartoznak; mindketten előléptetés előtt álló őrnagyok, és az a dolguk, hogy a híres emberekkel kapcsolatos bűnügyeket valamilyen módon megcáfolják.

Sokan voltak — így például a Brassói Aprópecsenye utcai általános iskola úttörőcsapata — akik szorgos kutatómunkával kinyomozták, hogy az énekes amerikai koncertkörútjukon összeveszett a feleségével, a szóváltást tett követte és az asszonyt a Fifth Avenue környékén kidobták egy száguldó mentőautóból.

Amikor sorrendben negyedszer cáfolták az énekesnő haláláról szóló híreszteléseket, az ügyet már sűrű homály fedte. A huszonötödik cáfolatnál nyilvános megemlékezést tartottak, melyen az érdekelt művészházaspár is megjelent, láthatólag jó egészségi állapotban. Mindez azonban csak olaj volt a tűzre — azonnal akadtak olyan egyének, nem is kis számban, akik legszívesebben megesküdtek volna arra, hogy az egészet csak a hatóságok találták ki, hogy eltereljék a közvélemény figyelmét az előttünk álló központi árintézkedésektől.

Ettől kezdve az egész országban egyre többen hitték abban, hogy az énekesnő-feleség már régen nincs az élők sorában; egymásután jelentkeztek a televíziónál olyan szemtanúk, akik állításaik szerint utoljára látták a művésznőt: egy idősebbnek tűnő úr villamosmegállóban vélte felismerni, amint egyik fővárosi közlekedési vállalatunk rokonságát szidta, Pikkelyes bácsi, az ismert lépcsőházi elmefutár és gázóraleolvasó kisiparos szerint súlyosan sebesülten bolyong, az M 5-ös autópályára vezető utat keresve.

Amikor azután az énekesnő, kezében egy aznapi újságot tartva megjelent a televízió képernyőjén, már szinte mindenki biztosra vette, hogy nem él.

— Látod anyukám, így lehet hinni az újságoknak — szólt feleségének a képernyő előtti karosszékében közel hárommillió magyar családfő. — A csaj már hetek óta halott, azután itt mutogatják.

Egy idő után úgy tűnt, talán csendesedik az énekesnő-feleség körüli hajcihő — az emberek tudomásul vették, hogy bár meghalt, jó egészségnek örvend.

Csupán a Brassói Aprópecsenye utcai általános iskola úttörőcsapatának pajtásai nem nyugodtak. „Lady N" címmel egyik délután kötetlen beszélgetést szerveztek a népszerű művészházaspárral, s miközben az énekesnő-feleség nem győzte az autogrammokat osztogatni, férje felé számolatlanul szórták a „Gyilkos" kifejezést a pajtások.

Föld S. Péter

Az Állami Tervbizottság elengedte a Lenin Kohászati Művek hatmilliárdos adósságát

HALLOD, OTP?!

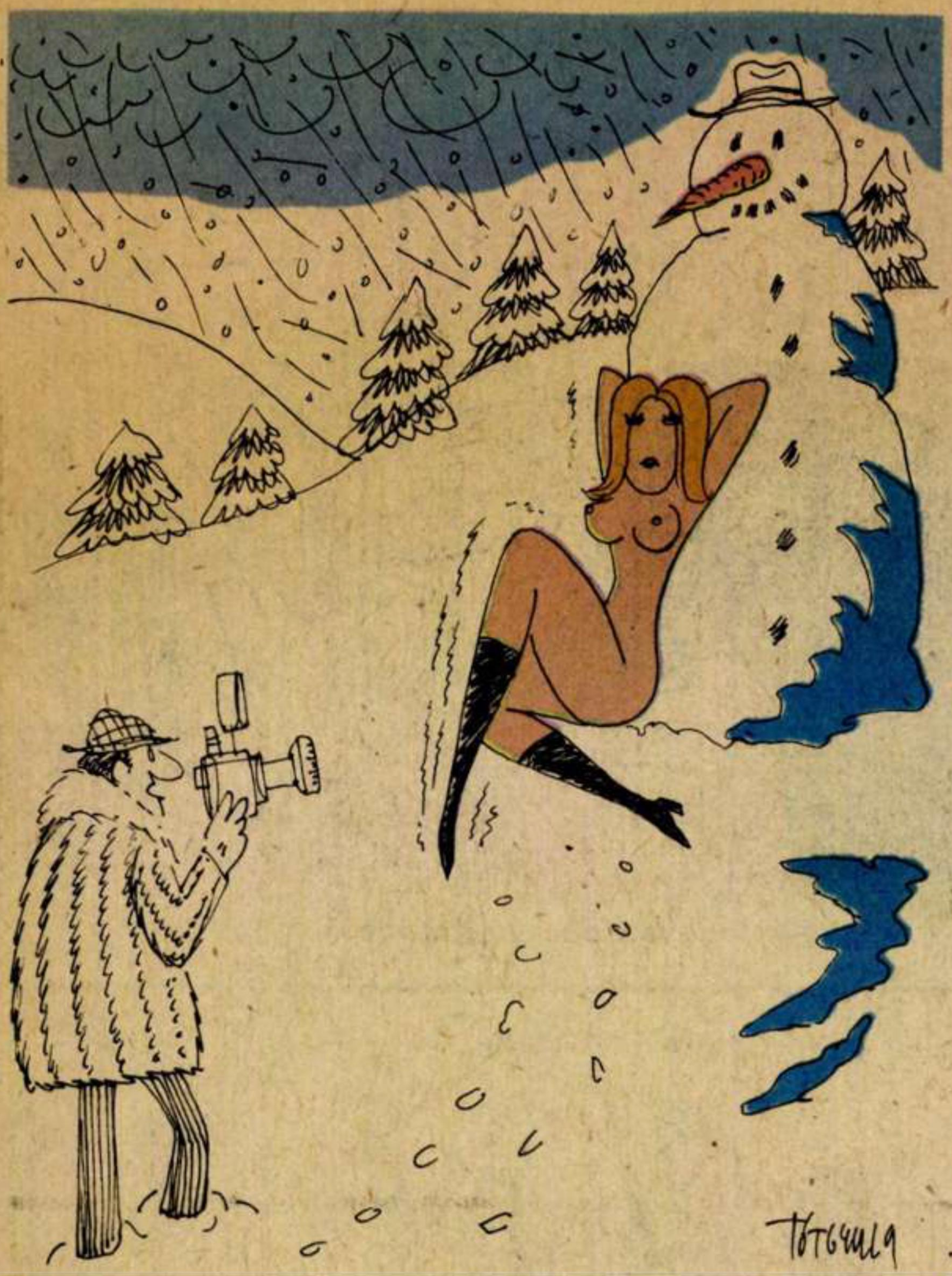

– Ne dideregjen, Ibike, különben sohasem tudjuk eladni a csizmákat . . .!

INFLUENZÁS IDŐK

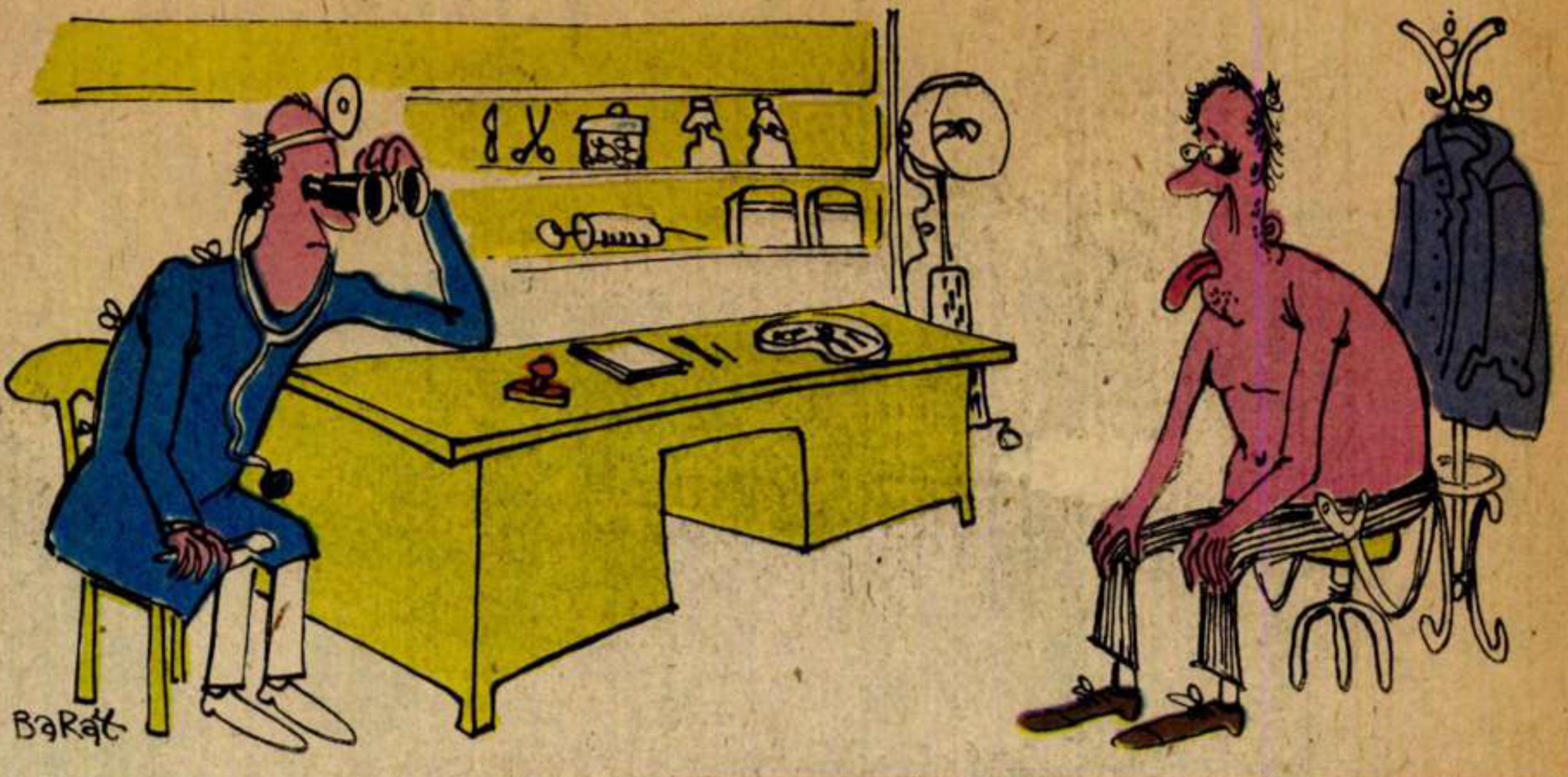

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Igaz az, hogy a múltkor egy társaságban, ahol azt mondták rólam, hogy rendes, becsületes ember vagyok, te az ellenkezőjét állítottad?*

— *Szó sincs róla! Én még soha nem voltam olyan társaságban, ahol rólad azt mondták, hogy rendes, becsületes ember vagy!*

*

— Mikor fogtok végre elválni?

— Nem tudunk megosztozni a feleségemmel a három gyereken, ezért megvárjuk, amíg négy lesz.

SZILÁNKOK

ÜZEMBEN

— Gratulálok, önök nagyon szorgalmasak. Ebédidő alatt is dolgoznak.

— Nem is. Csak.

ÜZLETI ÉRZÉK

Ha koldusbotra juttatják, jó áron eladja a botot.

HATÁRIDŐ

— Csak addig szeretnék élni, míg a négyéves unokám majdani gyerekeit felnevelem.

SZÁLLODAI ABSZURD

— *Kérem, ezen az ágyon nincs huzat.*

— *De van az ajtón keresztül . . .*

JUBILEUM

Az üzletben így szólt egy férfi a pénztárosnőhöz:

— Fel szeretném köszönteni abból az alkalomból, hogy ma századszor csapott be.

NŐI DOLGOK

— *Hamuzzál Lajos nyugodtan a szőnyegre, mert a hamutartónk értékesebb.*

KEDVES NÉZŐ

— A színházban mindig az első sorban ülök. Hadd lássák a színészek, hogy én soha nem tapsolok.

MEGOLDÁS

— *Pesten már mindenki tudja, hogy részeges vagyok. Most vidékre járok berúgni.*

PSZICHOLÓGIA

— A bennem levő feszültséget levezetem azzal, hogy nem én idegeskedem, hanem másokat idegesítek.

SZÉPSÉG

— *Én vagyok a világ legszebb férfija. Bár el kell ismernem, hogy négyéves korom óta nem néztem tükörbe.*

FÉRFI DOLGOK

— Halálosan szerelmes vagyok a feleségembe. Ezért, ha megcsalom, néha lelkiismeretfurdalásom van.

KÜLVÁROSBAN

— *Ön kiáltott segítségért?*

— *Igen. Nagyon örülök, hogy idejött. Segít?*

— *Azt nem, de meg akarom dicsérni: nagyon szép bariton színezetű hangja van.*

BORRAVALÓ

— Annyi borravalót adok, amennyit maga akar. Nos?

— Az nekem kevés.

LELTÁR

— Kellemes életem volt. Csupa szebbnél szebb nő utasított vissza.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

FEBRUÁR Köszöntsük egymást gyerekek!

17 HÉTFŐ Donát	Nagy a verseny ma már Donát, kösd fel jól az alsóruhát! Ha csak kocogsz, mint a malac, Donát komám, hoppon maradsz.
18 KEDD Bernadett	Hajdanában Bernadettnek udvaroltak fess kadettek. Nem udvarol ma a kölyök, kérdi a csajt: jössz-e? – Jövök!
19 SZERDA Zsuzsanna	Zsuzsannáról szól az ének: nem lesik őt már a vének. Lesni ma már esztelenség, mikor sikk a meztelenség.
20 CSÜTÖRTÖK Aladár	Kérlek, bízzál Aladárban, mint vevő a szabadárban, mint gazda az esős nyárban, ablakos az üvegkárban.
21 PÉNTEK Eleonóra	Szépnevű Eleonóra, jót kívánni itt az óra: boldogságban extra méret, hosszú névhez, hosszú élet! . . .
22 SZOMBAT Gerzson	Piál Gerzson, cigányt hívat, pedig az már nem nagy divat. Nótája sír a vonóban, várják már az elvonóban.
23 VASÁRNAP Alfréd	Köztudott az, kedves Alfréd: a jó ügyhöz nem kell ügyvéd. Minden polgár arra szavaz, hogy jöhetne már a tavasz.

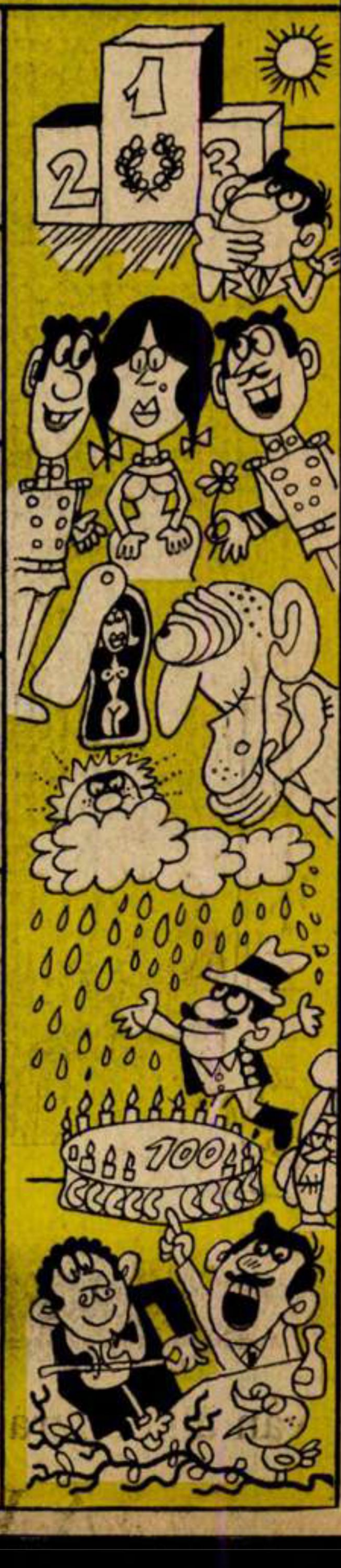

OTT és ITT

Mekkora szülői felelőtlenség!

És még ezek nevezik magukat édesanyának és édesapának!

Mármint az a chesterfieldi házaspár, amely — miként erről a sajtó is, a tévé is hírt adott — szilveszter éjszakáján született kislányát 139, azaz egyszázharminckilenc keresztnévvel látta el. Mert a papa és a mama nagyon szeretett volna adni neki valamit felnőttkorára is.

Hát kapott szegényke, nem mondom! Nemhogy felnőttkorára, hanem gyerekkorára, egész életére is!

Könnyes lelki szemeimmel szinte látom, amint ül az alig kétéves chesterfieldi leányka egy chesterfieldi park hideg és nedves chesterfieldi homokozójában, egyedül. Miközben a többiek játszanak, hancúroznak, másznak a mászókán, csúsznak a csúszdán, fogócskáznak és bujócskáznak, ez a csöppség a neveit magolja a homokban, mert egy ekkorka gyermeknek már illik tudnia a nevét.

— Abasári, Abigél, Adelaide, Afrodité, Agatha, Akszinnya, Amál, Amfóra, Anna, Aranka, Asta, Athina, Auguszta. . . .

Mire a száztharminckilencediket is bebiflázta, elszaladt az idő, mehet az iskolába, ahol megtanulja a betőket, és a tanító néni házi feladatnak azt adja ki, hogy mindenki írja fel a nevét a füzeteire. Ki jól, ki közepesen, esetleg elégségesen már le is érettségizett osztálytársai közül — ha Chesterfieldben van matura —, amikor a mi sorsüldözött leányzónk még az utolsó irkájára rója gyöngybetűivel:

— Mabel, Magdaléna, Marica, Mária, Marianna, Melánia, Mici, Muci . . .

Jön az első szerelem, összebújás a fiúval a kapualjban, felettük mosolyognak a csillagok, egy hosszú csók után a fiú megkérdi:

— Hogy is hívnak téged, te kis bige?

Angolul persze, mert Chesterfieldben vagyunk.

Nem nehéz elképzelni a következményeket. Nagyjából ott tarthat a lány, hogy: „Panna, Palmira, Pása, Petra, Perszefoné, Psziché, Pulcinella, . . ", amikor a fiú már végzett lelkész és kétgyerekes családapa egy egészen más leány, illetve asszony oldalán.

Összeszorul a szívem, nem is folytatom a százharminckilenc nevű lány tragikus életének várható további kellemetlenségeit. Talán az eddig elmondottakkal is sikerült érzékeltetnem, hogy mit jelent a sok név, ha úgy élnek vele, mint a kapitalista Nyugat.

Mert nálunk is előfordul, nagyon gyakran fordul elő, hogy sok nevet kap egy-egy újszülött, de itt egészen más a módszer, más a hatás is.

Vadonatúj terméket, mondjuk rasztolt zemkét dob piacra a gyár, Antika néven, három forint ötvenért, viszik is, mint a cukrot. Boldog a termelő, az eladó, a fogyasztó, boldog Antika is, amiért így szeretik.

Akkor a „szülők" eldugják kis időre Antikát, hozzákevernek némi színezőt, lilán mégiscsak sokkal jobban mutat, esztétikusabb, bár maradt ugyanaz a rasztolt zemke. De már Balambér a neve, hathúsz az ára. A nép nagyon csípi.

Erre Balambér eltűnik a kulisszák mögött, és megcinezett csavarfejjel jön elő, Cini névre hallgat, tíz ötvenet kell lepengetni darabjáért.

És aztán megálmodják, legyártják, forgalomba hozzák a rasztolt zemkét rombusz alakban Rómeó néven, tizenkettőért, aztán fóliába öltöztetve, aztán szagosítva, aztán recézett talppal, aztán kicsipkézett szegéllyel, aztán piros núttal keresztben . . . Lesz belőle Marót, Pufi, Zülfikár . . . Húsznegyvenért, harminchétért, negyvenkettőért . . .

Így kell ezt, chesterfieldi butuskák!

Kürti András

ANAKRONIZMUS

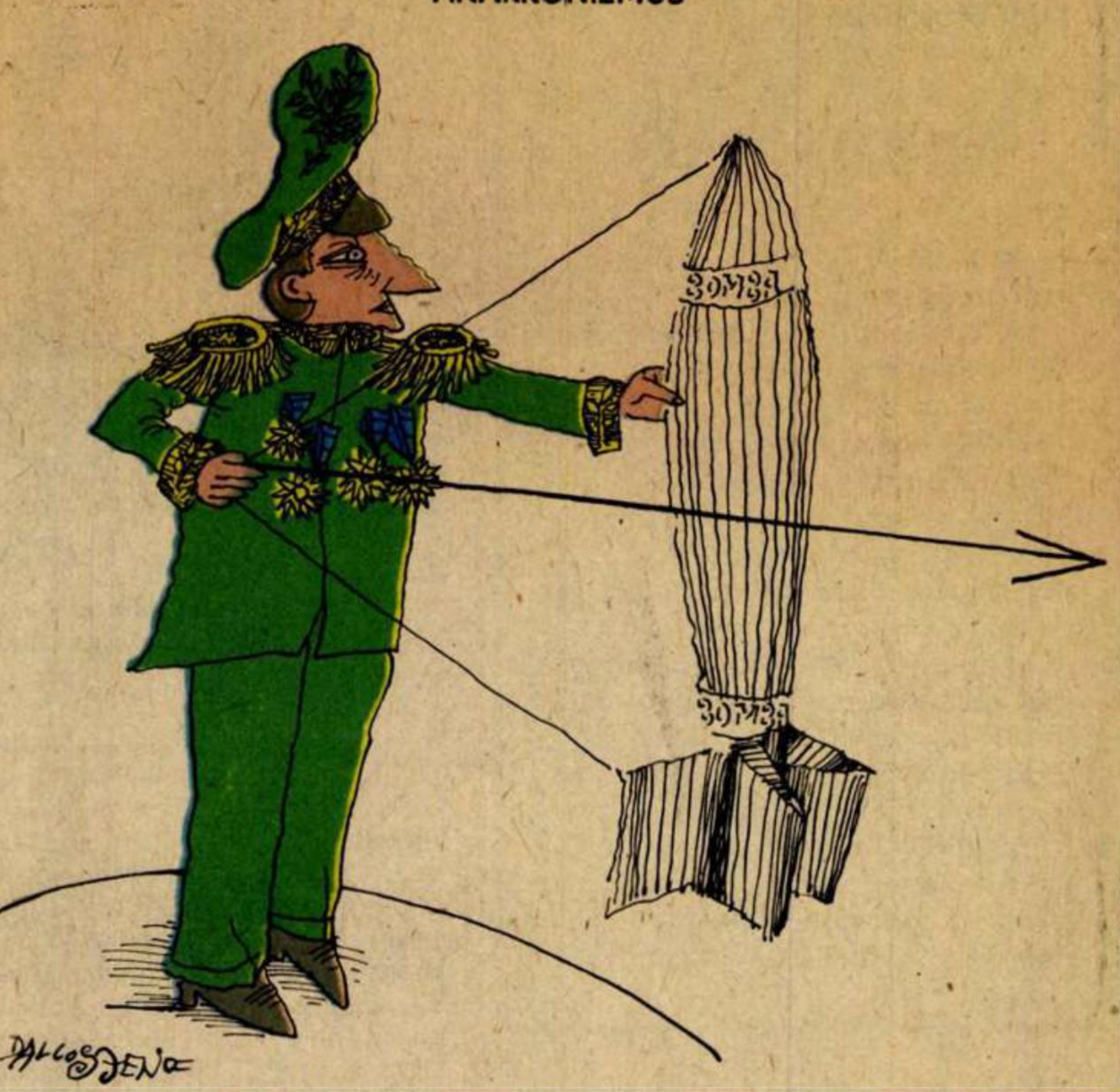

SZTK-BAN

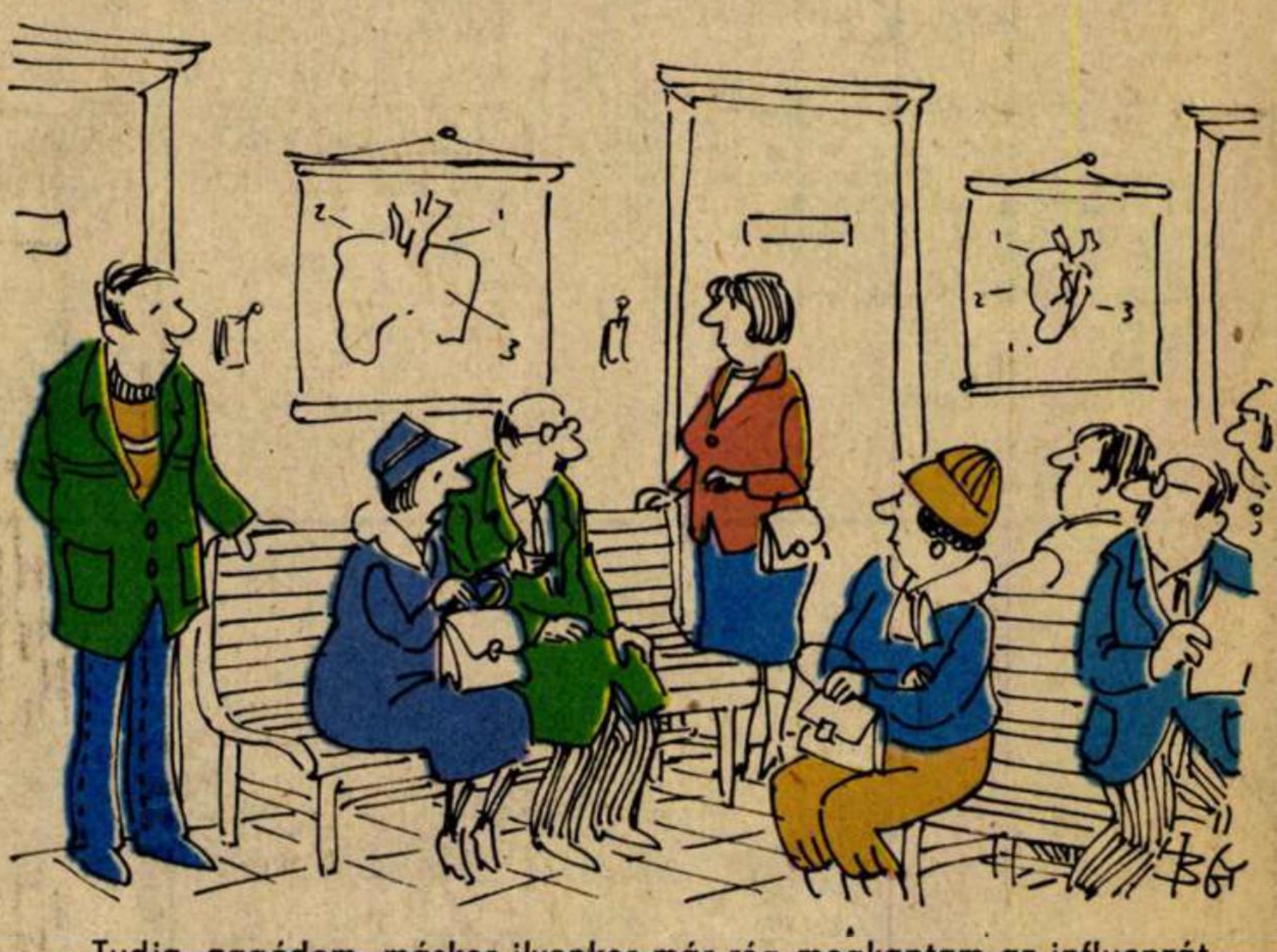

– Tudja, aggódom, máskor ilyenkor már rég megkaptam az influenzát.

GÖRBE ESTE

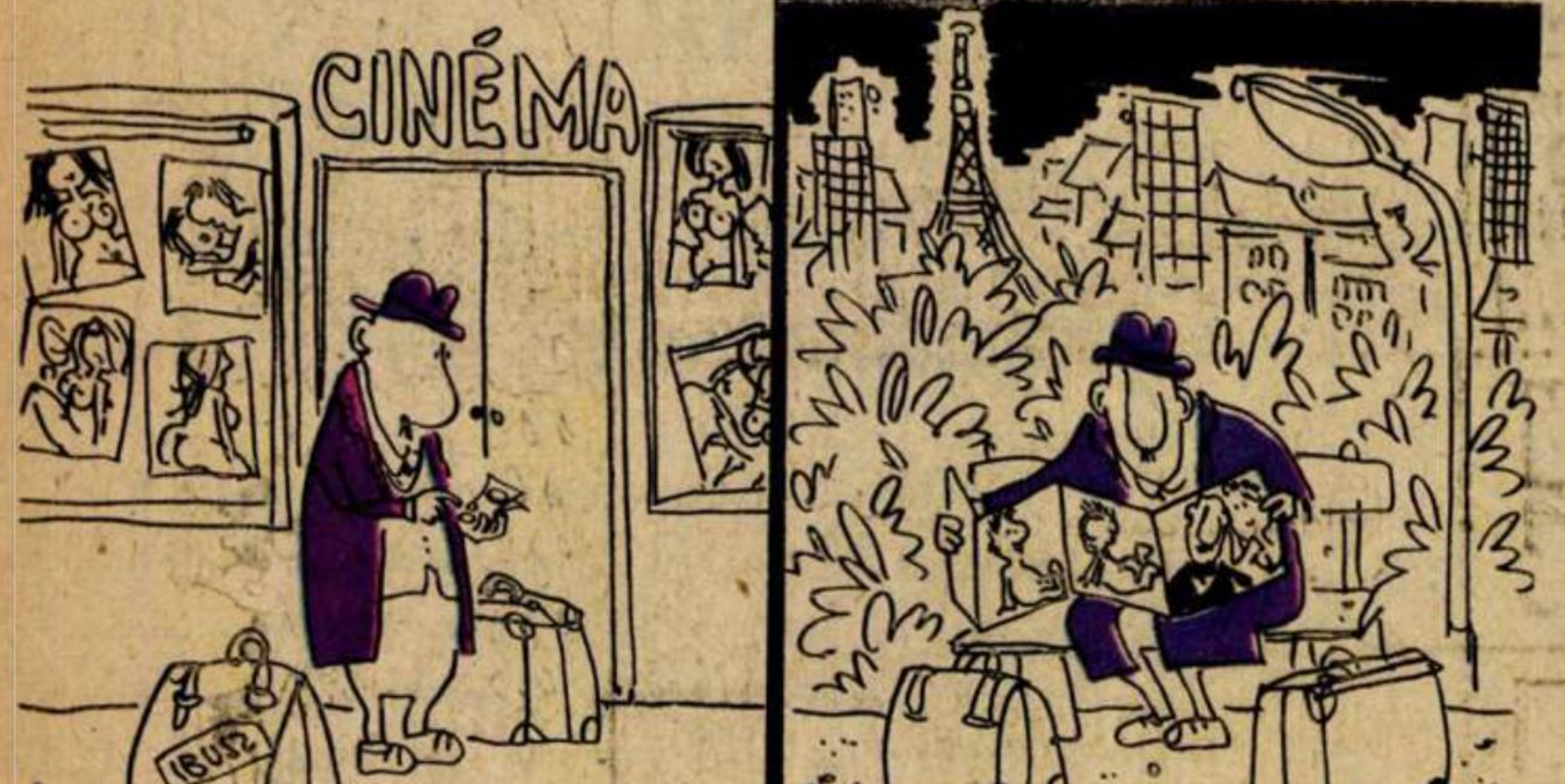

VÁLLALKOZÓKEDV

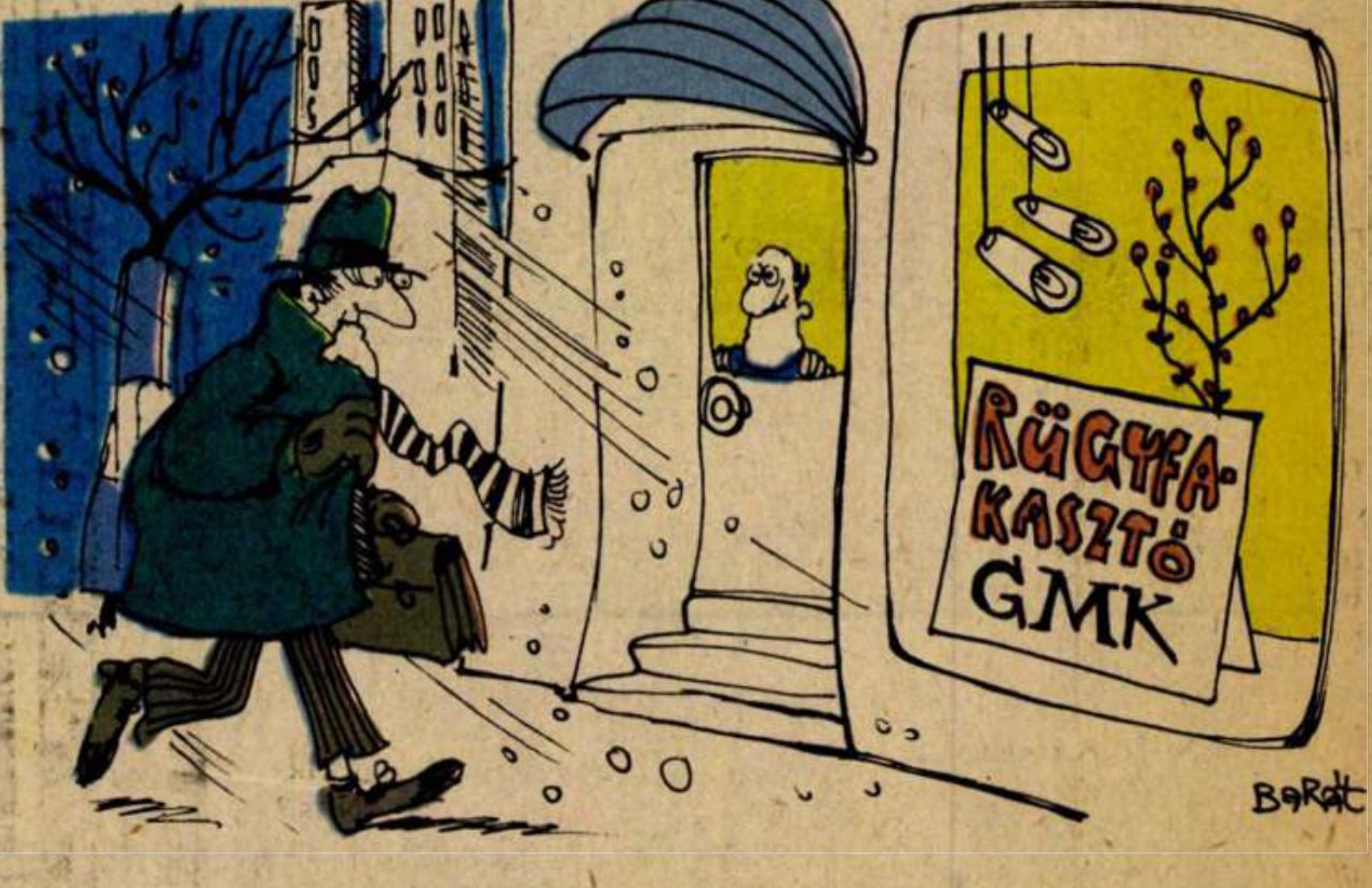

Hogyan áll az izraeli—líbiai légikonfliktus vitája?

A VÉLEMÉNYEK MÉG ELTÉRNEK. A GÉPEK IS.

SIMOR ANDRÁS:

MEDITÁCIÓ

„A bátrakhoz leszáll az Isten" –
írta Medgyes Lajos,
a múlt századi dési prédikátor.
De hol vannak a bátrak?
S ha vannak,
leszáll-e hozzájuk az Úr?
Elég volna, ha
Mihály arkangyal szállna alá,
s nem várná a Sátánt,
hogy ővele birkózzék
az Ítélet napján.
Még földhöz veri majd a Gonosz,
s akkor sírhatnak az angyalok:
„Mi lesz velünk?
Oda Mihályunk,
földhöz verte a Sátán!"
Szállj alá, Uram,
de sokáig ne várj,
mert ha sokáig késlekedsz,
nem lesz kikhez leszállnod.

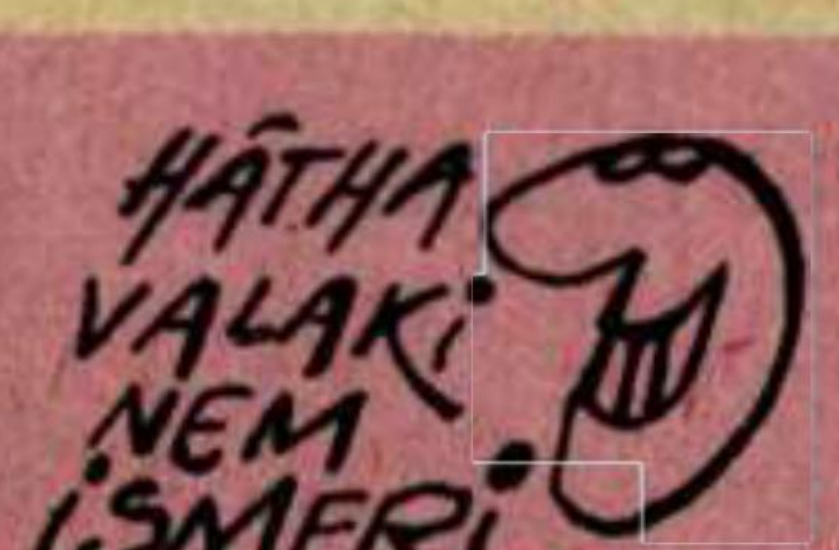

— Őrült érdekes dolgot olvasok. Azt írják, hogy Transzválban a férfinak meg kell vásárolni a nőt, ha feleségül akarja venni. A príma nő ára húsz font, a selejtes öt font. Mit szólsz hozzá? — kérdi férjétől a feleség.

— Örülök, hogy nem élünk Transzválban.

— Miért?

— Megspóroltam öt fontot.

Lesz-e teho a Sztoczek utcában?

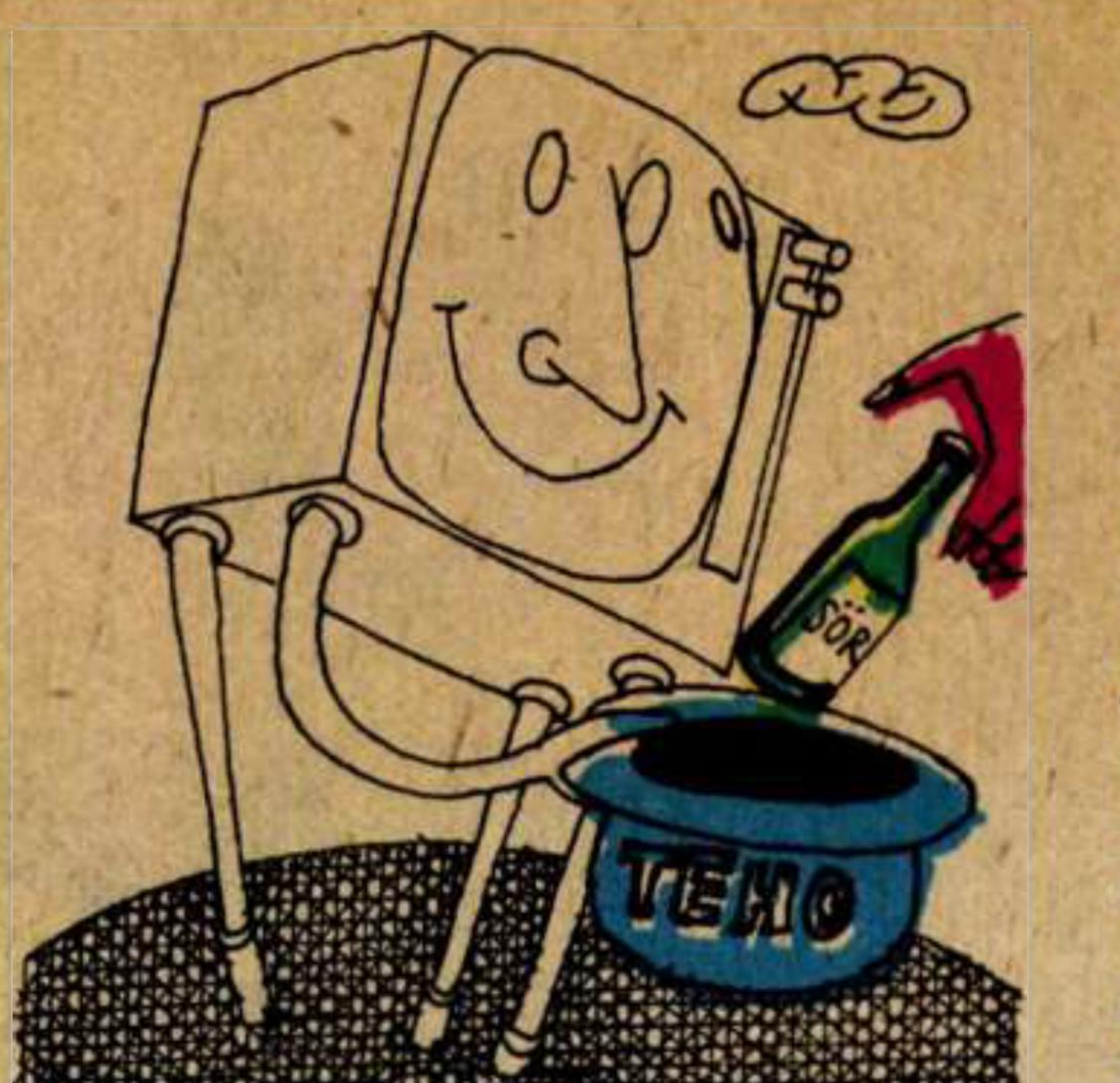

„Tévézni emberi dolog"
(Kovács János)

Nyúzott vagyok, elnyűtt, megviselt — azt mondja, szerkesztő úr? Hát csodálkozik? Azok után, amiket tévézés közben ki kell állnunk! Az a rengeteg üldözés, hajsza, nyomozás... Minden napnak megvan a maga megpróbáltatása. Egyik este ezüst maszkkal ijesztenek rá a jobb sorsra érdemes angol hölgyre és magyar nézőire; másnap Aphrodité örökségét keressük; harmadnap a drága Danielle Darrieux társaságában kacagunk végig két gyilkosságot; negyednap Starsky és Hutch urakkal vesszük űzőbe... kit is?, mit is?, már nem emlékszem, annyi volt ott . a magamutogató hölgy, hogy csak azokat figyeltem. Ebből elég, gondolja az ember, kell egy kis lélekcsillapító unalom, itt ez a Teho napló a második csatornán, már a címe is ásításra késztet, nézzük meg ezt. Hát nem belecsöppentünk egy krimi kellős közepébe?! Itt kérem van miért izgulni, itt tétre megy a játék, ha nem is vérre, de sörre: ötven üveg kőbányaira! Enynyiről kell lemondania évente egy lágymányosi vagy kelenföldi családnak, ha tehót akar fizetni. Teho or not teho — ez a kérdés tartja lázban az egész nagy kerületet a Sztoczek utcától le a Kamaraerdőig. Micsoda drámai jeleneteknek lehetünk tanúi! Szinte ott érzi magát az ember azon a híres országgyűlésen, ahol odakiáltják eleink, a tisztelt karok és rendek, jó magyar királynő Mária Teréziának: életünket és vérünket! — de sört nem adunk. Ebben nem sokat ment előbbre azóta sem a világ, a tehótól is a tehetősebbek zárkóztak el leginkább. Mondja, szerkesztő úr, miért van az, hogy a szegényebbek szívesebben adnak, áldozatkészebbek, mint a gazdagok?

— Ezt kérdezték a bölcs rabbitól is. Állj oda, fiam, az ablakhoz, mondta a rabbi a kérdezőnek, nézz ki, mit látsz? Jövő-menő, dolgukat tevő embereket látok. Most állj a tükör elé, ott mit látsz? Sajátmagamat. Látod, fiam, az ablak is üveg, a tükör is üveg, de ez utóbbin van egy vékony kis ezüst réteg, de már ennyi is elég ahhoz, hogy az ember csak saját magát lássa.

— Köszönöm, szerkesztőkém, tudtam, hogy magára mindig számíthatok, egy öreg vicc erejéig... Ahelyett, hogy viccelődik, jobb tenné, ha segítene kinyomozni, hova tűnt a mi áldozatkészségünk? Ellopta, elorozta valaki? Vagy belefulladt a kelenvölgyi kanálisba, amelynek megépítését annyiszor ígérték, de sohasem adták meg? Vagy él még valahol, csak bújva, lappangva, rejtőzködve? Ki fog rábukkanni, hol, mikor? Volt a filmben egy roppant szimpatikus, nagy tapasztalatú (már ötvenben is ott volt a tervkölcsön-jegyeztetők között) idősödő hölgy, afféle lágymányosi Miss Marple, aki nagyon bizakodóan nyilatkozott, s közben titokzatosan mosolygott. Benne bízom, ő tud valamit, amit mi nem, őnála van, úgy érzem, a mindannyiunkat megnyugtató megoldás. Ő megoldja a kelenföldi rejtélyt, hacsak nyugdíjfizetés után el nem utazik az Antillákra... Most itt vagyok a teljes bizonytalanságban, mert a szerkesztők, jó krimikészítők módjára, a legizgalmasabb résznél hagyták abba, a 47 százaléknyi igen szavazatnál. Most rághatom a körmeimet: meglesz-e még a hiányzó százalék? Maga mit gondol, szerkesztő úr: lesz még teho a mi utcánkban?

— A jelek nem nagyon biztatóak. Bementem több boltba, sehol sem volt sör. A nyári sörhiányt már megszoktuk, a téli az még újdonság. A söripar mentegetőzik: ő ugyanannyit termel, mint máskor, mi iszunk többet. Pedig, ha csak a XI. kerületben elkezdenék a heti egy kőbányais takarékoskodást, az egymagában ötvenezer üveg pluszt jelentene a kereskedelemben. S hol van akkor még a többi 21 kerület? Ám úgy tapasztalom, ma még inkább szomjazunk a sörre, mint a közjóra.

Radványi Barna

TÖMBREHABILITÁCIÓ

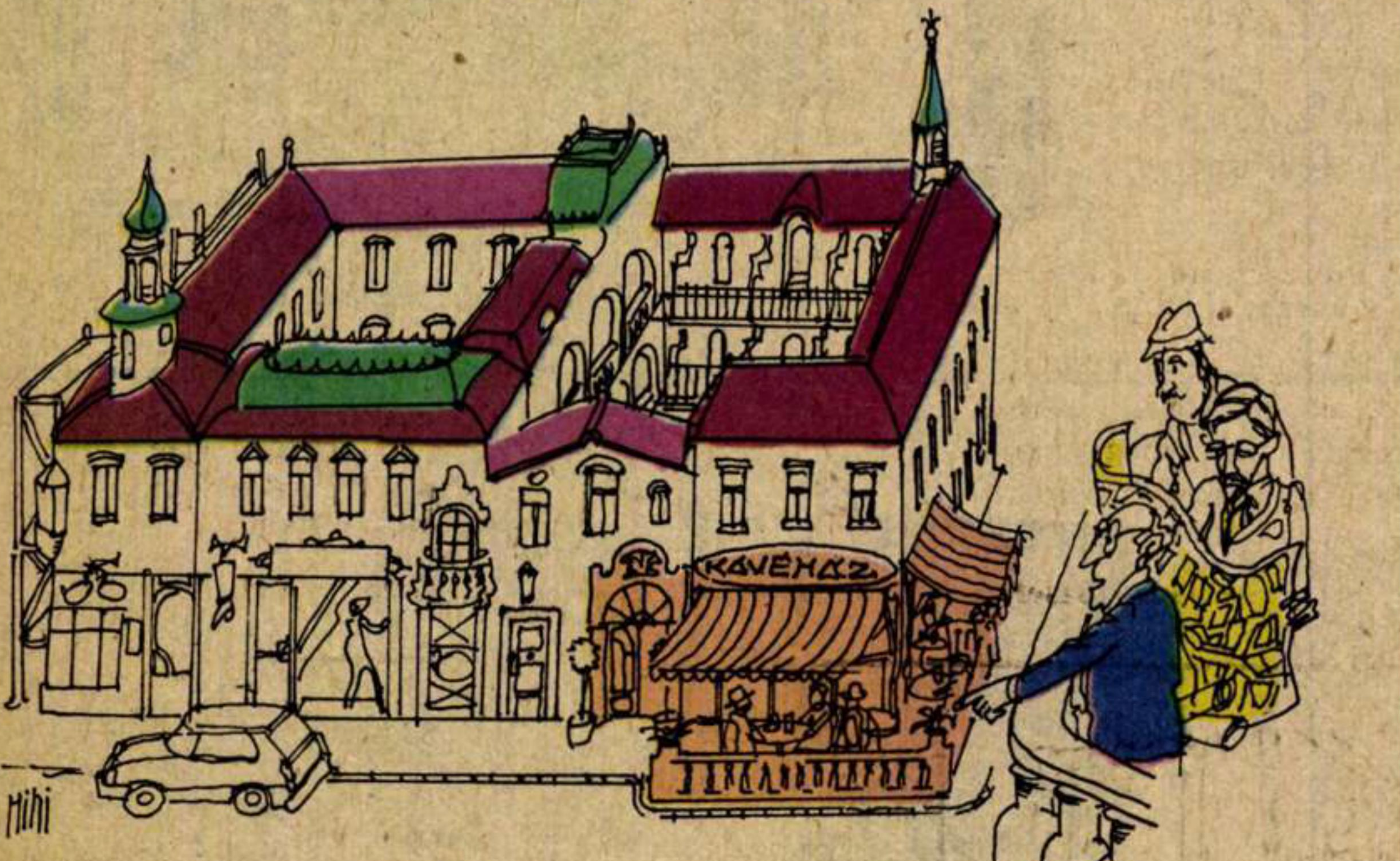

– Rehabilitáltuk a volt Weisz-féle kávéházat is!

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

Valaki megkérdezi az osztályvezetőtől:

— Mondja, hogy van az, hogy ebben az irodában csupa Kovács nevű ember dolgozik?

— Ez az én kitűnő ötletem volt. Ha elkiabálom magam, hogy „Kovács, délutánra kell a kimutatás!", akkor mindenki lázasan dolgozni kezd.

A BÁDOG ANTENNA újabb gazdára vár

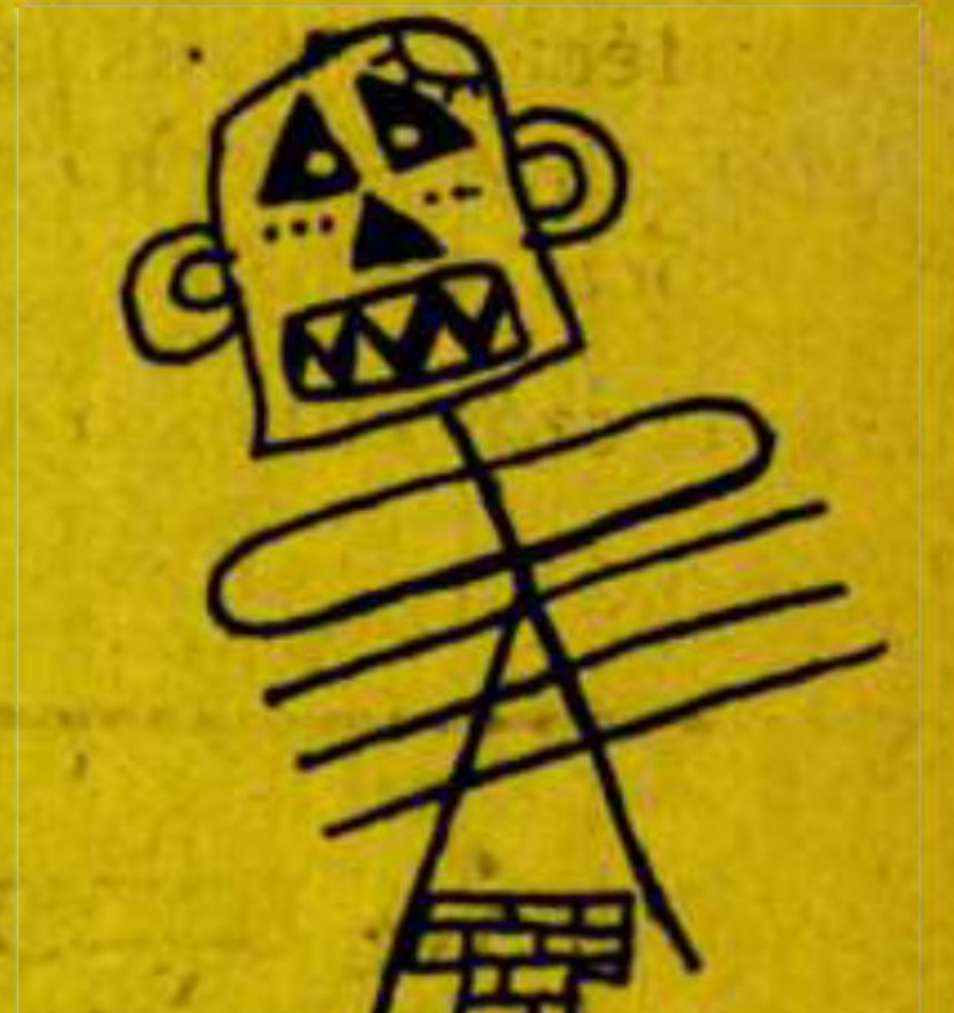

A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A cimzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI...

A fiatal szerelmespár sétál a holdvilágban a városi parkban.

— Ó, milyen szép ez az éjszaka! Hallod, hogyan ciripelnek a tücskök? — kérdezi a lány.

— Ezek nem tücskök — véli a fiú —, ezek cipzárak!

Családi szóváltás:
— Szeretném tudni, miért nem jössz ki a háztartáspénzből?
— Állj a mérlegre, majd megtudod!

A hatodik ötéves terv több mutatója nem teljesült

EMBER VÉGEZ, DE KI AZ ISTEN TERVEZ?

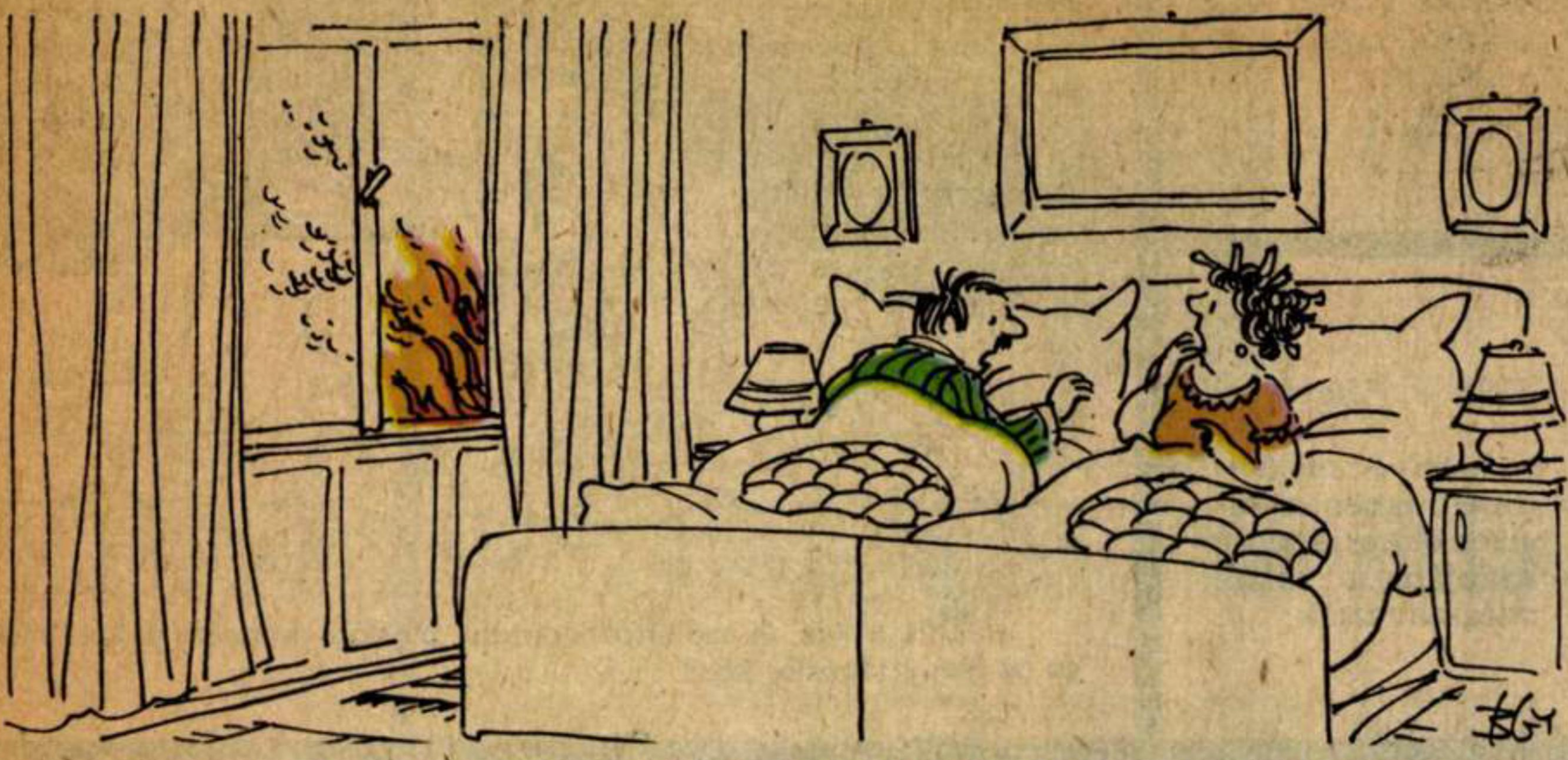

– Ne izgasd magad, nem a mi lakásunk ég, hanem a szomszédéké!

EXPORT

Hallotta, hogy Osztrákné győzött a gyorskorcsolyaversenyen?

— Nem Osztrákné. Némethné Hunyady Emese.

— De mégiscsak Osztrákné, mert férje, a Németh osztrák.

— Nana, egy időben az osztrák tényleg német volt, de csak 1938-tól 1945-ig!

— Nem úgy értem. Hanem úgy, hogy Németh, a Hunyady férje osztrák állampolgár. Így a férje révén már ő is osztrák.

— S mit szól ehhez a török?

— Aki közvetítette a gyorskorcsolyát a rádióban?

— Nem. Akit Hunyady legyőzött Nándorfehérvárnál.

— Először is nem Nándorfehérvár, hanem Belgrád. Másodszor ez a Hunyady nem az a Hunyadi, annak a fia verte az osztrákot.

— Ja, most már értem. Azt viszont nem, miért van az, hogy Hunyadyt elviszi, pardon, elveszi egy osztrák, Sterbinszkyt elveszi egy dán. Mi miért nem hozunk be valakit?

— Mi is hoztunk. A rúdugró Salbert behozott egy francia menyasszonyt.

— Miben jó ez a francia lány?

— Exportban.

— Hogyhogy?

— Úgy, hogy kivitte Salbertet Franciaországba.

— És olyant nem hozunk be, aki itt is marad?

— Hoztunk. Egy magyar újságíró Peruból behozta a röplabdázó Chumpitazt.

— Hogyhogy nem ő ment ki Peruba?

— Biztosan azért, mert Perų messzebb van mint Ausztria.

— És Némethnek messzebb van Magyarország, mint Hunyadynak Ausztria?

— Nézze, ne kukacoskodjon már ezzel! Nem ma találták ki a mondást: te csak házasodj, boldog Ausztria. Mi meg majd adjuk a menyasszonyt . . .

Gőz József

JÁRHATÓ ÚT

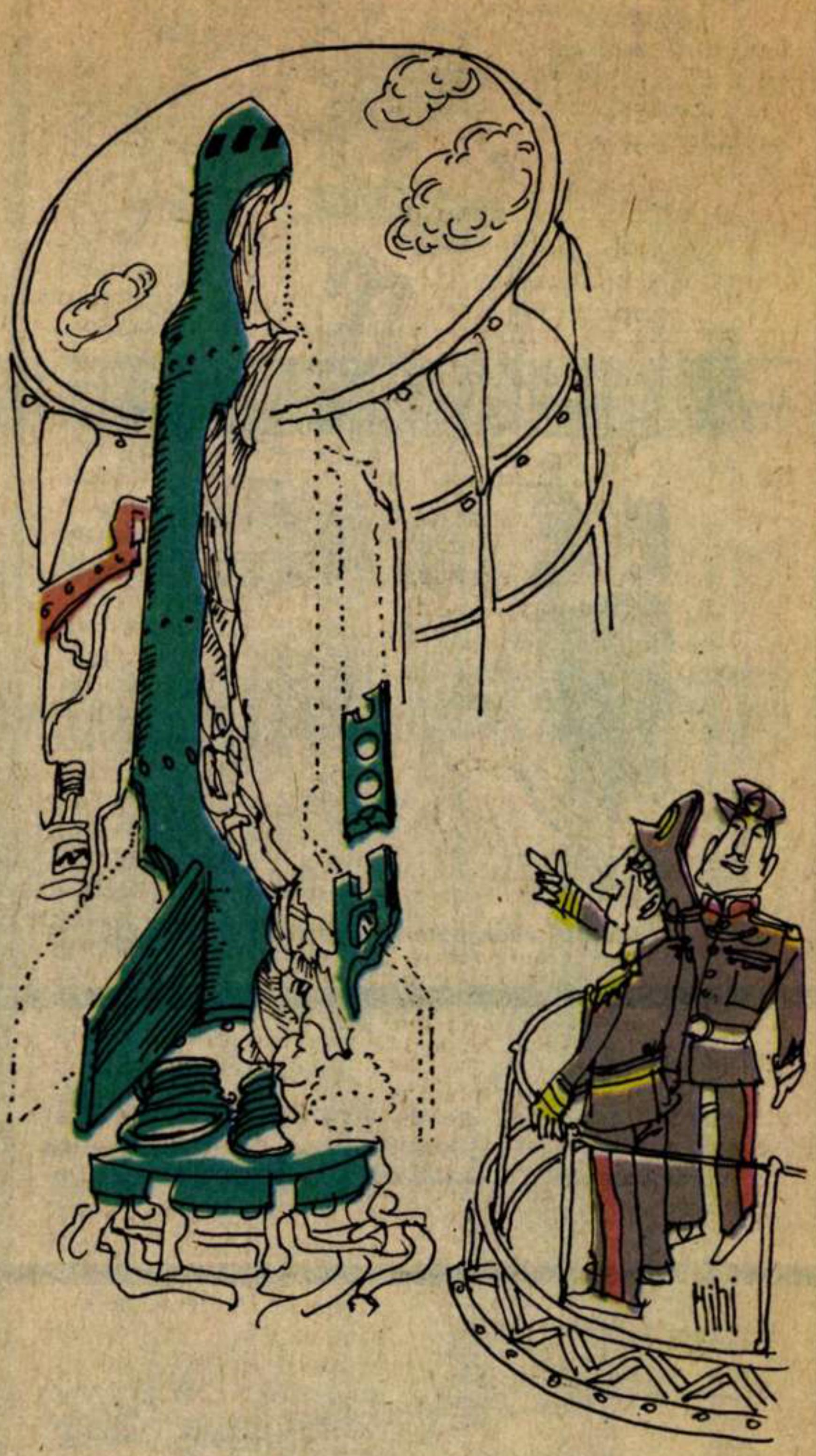

– Kissé lefaragtuk a katonai költségvetést.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fiú pikáns viccet mesél a lánynak és utána megkérdi:
— Megértette a vicc poénját?
Mire a jól nevelt kislány:
— Ha a poén az, amire gondolok, akkor nem.

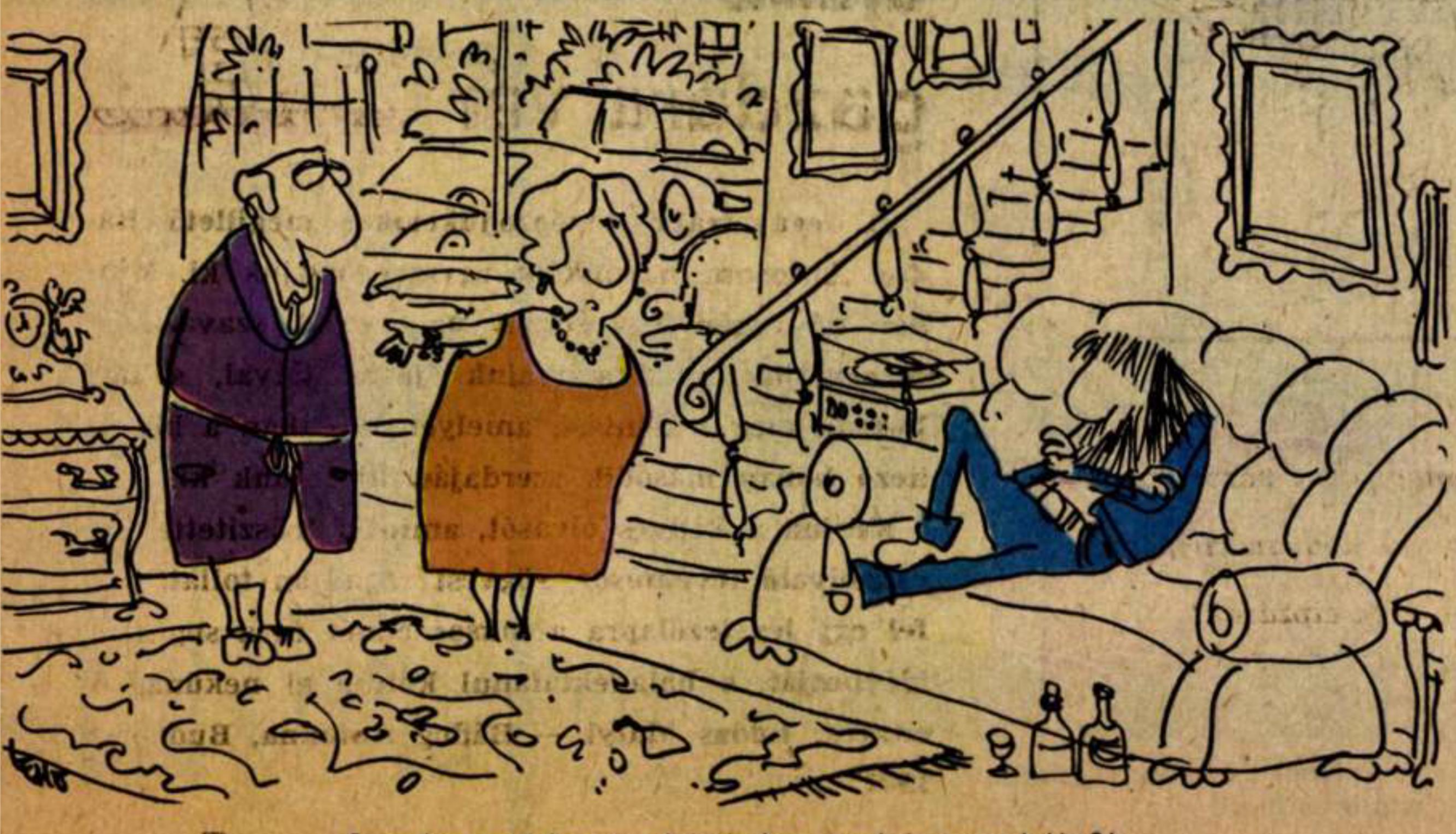

– Szegény apád egész héten lop, csal és ez a hála?!

LISZT-ÉV

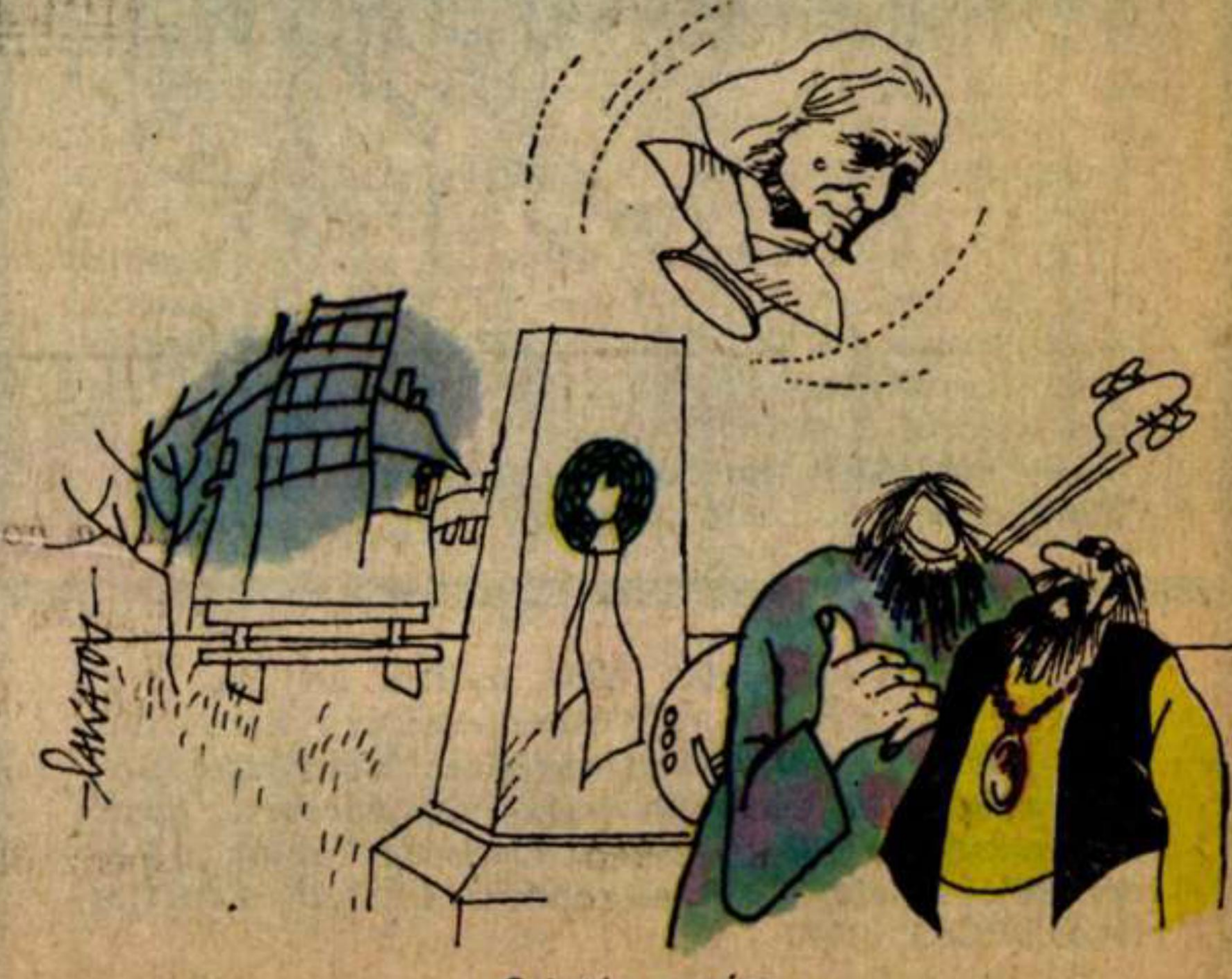

– Szintén zenész . . .

SZÍNHÁZI ESTE

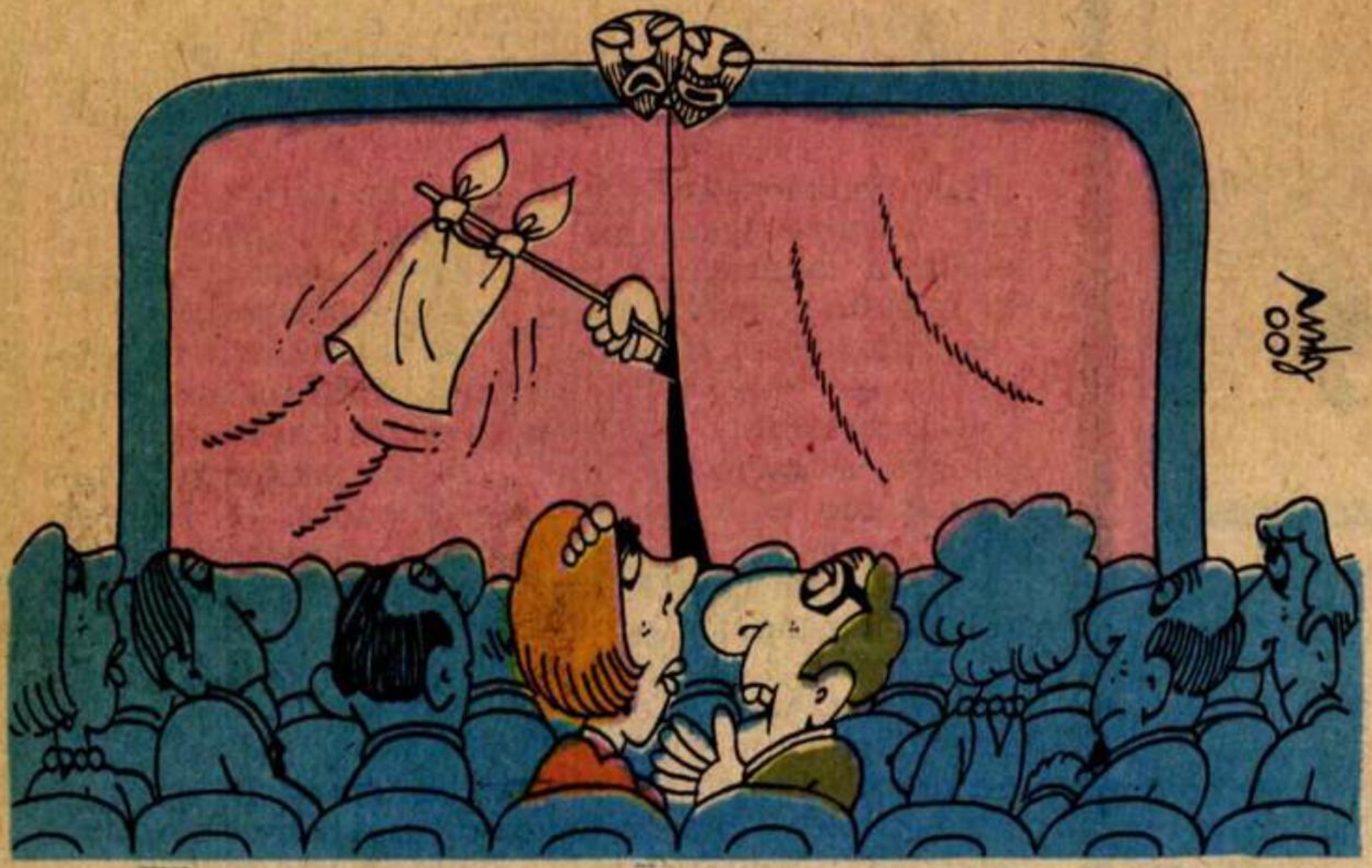

– Azt hiszem, most jelentik be, hogy elmarad az előadás.

VIDEOLÁZ

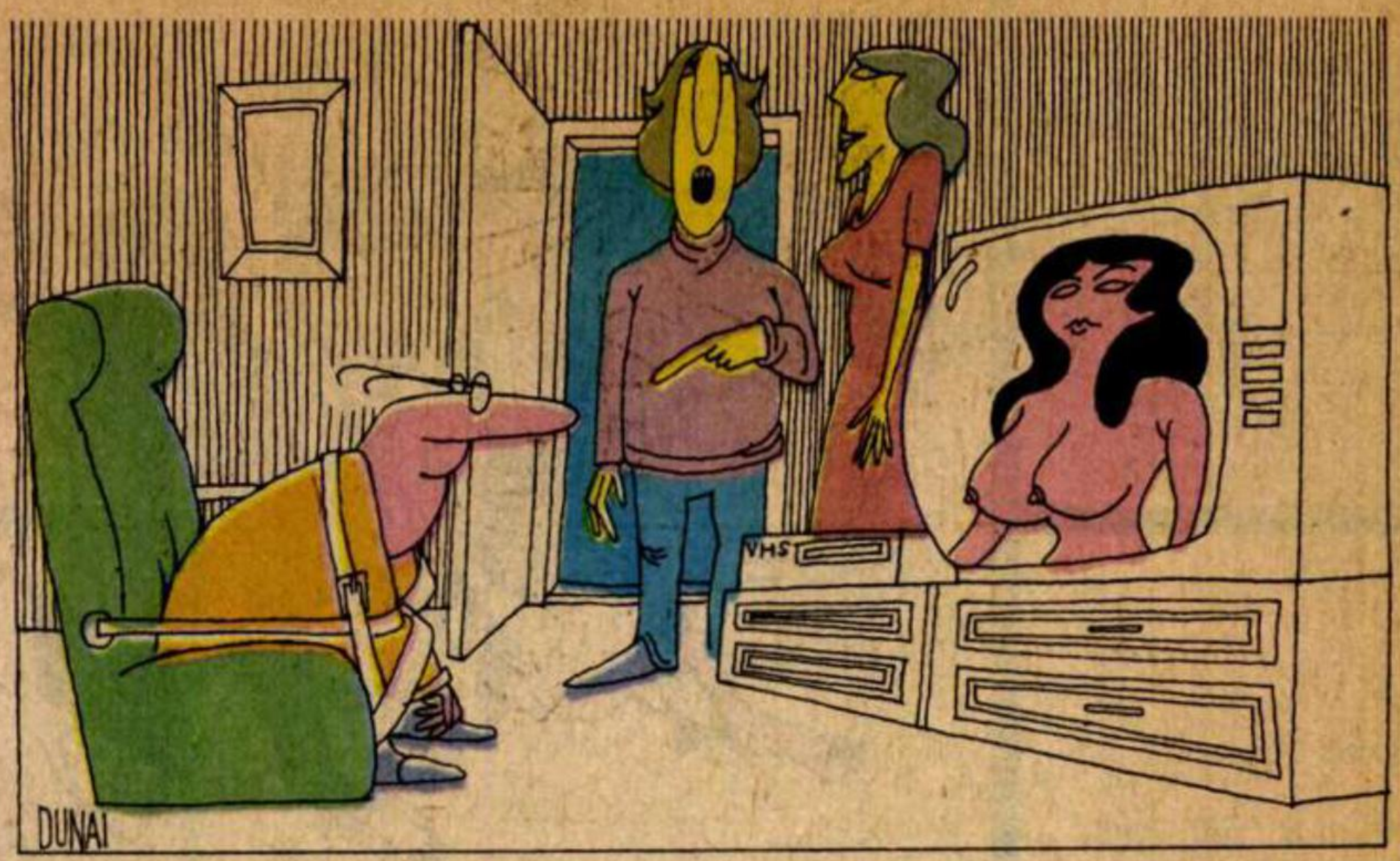

– Amióta a papa szexvideót néz, rá kellett szerelni a kitörésgátlót!

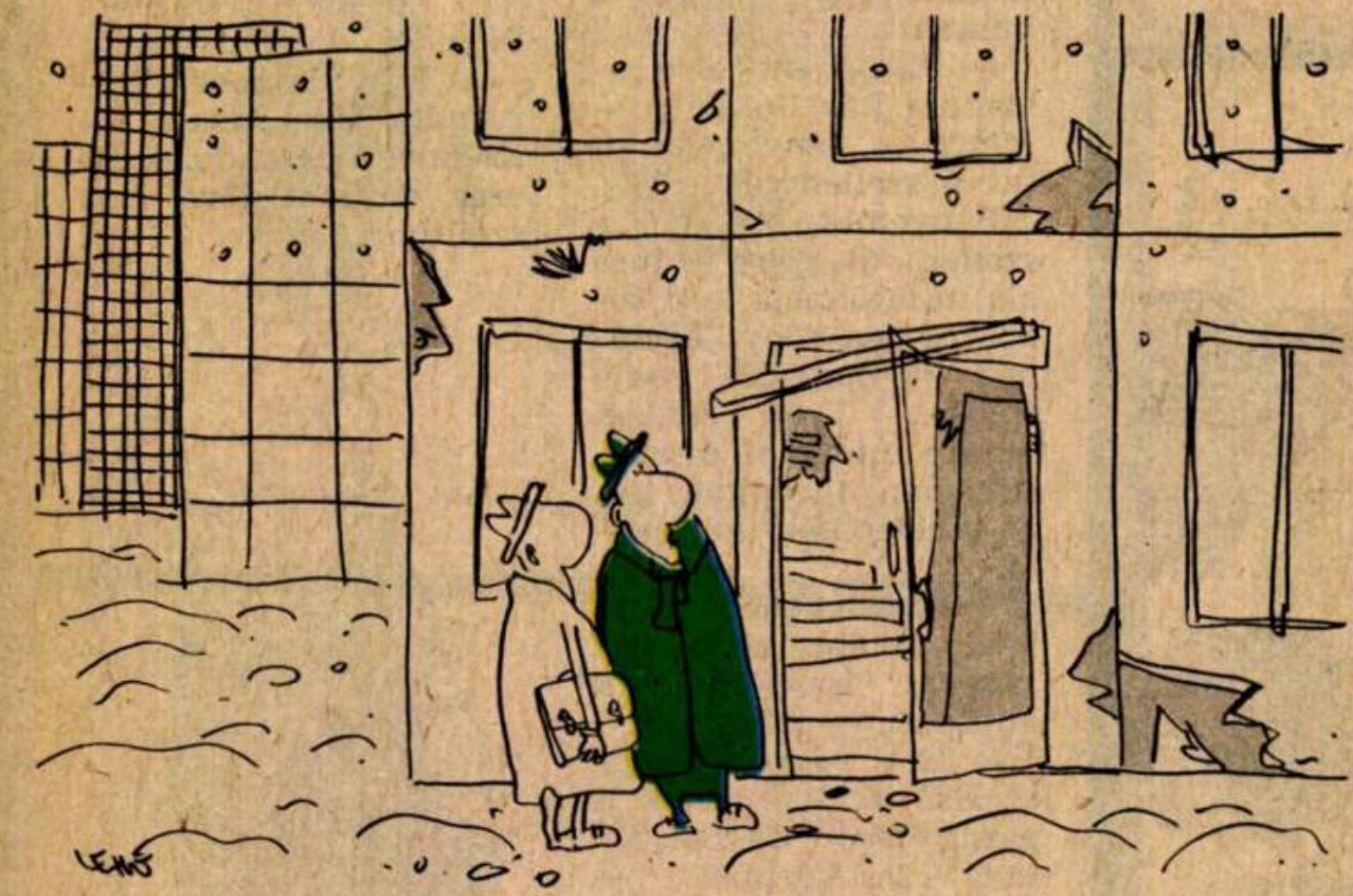

– Decemberben költöztünk be, most már csak azon izgulok, hogy el ne olvadjon . . .

REKLÁMSZAKEMBER

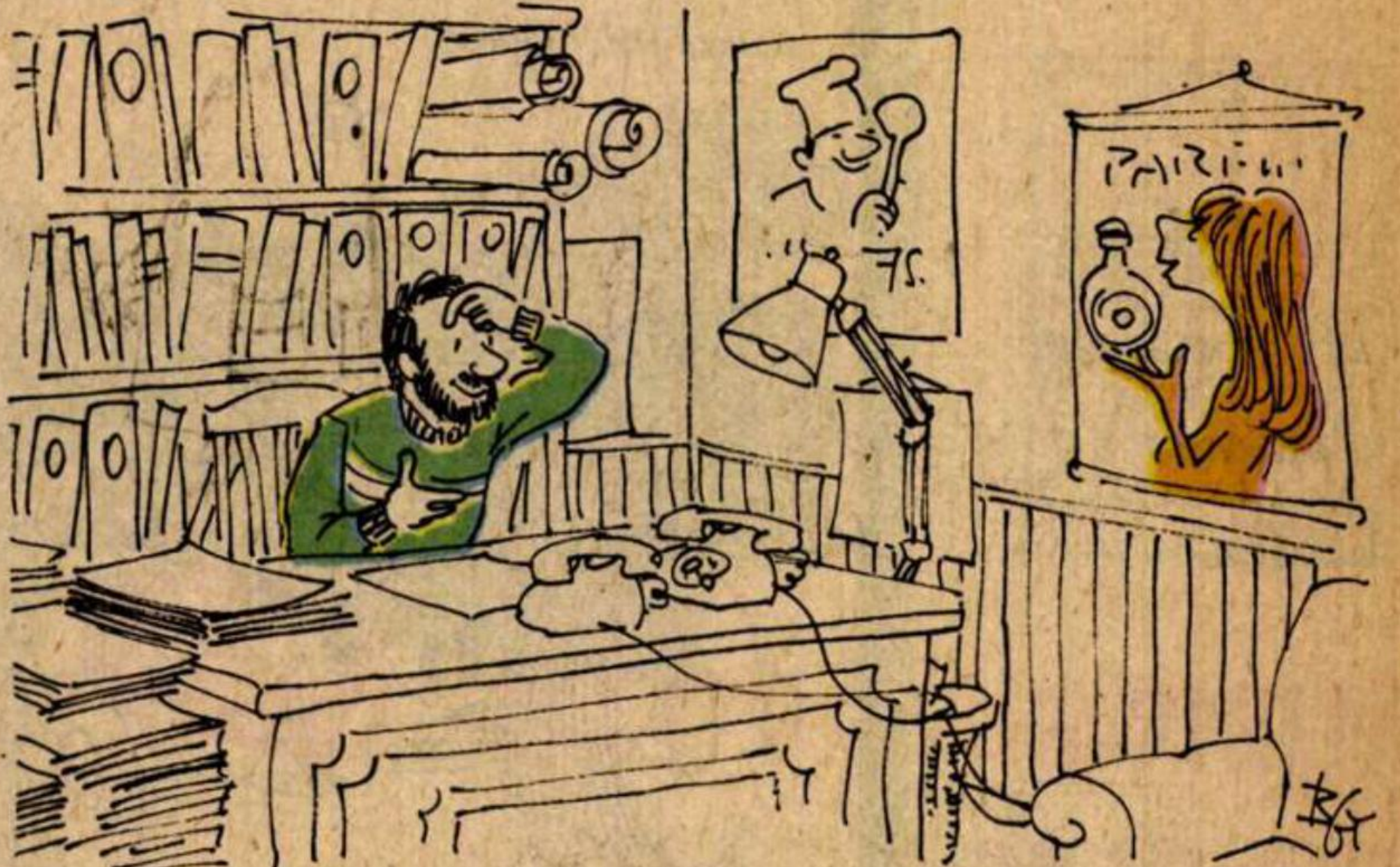

– A leszerelési tárgyalások szünetében kéne hirdetni a magyar hajnövesztő szereket.

TÁRSADALMI ÖSSZEFOGÁS

Tubarózsa urat a második emeletről két okból nem sorolták a becsületben megőszült emberek közé: egyrészt azért, mert egyetlen ősz hajszála sem volt, másrészt azért, mert Tubarózsa úr csak egyet tudott becsületesen: berúgni.

Már e rövid bevezetőből is kitűnik, hogy Tubarózsa úr neve miért nem jött soha szóba az alkoholizmus ellen küzdő társadalmi szervek elnökségi tagjainak jelölésekor, ám annál figyelemre méltóbbak voltak azok az erőfeszítések, melyeket az illetékes állami és társadalmi szervek tettek Tubarózsa úr életének megjavítása érdekében. Amikor például Tubarózsa úr szalonspicces hangulatának engedve röpke másfél óra alatt megrongált négy köztéri szobrot és egy kutyáját sétáltató idős hölgyet, összeült egy bizottság, s kidolgozta a javaslatot a férfi kényszerelvonó-kezelése érdekében.

A javaslatot először egy pszichológusokból álló munkabizottság tanulmányozta, s megállapították, hogy Tubarózsa úr anyjának keblei kísértetiesen hasonlítottak a vendéglátóiparban használatos söröskorsókra, ezért tulajdonképpen teljesen érthető gyermeteg vonzódása a kriglik után. A bizottság igazolva látta magyarázatát azzal is, hogy amikor Tubarózsa úr előtt már legalább tíz üres krigli sorakozott, rendszeresen anyázni kezdett, bár az is igaz, hogy mindig mások anyját emlegette egy letűnt kor igen népszerű szolgáltatási ágának képviselőjeként.

Miközben a bizottság jelentése készült, Tubarózsa úr fluoreszkáló konyhakésével minden éjszaka végigkergette három kiskorú gyermekből, egy idegösszeroppanással bíbelődő feleségből és egy tűzrőlpattant anyósból álló családját.

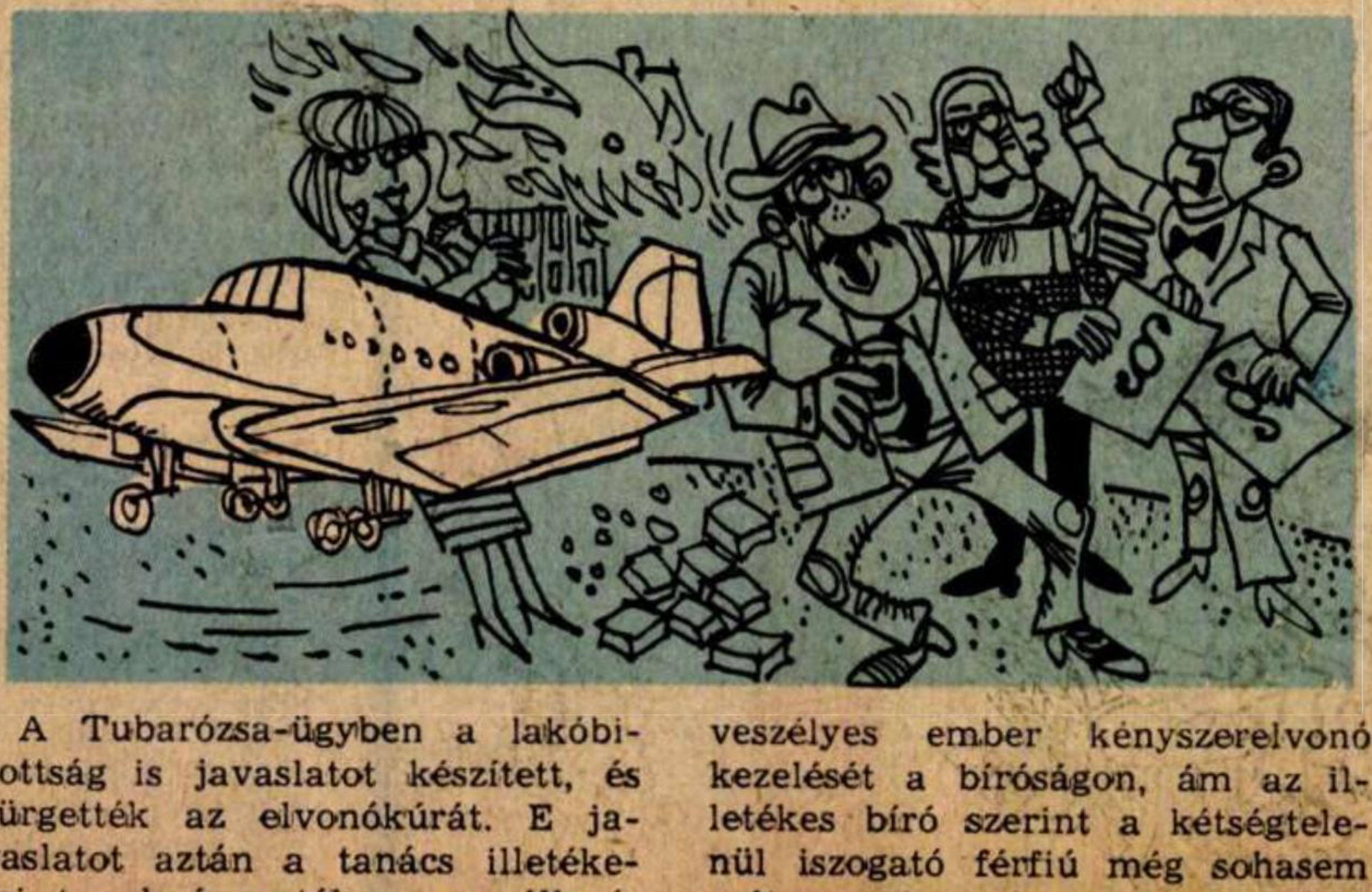

A Tubarózsa-ügyben a lakóbizottság is javaslatot készített, és sürgették az elvonókúrát. E javaslatot aztán a tanács illetékesei tanulmányozták, s megállapították, hogy az egyelőre nem megalapozott és még nagyobb társadalmi összefogást javasoltak, de kényszerelvonó kezelést nem.

Tubarózsa úr nyilván nem észlelte a körülötte kibontakozó mind szélesebb körű társadalmi összefogást, s egy óvatlan pillanatban felgyújtott öt műemlék jellegű épületet, továbbá megkísérelt egy MALÉV járatot a tizenötös autóbusz vonalára téríteni. A gép utasai s a műemlék jellegű házak megpörkölt lakói sürgették a közveszélyes ember kényszerelvonó kezelését a bíróságon, ám az illetékes bíró szerint a kétségtelenül iszogató férfiú még sohasem volt annyira részeg, hogy terrorista különítményként cirkáljon a libanoni első- és másodrendű főútvonalakon. Ezzel együtt a bíró az addiginál még szélesebb körű társadalmi összefogást sürgetett.

Tubarózsa úrból később ismert figura vált, mert egy szemfüles riporternő épp akkor találkozott vele, amikor ő néhány liter pálinka elfogyasztása után bontani kezdte az M7-es autópálya burkolatát. A fővárosból már egészen a martonvásári elágazásig jutott, de munkálatai az útszűkületekhez szokott magyar autósok körében nem keltettek feltűnést. A riporternő kényszerelvonó kezelést sürgetett, ám egy magyar jogtudor a lap következő számában kifejtette, hogy amíg az alkoholista delikvens nem rendelkezik nukleáris robbanófejjel ellátott stampedlivel, addig nem áll fenn a világháború veszélye, így a kezelés nem indokolt, ellentétben a még szélesebb körű társadalmi összefogással.

Ez a még szélesebb körű társadalmi összefogás aztán meg is hozta eredményét. Igaz, Tubarózsa úr továbbra sem változott meg, viszont az őt rendszeresen látogató vöröskeresztes aktívák közül két nyugdíjas nénike megrögzött alkoholistává vált.

Vezda János

LUDAS FÓRUM

Antal Ferenc kerepestarcsai olvasónk kérdezi:

ÖNÖK TÁM OGATJÁK-E A MAGYAR F ORMA 1-ET?

Hegedűs István:

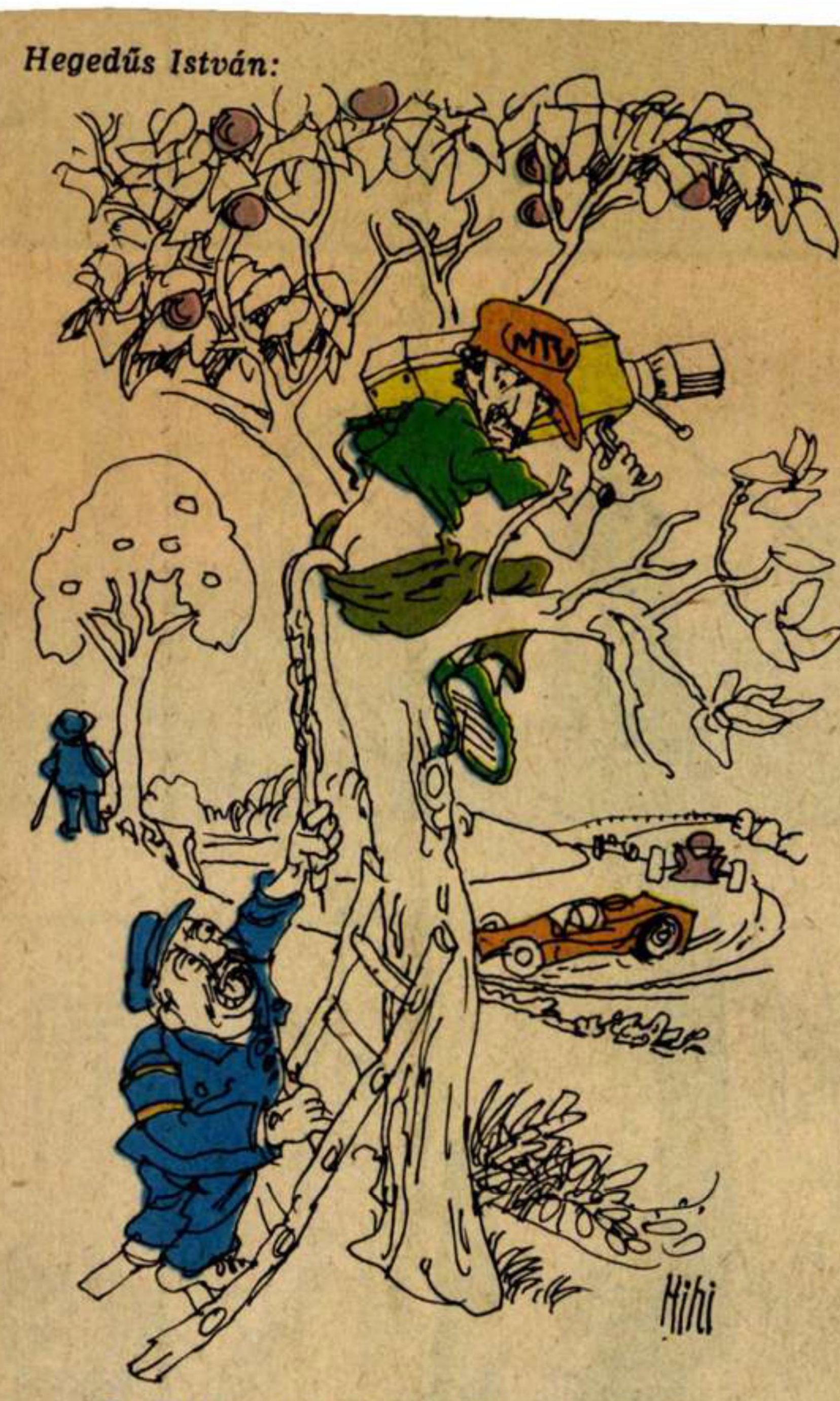

– Csőszökkel védetném a környék gyümölcsfáit.

Mikes György:

Megtudtam, hogy kevés arrafelé az ivóvíz. Már most vettem egy lajtkocsit, azzal majd kivonulok a versenyre és azt kiabálom: „Donauwasser! Donauwasser!”

Krenner István:

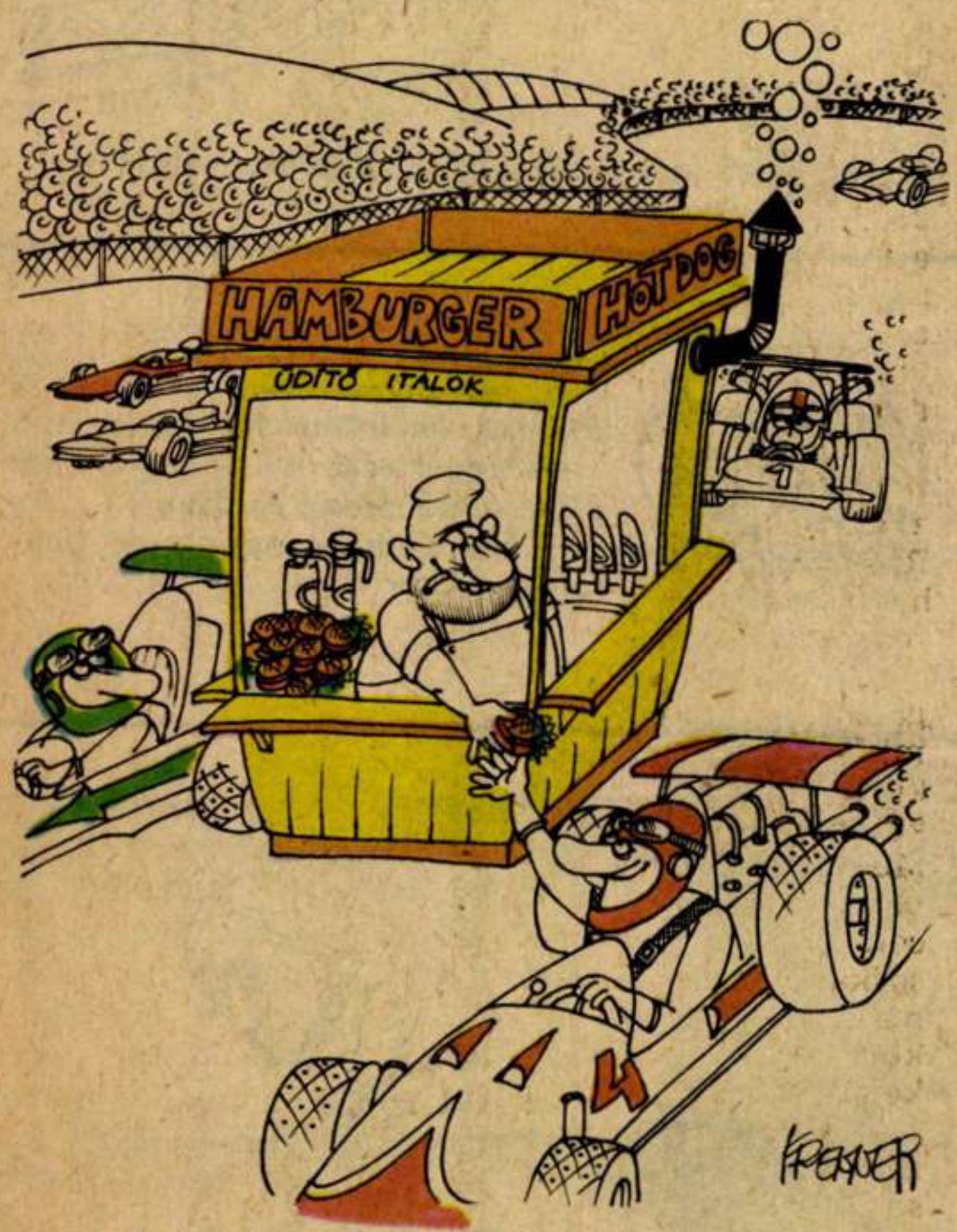

– Csak akkor, ha dollárért árusíthatnám a hamburgert is.

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Trunkó Barnabás:

Hogyne! Csak attól félek, hogy augusztusra ez a Forma 1 már legalább Forma 1,60 lesz!

Föld S Péter:

Igen, a mi kerületünkben a tanács előterjesztése alapján a lakók megszavazták.

Lehoczki István:

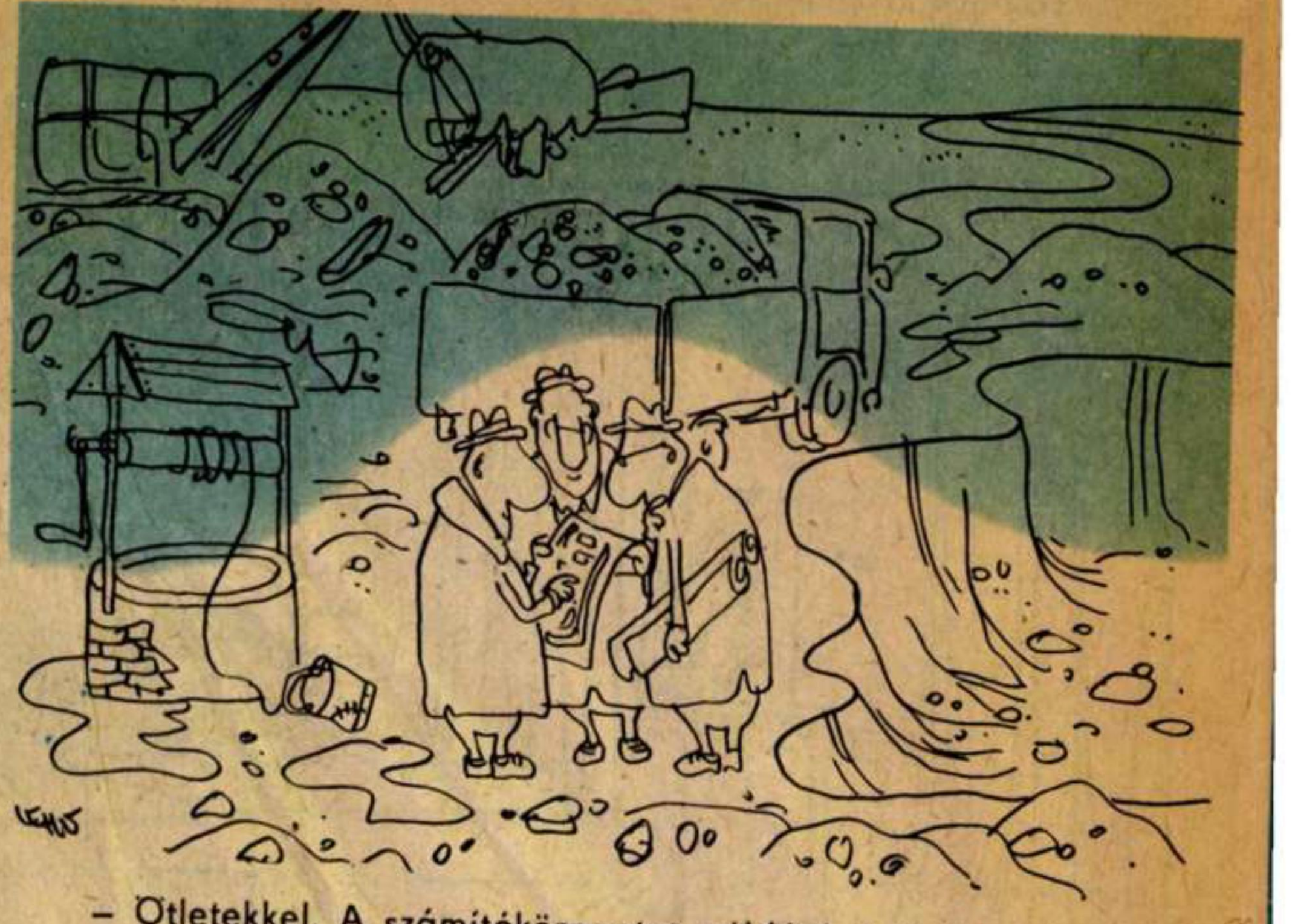

– Ötletekkel. A számítóközpontot például építsék a kerekeskút és az emésztőgödör közé.

Fülöp György:

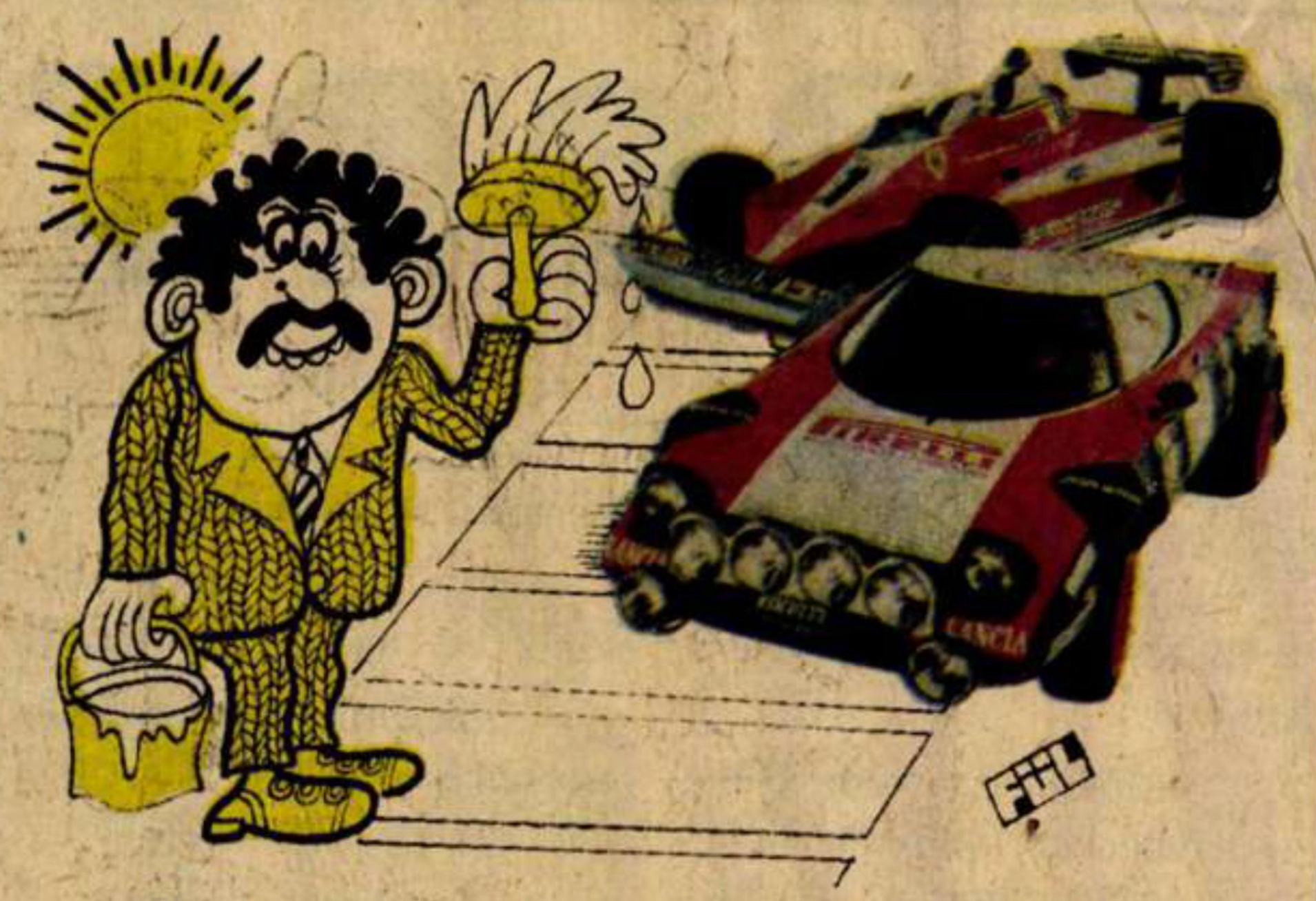

– A pályára zebrákat festenék. Ott biztosan rákapcsolnának.

Münz András:

Persze. De csak a forma kedvéért.

Radványi Barna:

Feltétlenül kell! Micsoda élmény lesz majd naponta többször, órákon át élvezni a televízióban Dávid Sándort.

Dunai Imre:

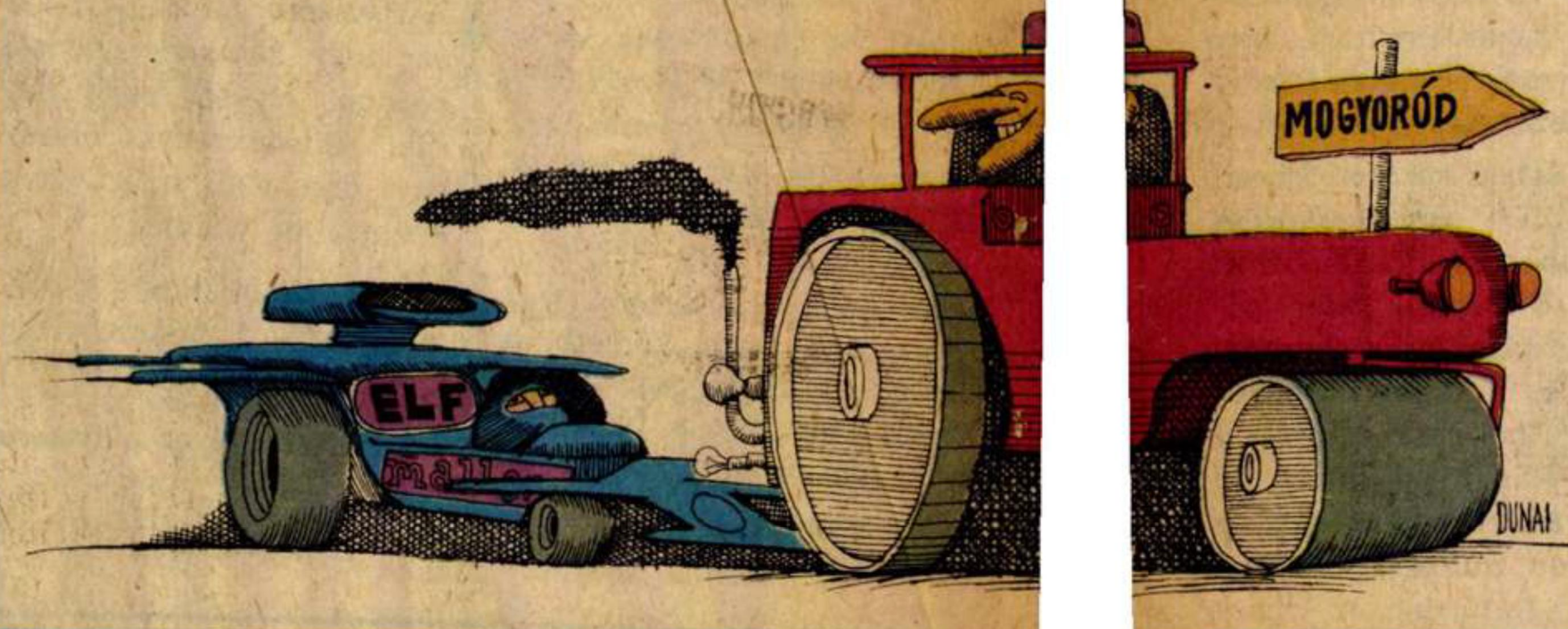

Brenner György:

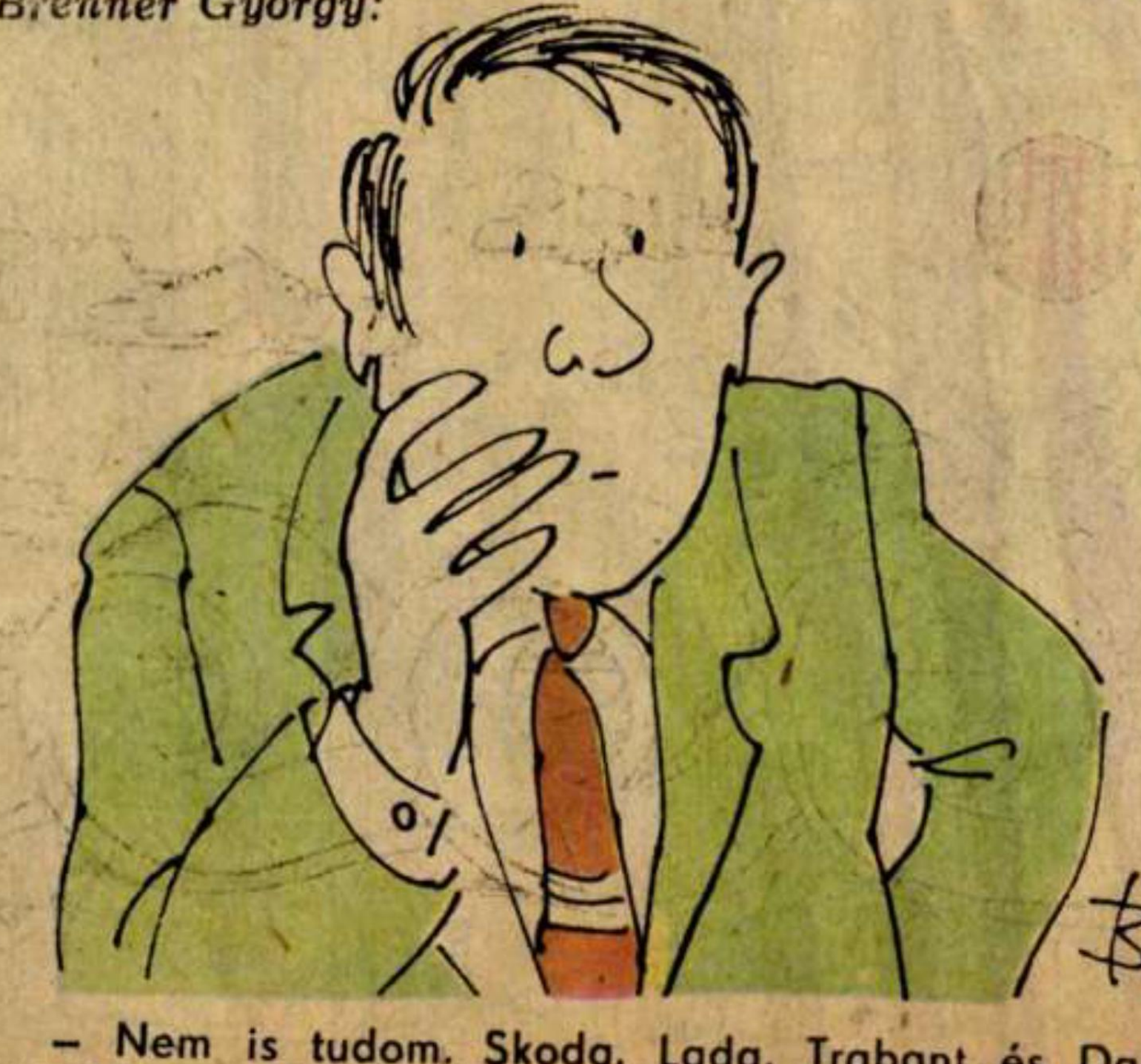

– Nem is tudom. Skoda, Lada, Trabant és Dacia istálló is lesz?

Barát József:

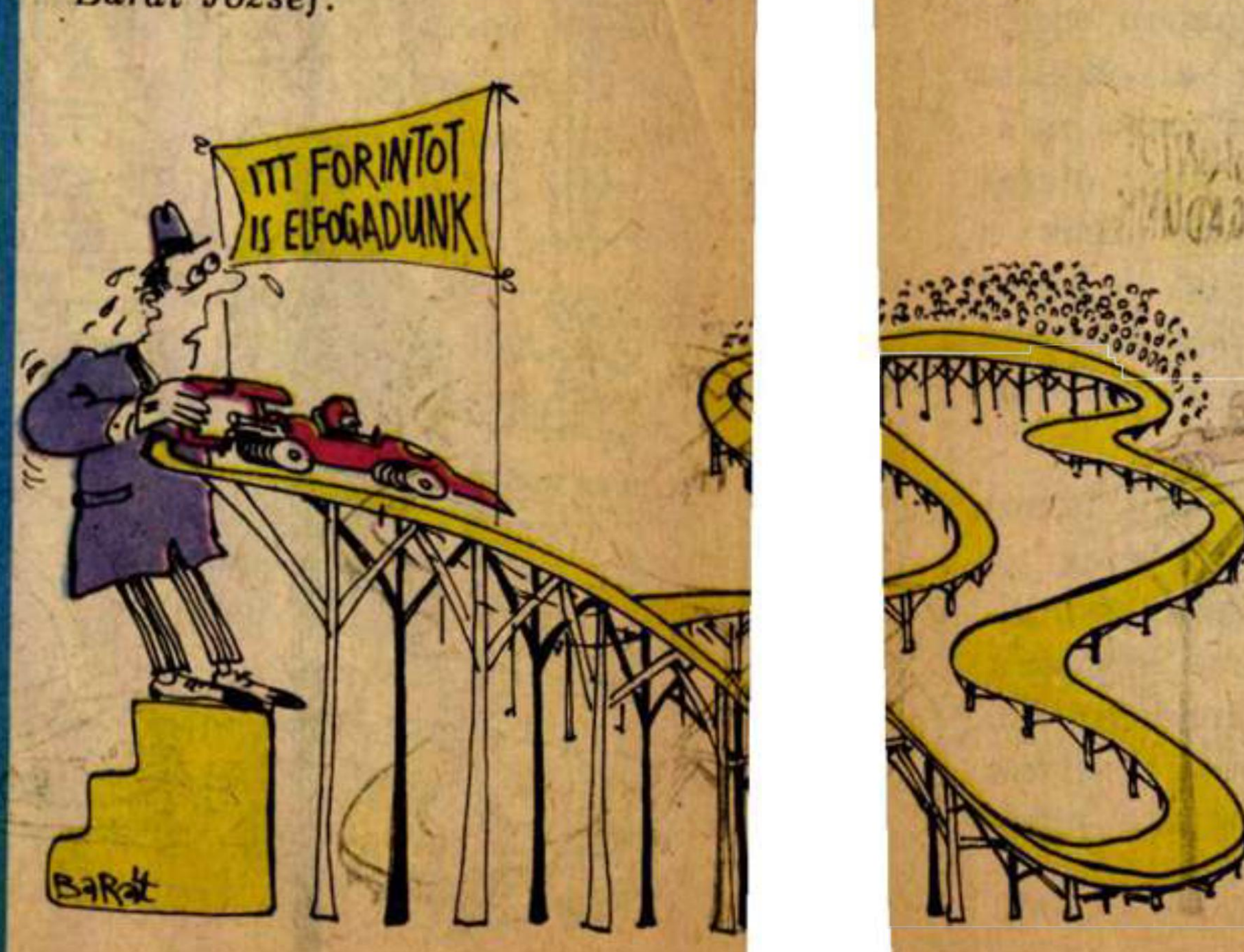

Peterdi Pál:

Csak akkor, ha a Forma 1-et meg tudjuk tölteni Tartalom 1-gyel.

Árkus József:

Ha a versenyzők hoznak nyugatról egy kis olcsó benzint.

em teljesült

Z, DE KI A

Szűr-Szabó József:

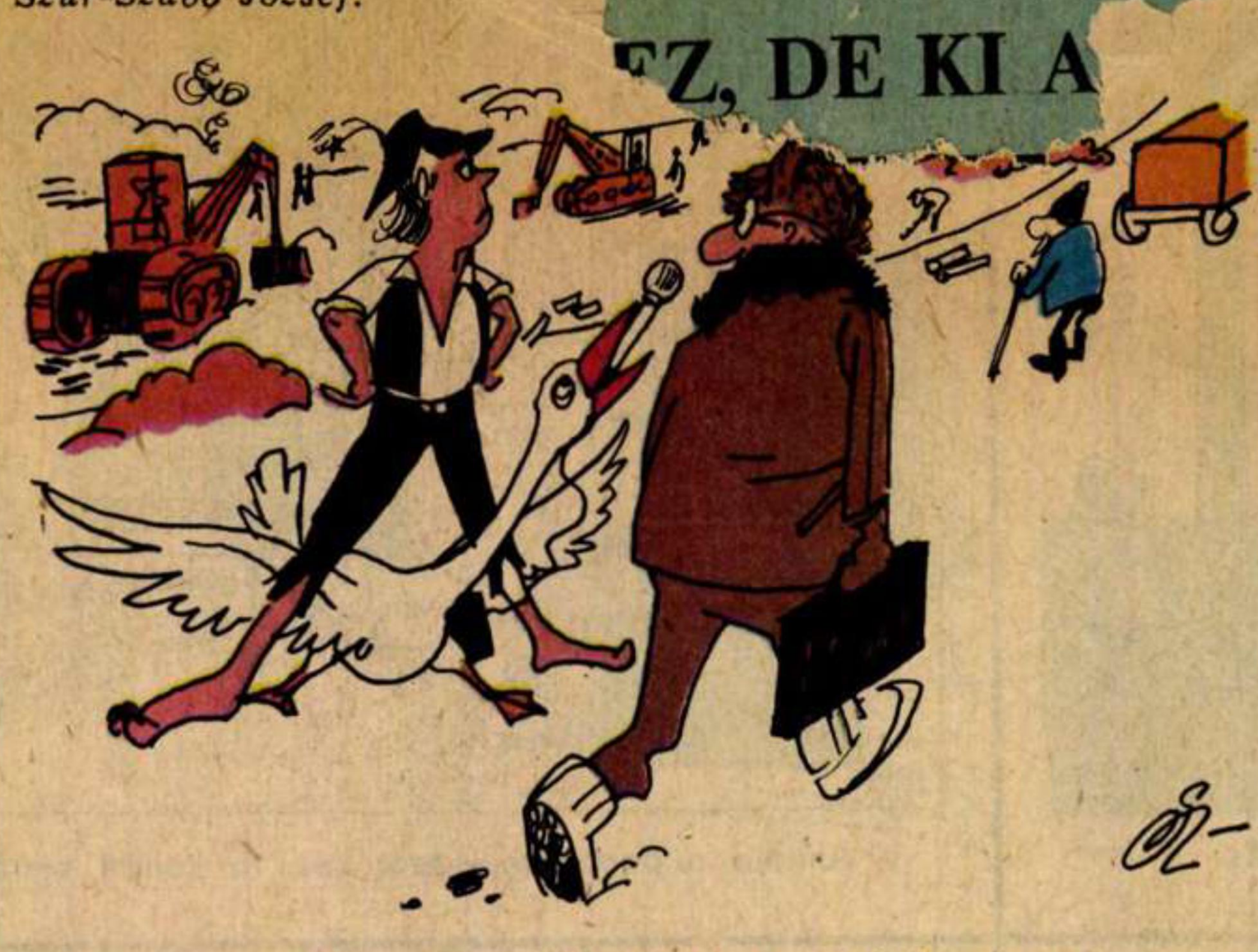

– Jó, hogy legalább a Ludas megkérdezte.

Balázs-Piri Balázs:

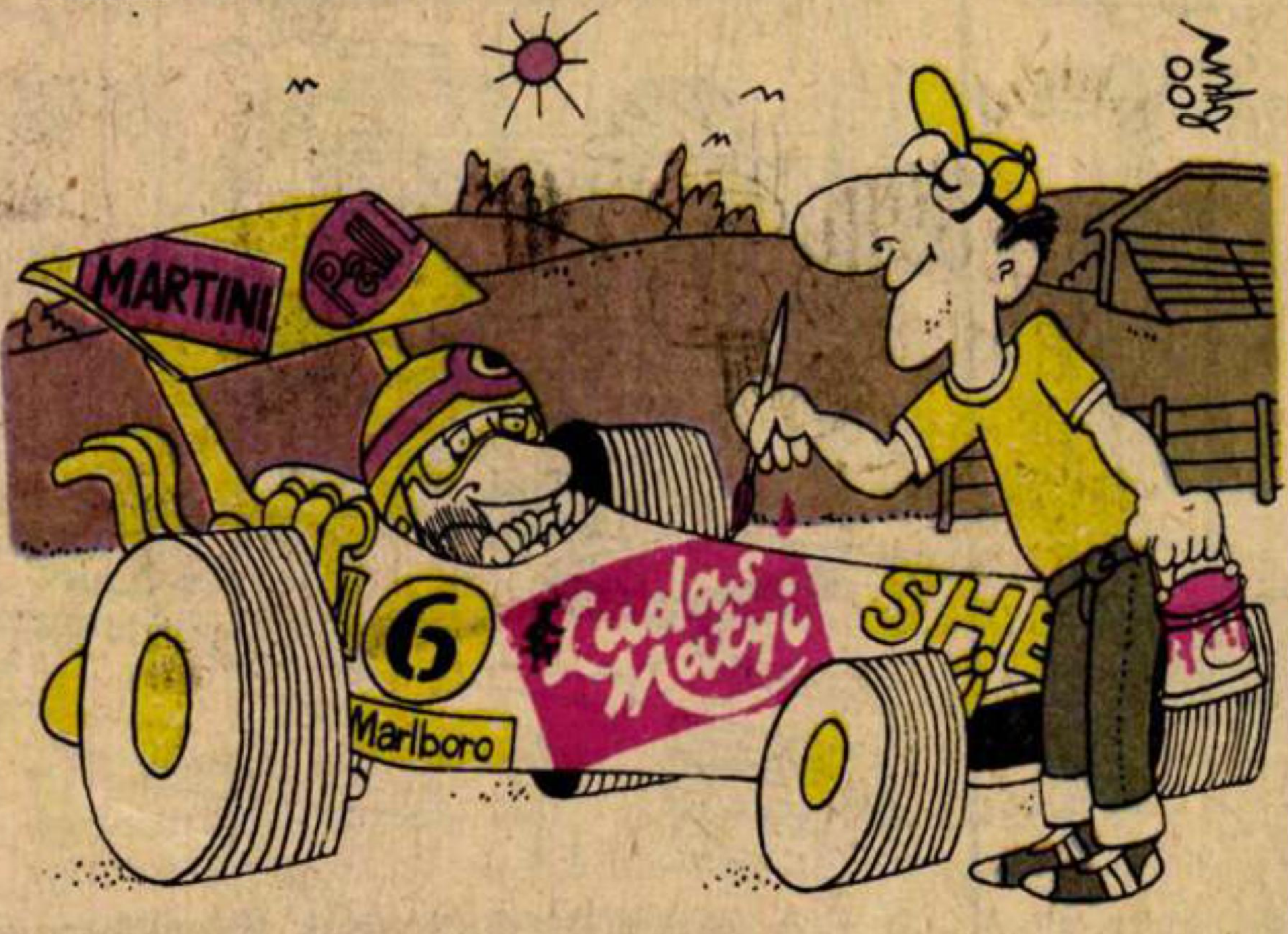

– Igen, ha kapunk cserébe egy kis reklámot.

Galambos Szilveszter:

Csak abban az esetben támogatom, ha a kocsik nem csapnak akkora zajt, mint körülöttük a sajtó.

Földi Iván:

Ha a tavalyi nyugati utam után az idén ismét valutaellátmányban részesülnék, esküszöm, hogy egy részét Mogyoródon költeném el.

Dallos Jenő:

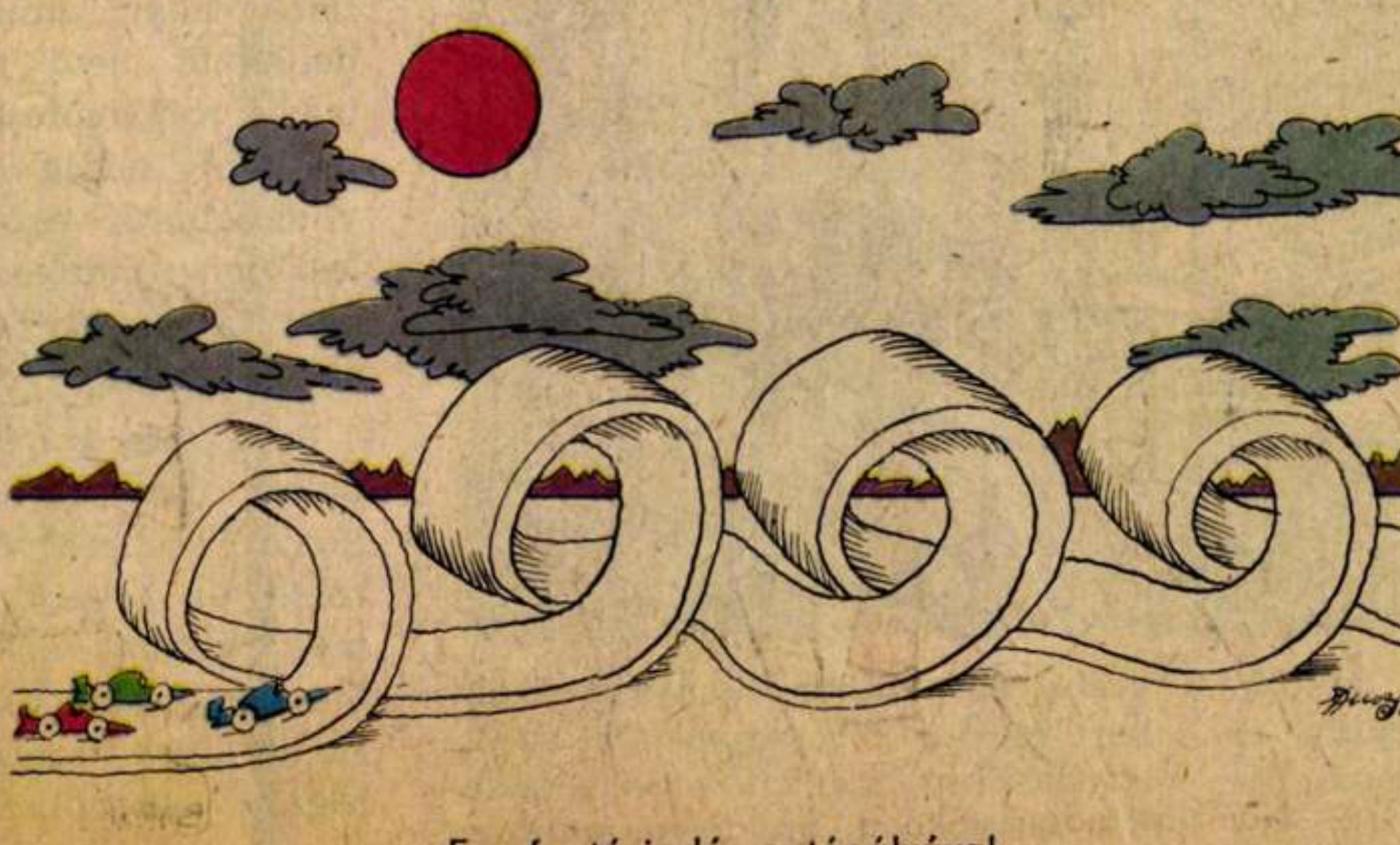

– Egy fantáziadús autópályával.

Ami formánk

Rák Polikárp, az Egyesült Izémizé igazgatója levette a takarót a fura kis miskulanciáról.

— Hát kérem, ő lenne az.

— Interessant — mondta a kuncsaft. — És mit tud ez a micsoda?

— Többféle dolgot. Ha például meghúzom ezt a mizgentyűt...

Meghúzta azt a mizgentyűt, mire a fura kis miskulancia meghitt motyorászások közepette legyártott nagyhirtelen tizenötezer differenciálművet krómacélból.

— Ausgezeichnet — reagált illő módon a kuncsaft... — Also...

— Még nem also — mondta Rák Polikárp. — Mert, ha benyomom itt ezt a szellentyűt...

Benyomta ott azt a szellentyűt, mire a fura kis miskulancia kék ködöt és lila fényt bocsátott ki magából, majd Händel Vízi zenéjét kezdte intonálni diszkóstílusban, illedelmes gogo-tánclépések közepette.

— Entzückend — süllyedt tovább az ámulat langyos iszapjában a kuncsaft. — Also...

— Hol vagyunk még az also-tól?! — tört ki a gazda jogos büszkesége Rák Polikárpból. — Mert, ha megzavarom itt ezt a kallantyút...

Megcsavarta ott azt a kallantyút, mire a fura kis miskulancia diszkrét zakatolások közepette kinyomtatta Thomas Mann Buddenbrokját hat nyelven, harmincötezer számozott példányban, díszes bőrkötésben, a szerző sajátkezű aláírásával, bibliapapíron, csak gyűjtőknek.

— Wunderbar — ájuldozott a kuncsaft. — Also...

— Hátrább azokkal az alsok-kal! — jött tűzbe Rák Polikárp. — Mert, ha áthúzom itt ezt a fogantyút...

Áthúzta ott azt a fogantyút, mire a fura kis miskulancia odalépett a kuncsafthoz, bocsánatkérő mosollyal lehúzta lábáról a cipőt, lekefélte, bepasztázta, kiglancolta, megtalpalta, megsarkalta, patkót vert rá, majd újra felhúzta a kuncsaft lábára és ívelt kettősmasnit kötött rá

— Fabelhaft — agonizált a kuncsaft. — Also...

— Még mindig nem also — mondta Rák Polikárp. — Mert, ha megtekerem itt ezt a pörgentyűt...

Megtekerte ott azt a pörgentyűt, mire a fura kis miskulancia egy képernyőt villantott fel. A képernyőn kreol emberkék rohangásztak, bomba robbant.

— Ez kérem a valdiv televízió híradója — mondta csaknem gőgösen Rák Polikárp.

A kuncsaft, történetünk során először biggyeszteni kezdett.

— És akkor mi van? — mondta. — Hol ebben a szenzáció?

— Úgy értem, hogy ez a valdiv televízió jövő vasárnapi híradója!

— Vagyishogy... vagyishogy ez a micsoda a jövőbe is lát?

— De kérem, magyar mérnök találmánya...

— Szót se többet! — kiáltott a kuncsaft. — Mi az ára?

— Tizenkétmillió márka.

— Egy ajándék — mondta a kuncsaft. — Ezennel megrendelek ötezer darabot jövő heti szállításra.

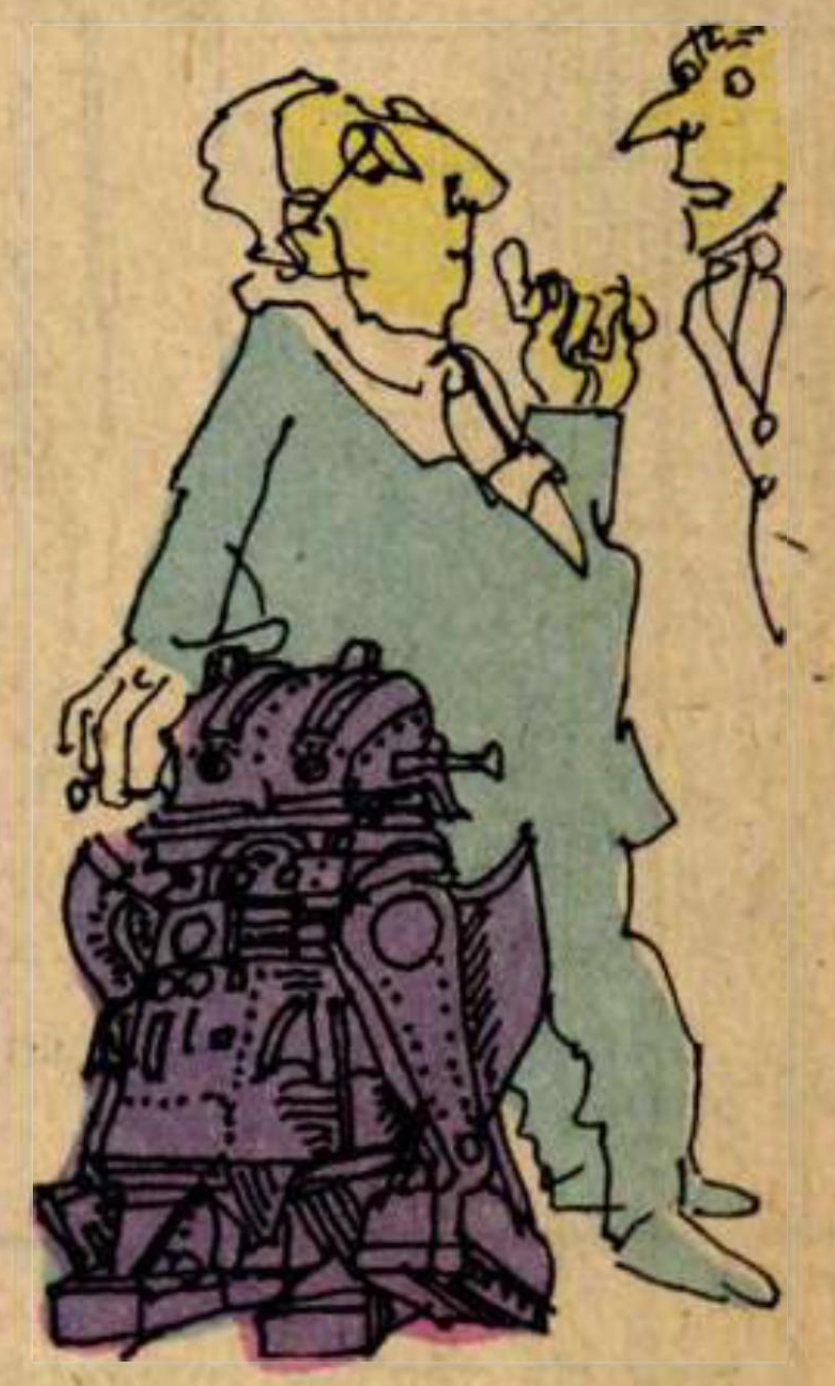

— Hát nézze kérem — szólt Rák Polikárp —, egy darabot esetleg tudunk szállítani önnek a jövő év végéig. Két másikat pedig az ezredfordulóra.

— Leider — tárta szét karját a kuncsaft. — Akkor kénytelen vagyok továbbra is gem-kapcsokkal kereskedni.

— Elmesélek önnek egy anomáliát — ment át az epikába Rák Polikárp. — 1526. augusztus 26-án Tomori Pál küldöncöt menesztett a Tiszántúlra, hogy segítséget kérjen Szapolyai Jánostól. A küldöncnek — alighanem takarékossági okokból — egyetlen lova volt. Ha a küldöncnek csak még egy lova van, akkor Lotharingiai Károly 1686. szeptember 2-án nem a törököt kergeti el Budáról, hanem bennünket Konstantinápolyból.

— Mekwürdig — mondta a kuncsaft. — De maga most miért mesélte ezt nekem?

— Hát, csak hogy ön is lássa: ez a mi formánk!

Peterdi Pál

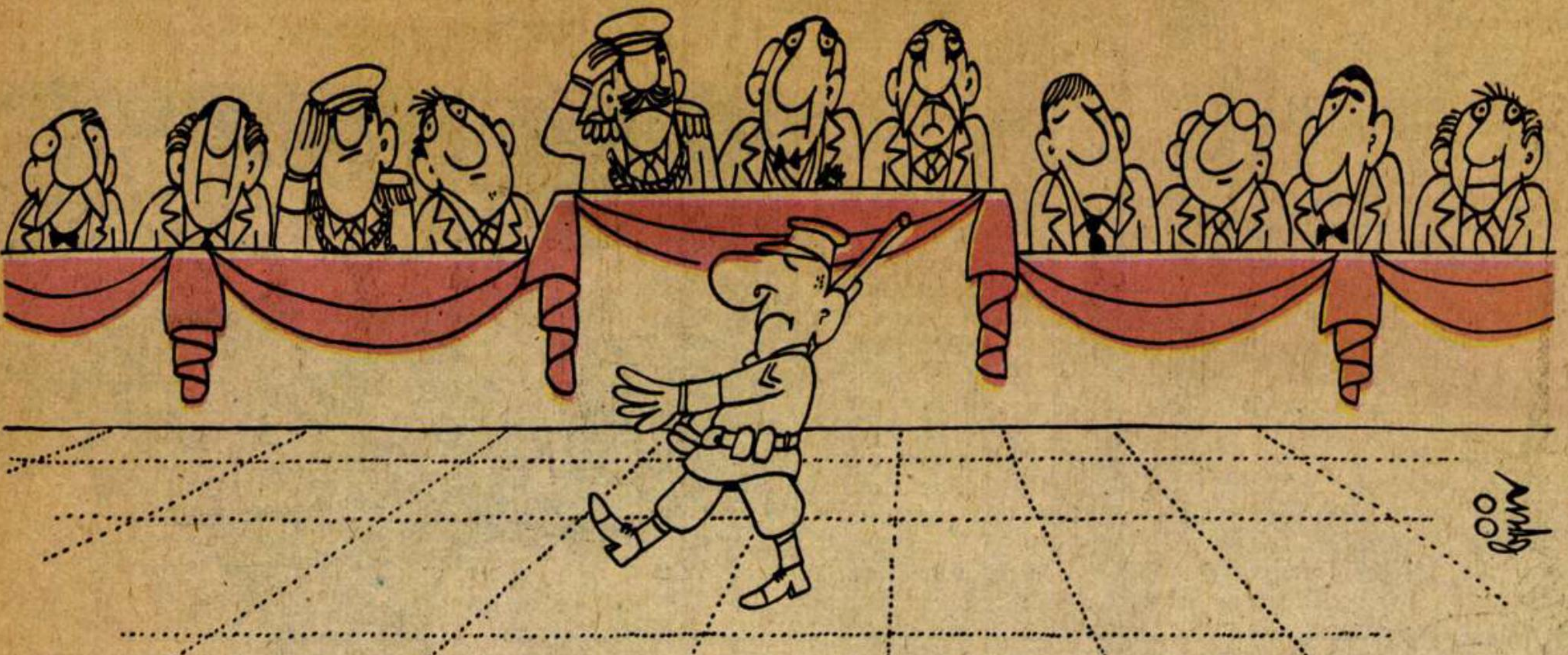
Balázs Piri

SÓHER

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP, HEGEDŰS

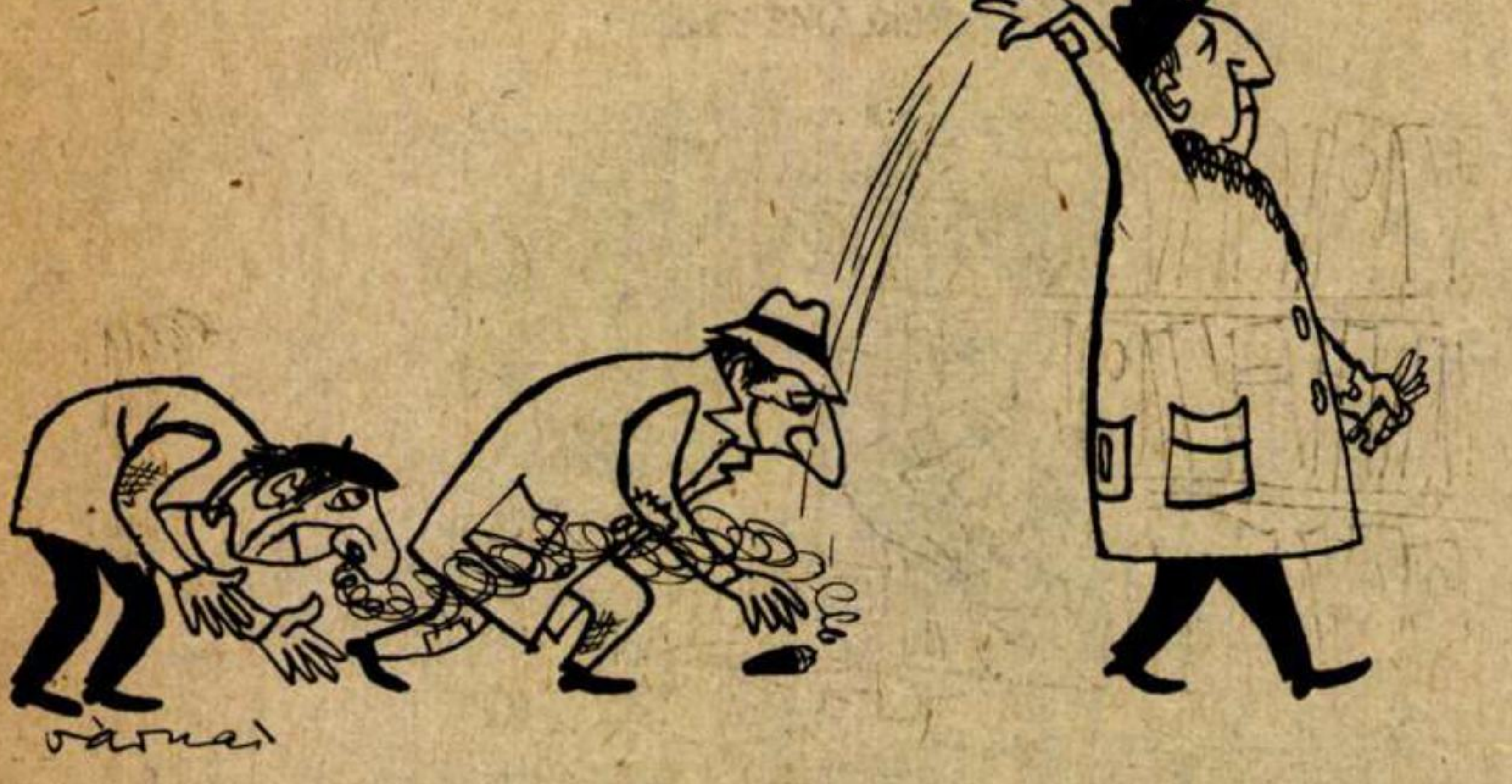

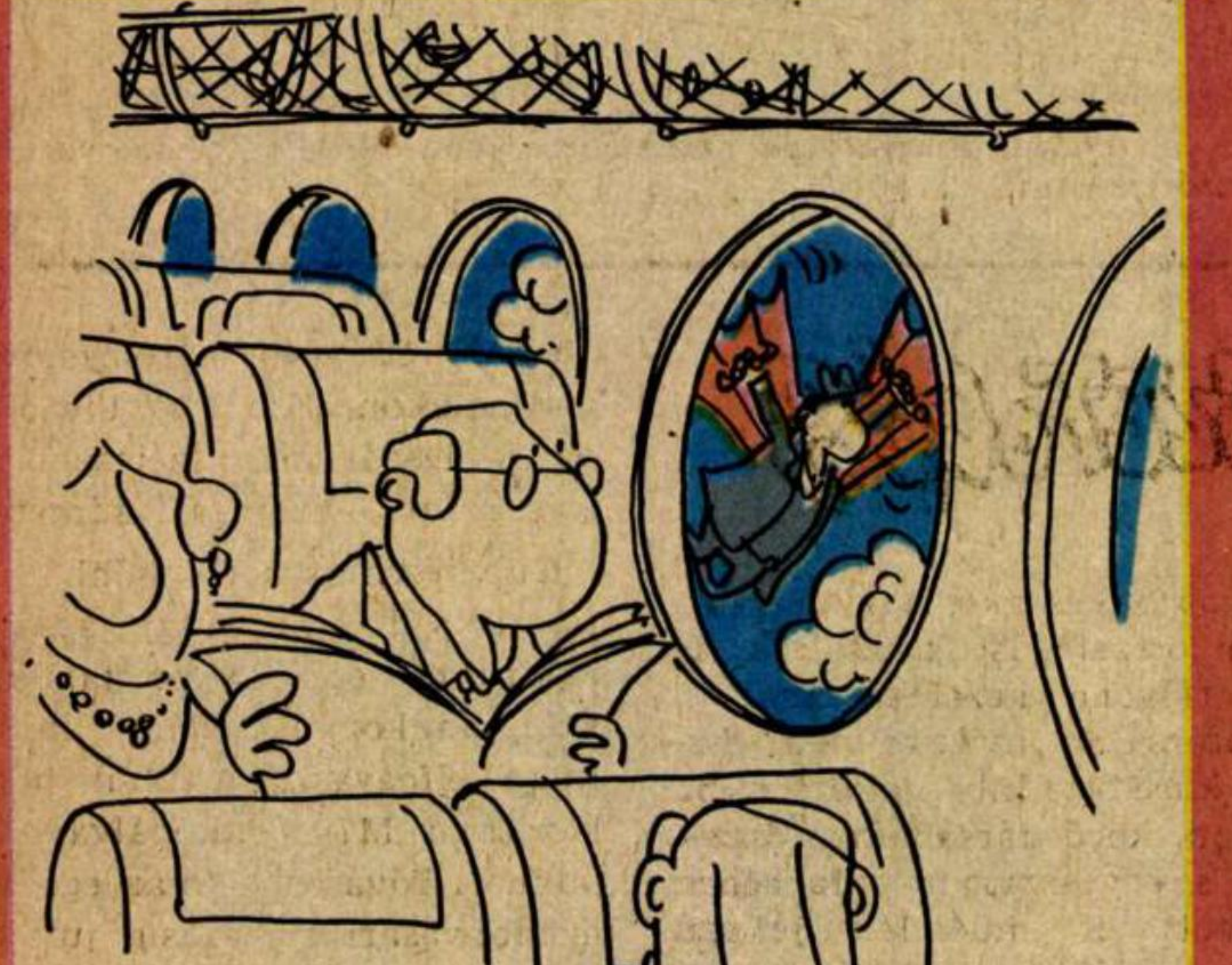

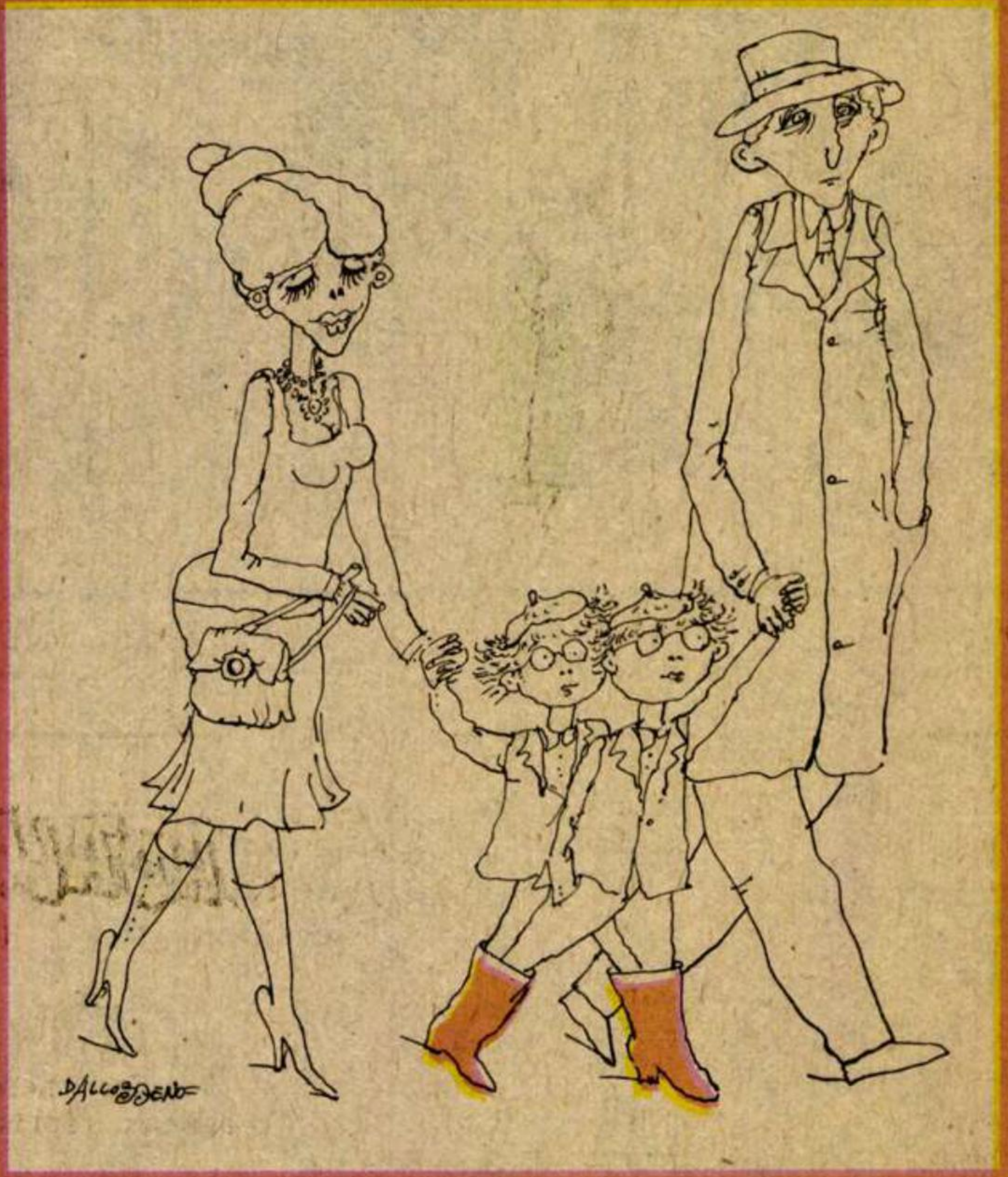
DALLOS JENŐ

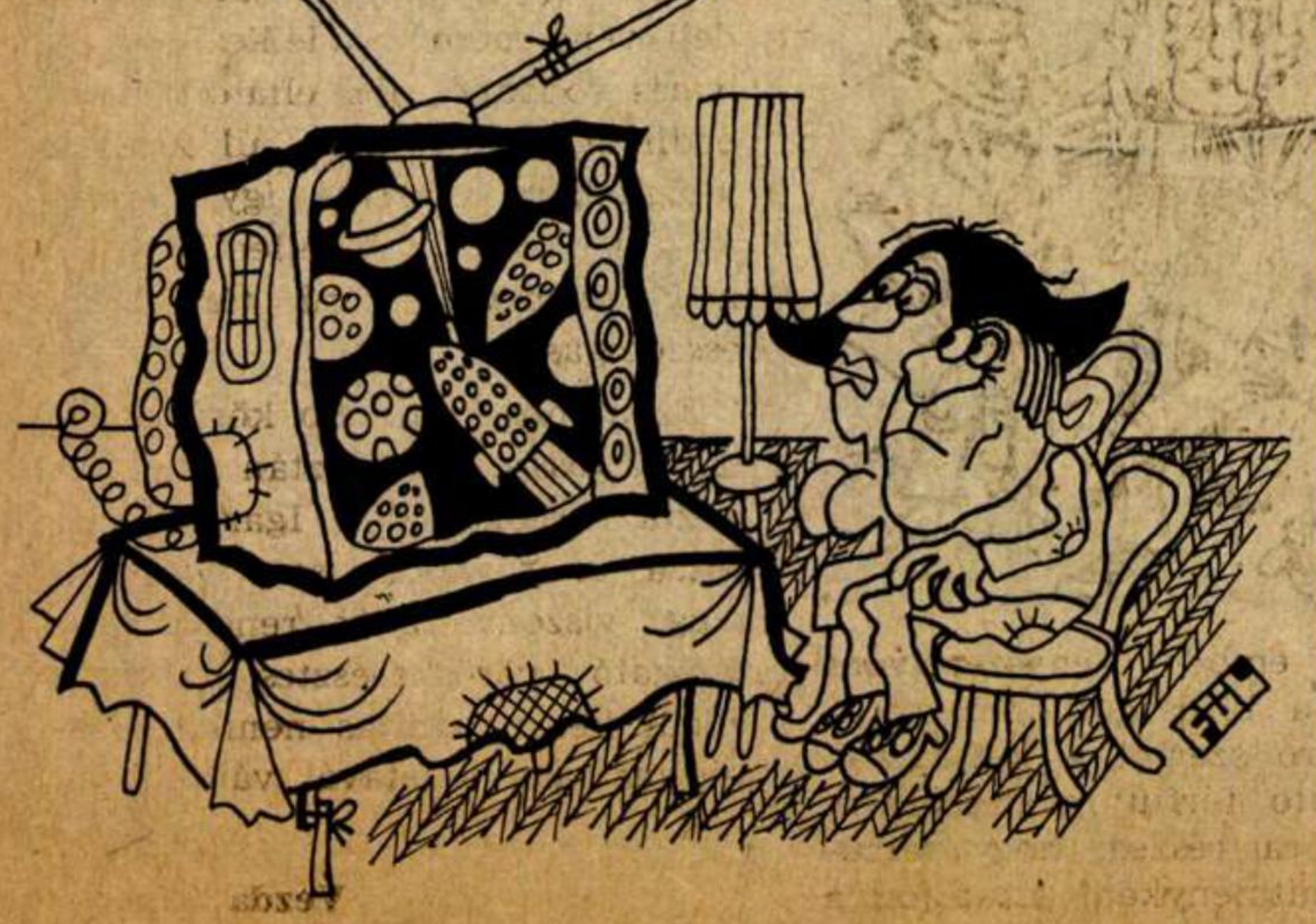

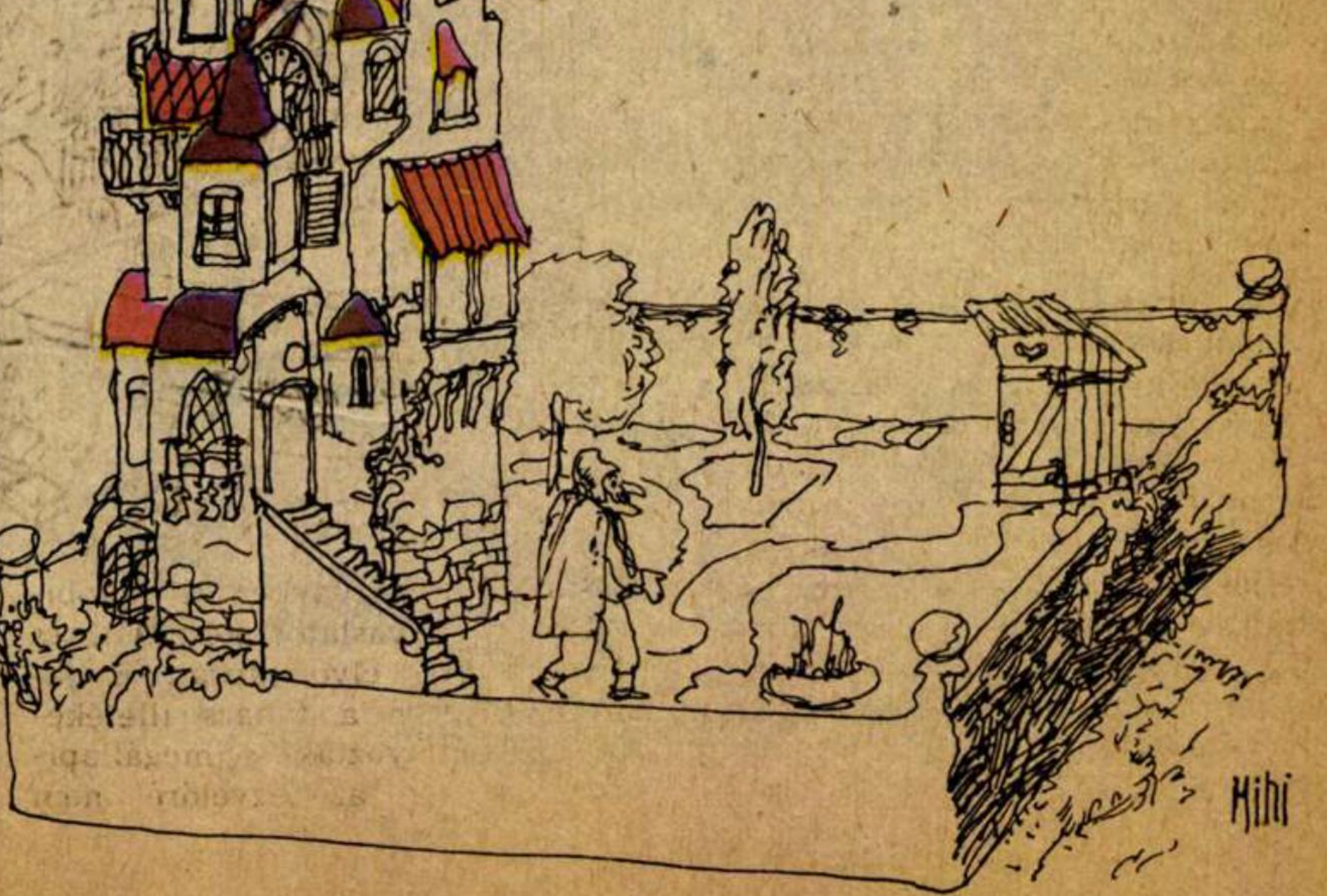

A MÁS HANGJA

Változnak az idők — és a státusszimbólumok. **Hogy** mi volt alkalmas felvágási lehetőségnek kis hazánkban az elmúlt években, évtizedekben, hosszú lenne felsorolni. Ezért csupán a legújabbról essék itt szó.

Az idősebbek bizonyára emlékeznek még erre a hirdetés szövegre: „Saját hangja vigye haza!" (Mármint hanglemezen, magnókazettán.) Hol vagyunk már ettől! Megszületett az utód: „Más hangja. vigye haza!"

A tájékozatlanok számára némi magyarázat: a telefon-üzenetrögzítőről van szó. Ha tárcsázunk, ennél már nem szaggatott búgást hallunk, hanem a házon kívül tartózkodó hívott fél géphangját.

Lehet ezt fokozni? Lehet! A legújabb státuszszimbólum: az üzenetrögzítő tulajdonosának hangja helyett ismert, népszerű színészek, színésznők, táncdalénekesek és lemezlovasok búgják a hívó fél fülébe, hogy „a sípszó után röviden közöljék üzenetüket".

Búgóhangú Jászai-díjas színésznők, érces tenorú szinpadi- és tévésztárok szólnak személyesen hozzánk. Természetesen tisztes honorárium ellenében! Kár, hogy nem lehet nekik válaszolni és randevút kérni.

De rövidesen talán, erre is sor kerül majd. Mert a technika — és a kivagyiság — nem ismer határokat.

(garai)

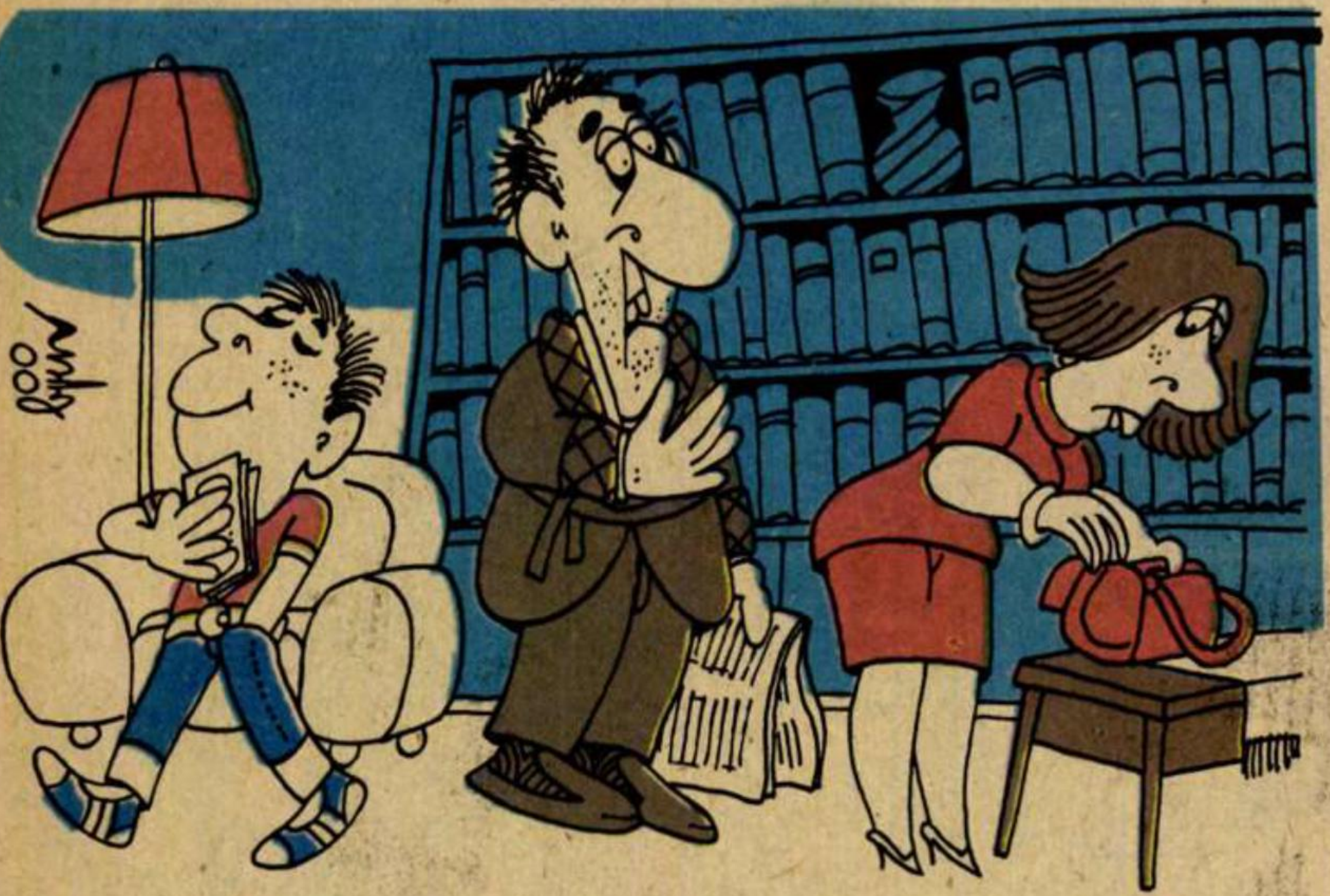

– Anyukám, én nem kaphatnék legalább annyi zsebpénzt, mint a gyerek?...

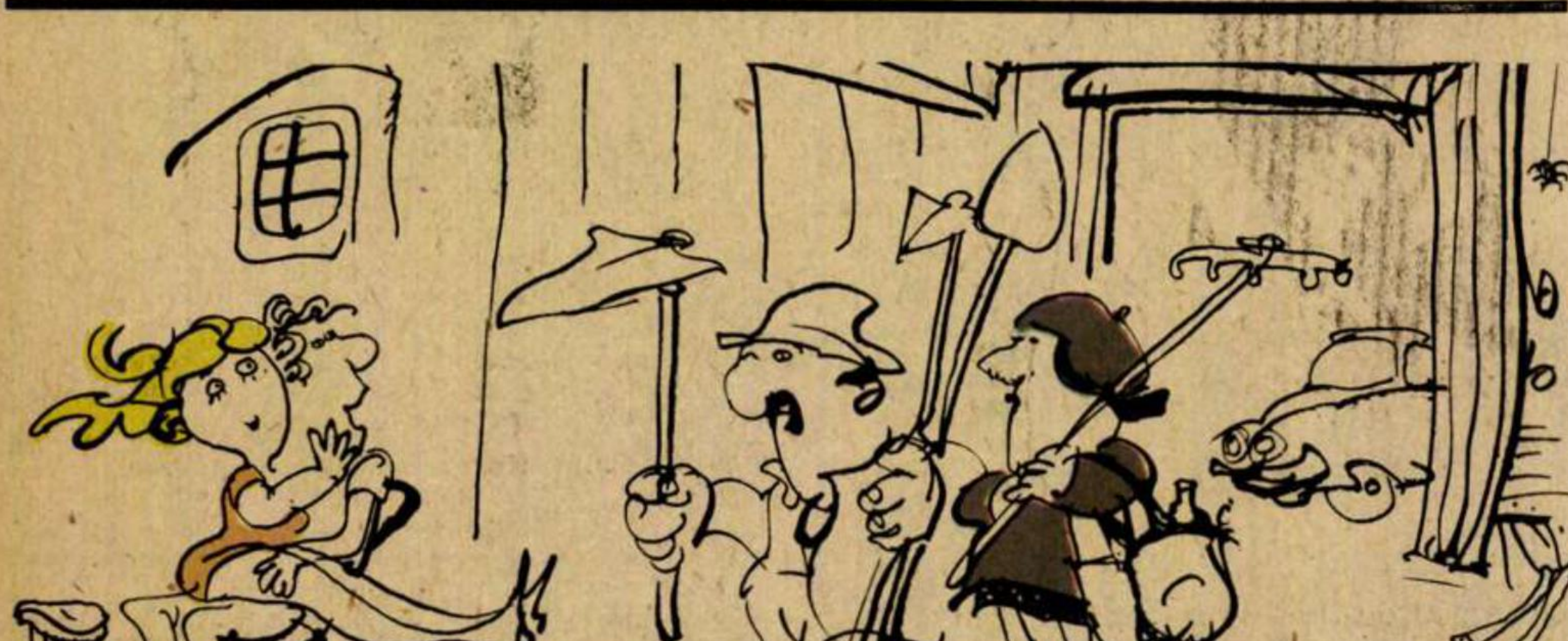

– Azért hívják szabadidőnek, hogy szabadon lehessen választani, ki hogy tölti...

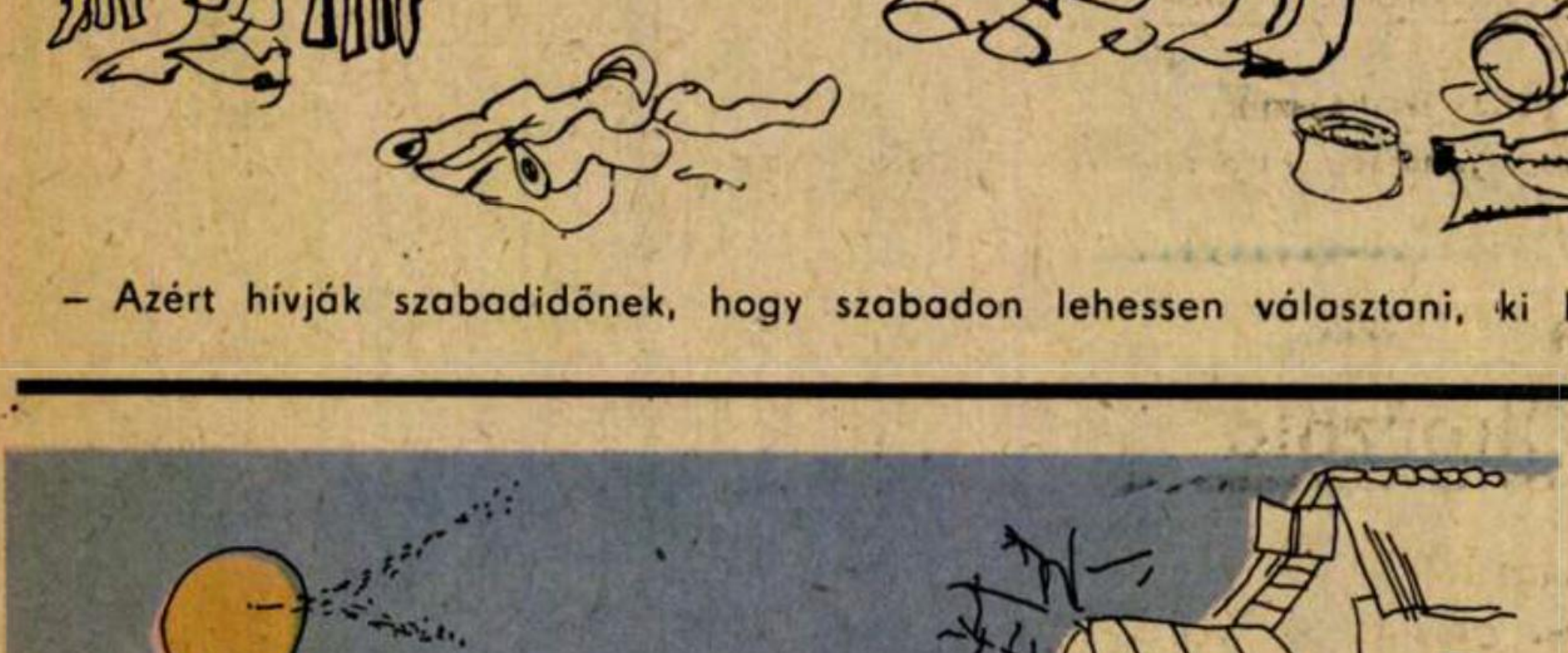

– Szakembereink szerint ez az egyetlen lehetőség, hogy végre megoldódjanak a telefongondok...

HALLEY

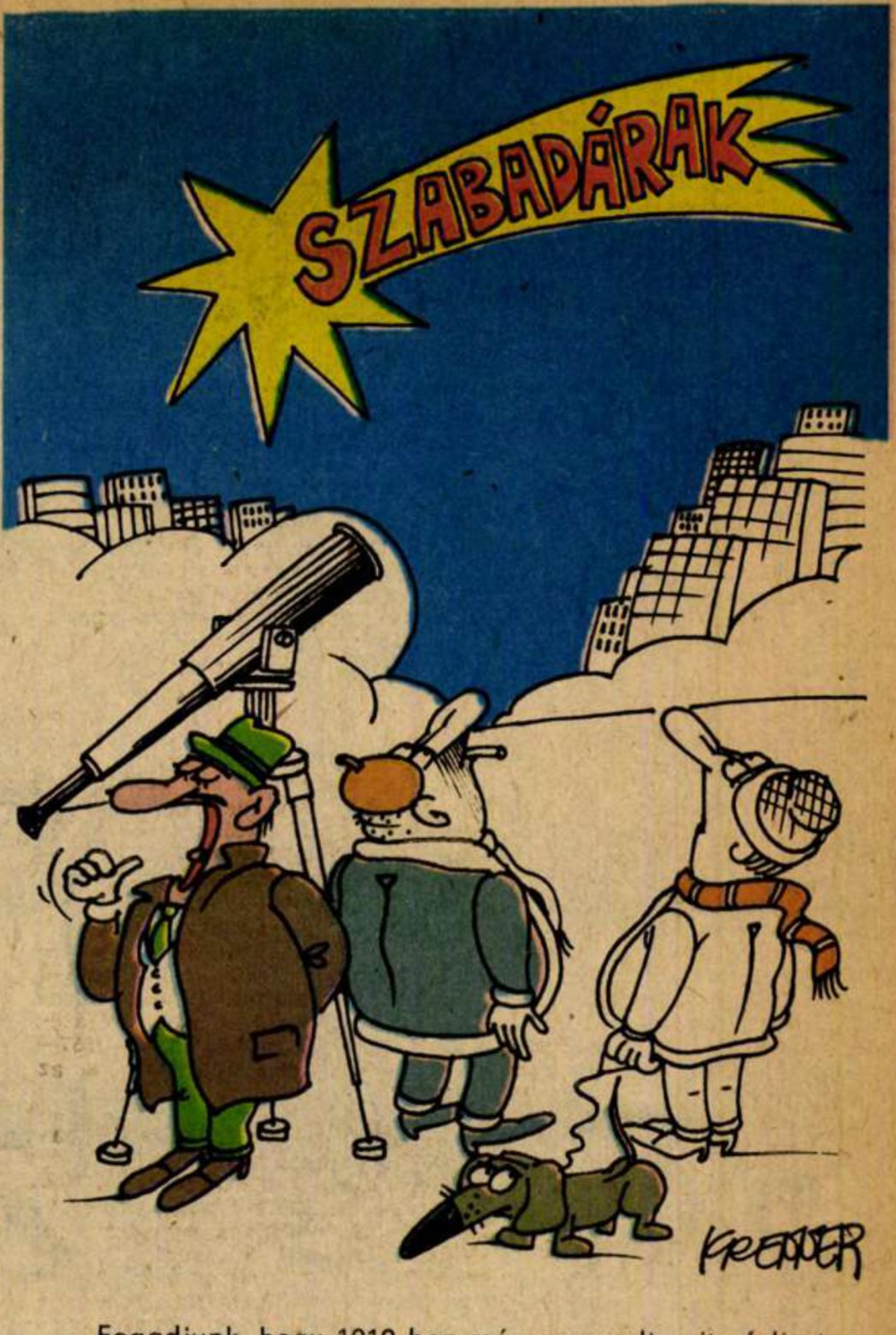

– Fogadjunk, hogy 1910-ben még nem volt rajta felirat...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Ötvenöt éves vagyok, ötödikén születtem, az ötödik emeleten lakom és öt gyerekem van. Tettem hát öt dollárt az ötös számú lóra.

– No és bejött?

– Ötödiknek...

UGRÓSÁNC

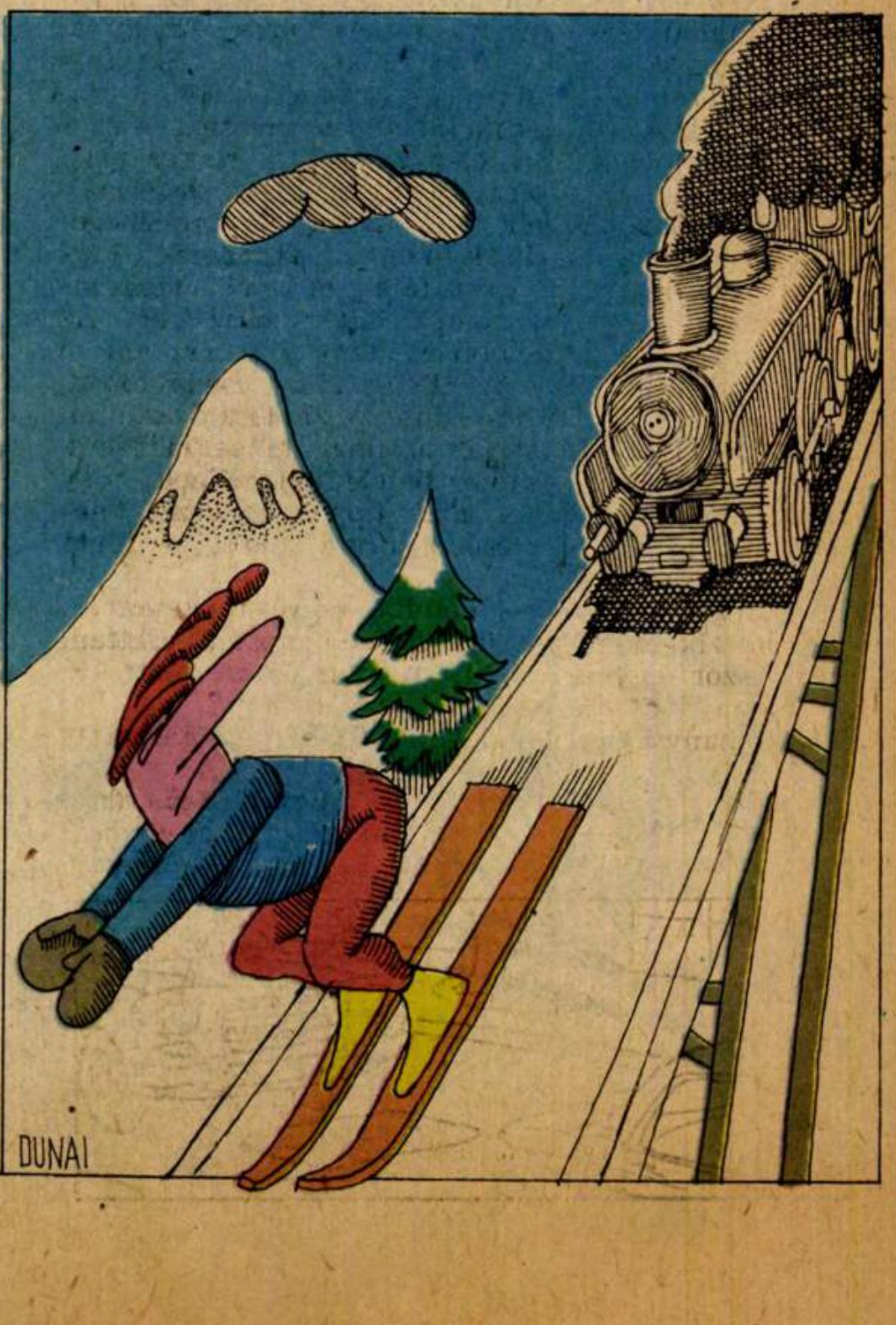

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Filmvilág 1980 és 1985 közötti számait; — Berkesi András: Viszontlátásra Harangvirág, Villa Bécs mellett és Szekeres Károly: Bűnösök vagy betegek?, Egy bíró naplója, Panamisták, szélhámosok című könyveit; — A Lakáskultúra 1984/5-ös számát; — Kisméretű, használt judóruhát 8—10 éves gyereknek; — Régi típusú sport babakocsit; — A Magyar Konyha 1978/3. számát; — Hans Frey: Az akvarista kislexikona (Gondolat, 1970) és Kászoni Zoltán: Akvarisztika (Tudományos Könyvkiadó, Bukarest, 1972) című könyveket; — Philips N4308-as, négysávos, kétsebességes, orsós magnóhoz szíjat; — Elinor Glyn: Érdekházasság és Medveczky Bella: Havasi vihar című regényét; — A Fürge Ujjak 1980-as és 1981-es évfolyamát; — Alain Delon vagy Antony Delon képet, posztert, újságot stb.; — Régi, 1945 előtti, állami, illetve vállalati kölcsön- és részvénykötvényeket.

KÍNÁLNAK: Egy hibátlan szobai olajkályhát, konyhai olajkályhát, csövekkel és egy 200 literes olajtartályt; — Könyveket (kívánságra regisztert küldök), Gyermek- és bébiholmikat; — Ágy-, illetve tollneműt: dunnákat, párnákat, paplanokat, női és férficipőket, papucsokat; — 19 skálás logarlécet és műszaki tolótáblázatokat, gépelemekről; — Egy vörösréz vízmelegítő hengert, domborított antik alsórésszel és egy lemez vízmelegítő hengert, sima alsórésszel (mindkettő szilárd tüzelésű), továbbá egy fürdőkádat; — Háromméteres datolyapálmát, méltányos áron; — Gyűjtőknek: egy darab 1940-ben készült, eredeti csomagolású Molnár—Moser Neutral—Lanolin márkájú szappant; — Supraphon lemezjátszót, régi lemezekkel és egy MI 800-as tévéjátékot, kazettával; — A Vaillant francia nyelvű képes hetilap 1957—58-as számait, a Kutya folyóirat 1967—76-os példányait és az 1974-es „A kutya" évkönyvet; —

CSERÉLNEK: Magas termetre való, alig használt, hófehér panofix bundát komplett konyhabútorra; — Banáncserjét kisméretű, 8—10 éves gyermeknek való használt judóruháért; — Két kabátot egy-egy paplanért; — Krimiket krimikért vagy fantasztikus regényekért; — Házi gyártású nyolccsatornás zenekari keverőpultot magnetofonért, lemezjátszóért; — Videoton gyártmányú rádiósmagnót (Európa Star RM 4630), átjátszóval és jó állapotban lévő tudományos könyveket egy Unitra vagy Orion minideckért. (Esetleg másfajta deckért.); — Egy nagy Legovárost lehetőleg nem túl régi sztereo magnóért; — A Hi-Fi Magazin 6., 9., 10. és 11. számait, az Ezermester 1960—1985-ös évfolyamait HO modellvasútra, 1960 előtti bélyegekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

A TREHÁNYSÁG HALHATATLAN

Mintegy száz nappal ezelőtt a Távfűtő Művek — néhány napi kellemetlen fűtéskiesés mellett — a XIII. ker. Kárpát u. és Victor Hugó u. kereszteződésében levő, kb. 180×80 centiméter nagyságú aknafödelet felszedte, ott karbantartási munkálatokat végzett. Néhány nap múlva lakótársaink panaszkodtak, hogy az aknafedő lapot rosszul helyezték vissza és valahányszor azon egy kocsi keresztülhalad, az nagy csattanást okoz. Ahogy az idő telt és a fedő egyre tovább lazult, a csattanás — sőt három csattanás: egy az első kerék, a második a hátsó, s a harmadik a visszaesésnél — egyre hangosabb lett. Éjjelente mintha három pisztolylövés csattant volna ablakaink alatt. Telefonáltam a Távfűtő Művek Pozsonyi úti kirendeltségéhez és kértem, igazítsák meg az aknafedőt. Roppant udvariasan és kulturáltan egy női hang elnézésünket kérte és azonnali intézkedést ígért. Az aknafedő azonban tovább csattant. Tíz nap múlva ismét telefonáltunk. Az illető hölgy csodálkozott, hogy az ügy még nincs elintézve, holott ő azonnal jelentette. Ígéretet tett az azonnali hibaelhárításra. Így telt el tíz hét. Amikor bejelentettem neki, hogy most jubileumot ülünk, mert éppen tizedszer telefonálunk az egyre erősödő lárma miatt, az illető méregbe gurult:

— Megölöm őket! — mondta. — Most azonnal...

Úgy látszik, nem sikerült. A fedő most is csattan. Háromszor egymás után, minden kocsi alatt, jó hangosan.

A trehányságot nem lehet megölni. Az halhatatlan.

Egyed Béla dr.
lakóbizottsági elnök
Budapest

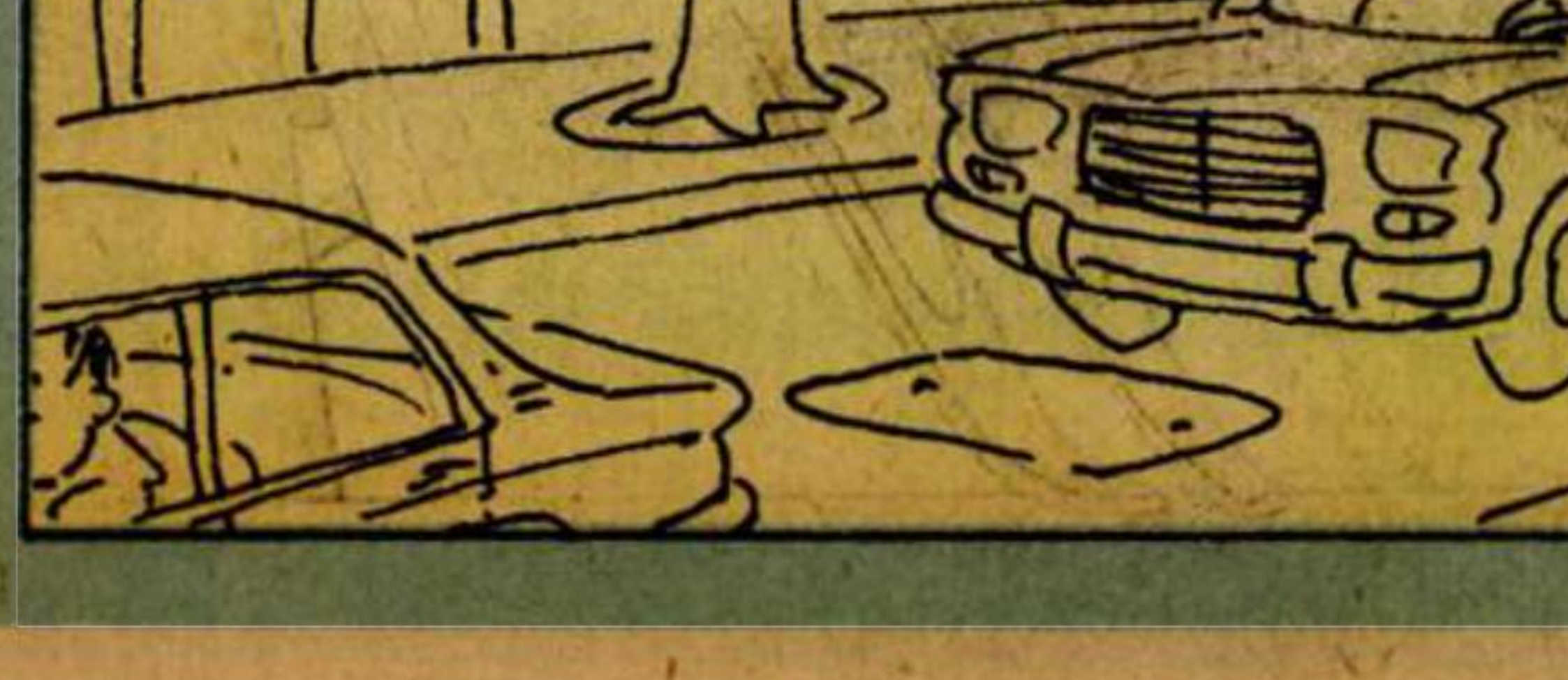

KROKETT

A „Kék ruha" című angol filmből (január 22-én a II. csatornán!) értesültem arról, hogy az angolok — legalábbis Dorothea családja — már nem krikettet játszik, hanem krokettet! Először nem akartam hinni a fülemnek, de miután ez többször megismétlődött, hogy „krokettről" beszéltek, kénytelen voltam beletörődni!

Eddig csak az étlapokon találkoztam a „krokettel", például a burgonyakrokettel, de úgy látszik a krokett levonult az étlapról a pályára! Akkor viszont, remélem, hamarosan látunk egy olyan szinkronizált filmet, amelyben az éttermi vendég „burgonyakrikettet" rendel a felszolgálónál!

Dr. Árva György
Budapest

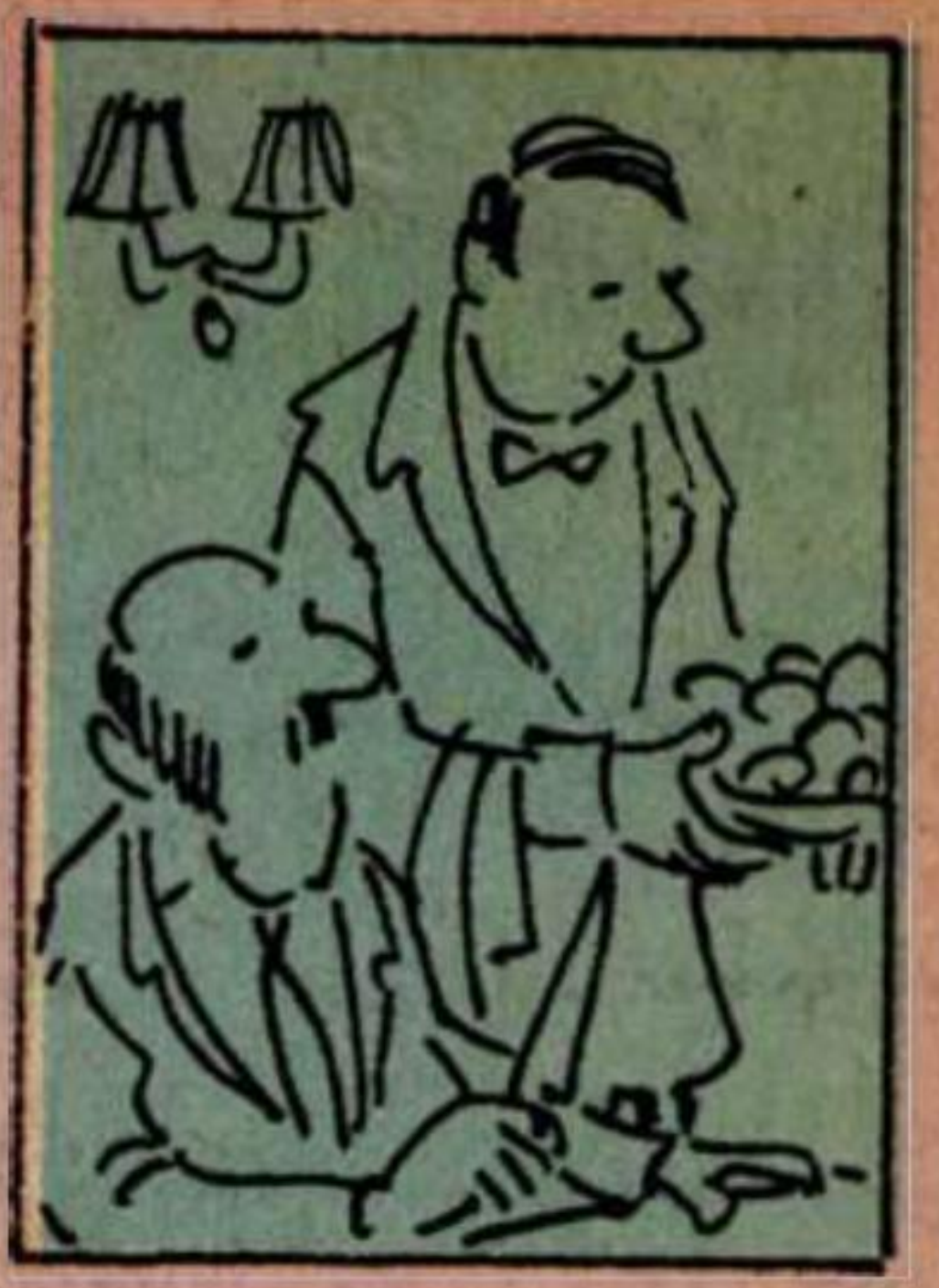

TÜCSÖK és BOGÁR

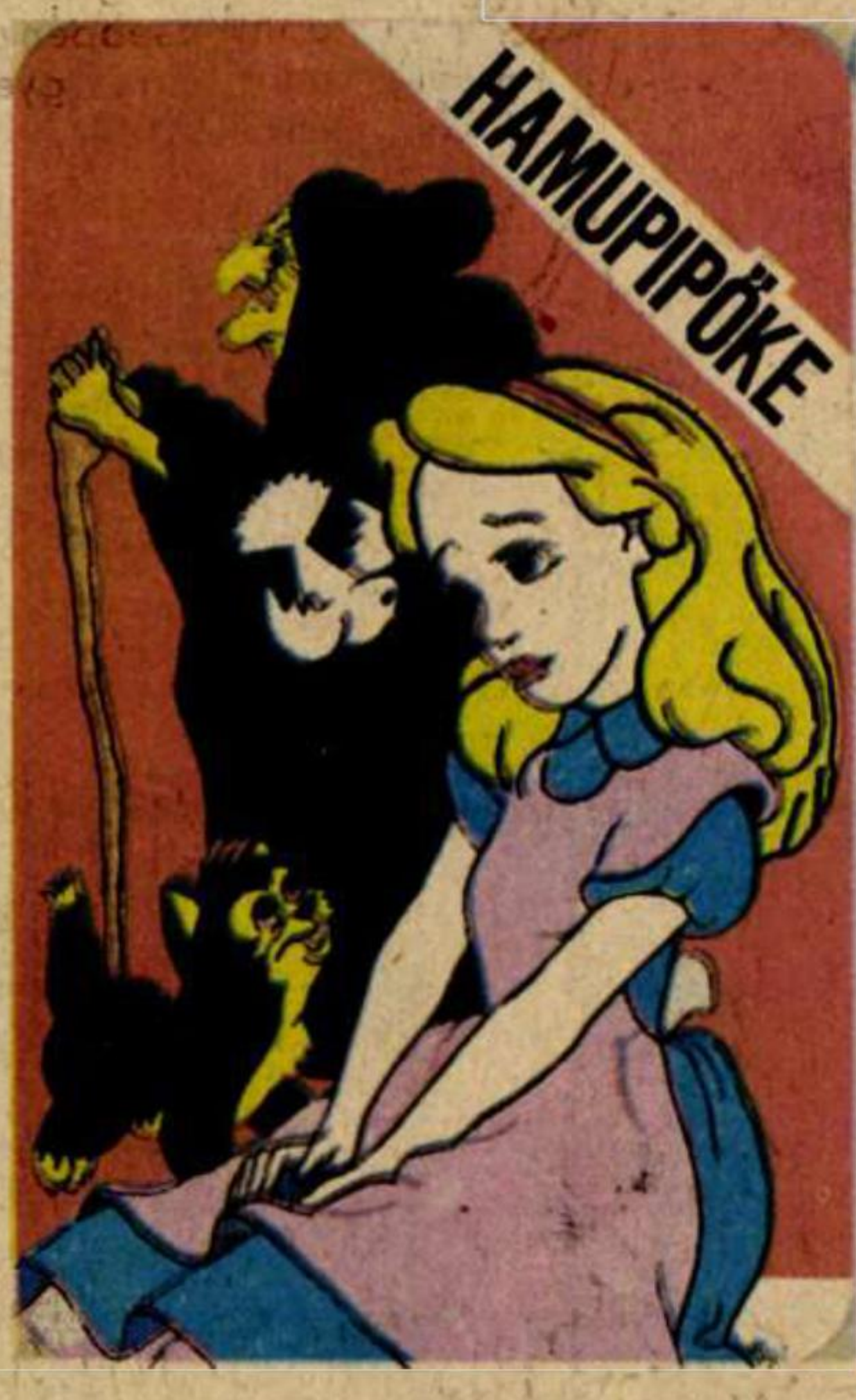

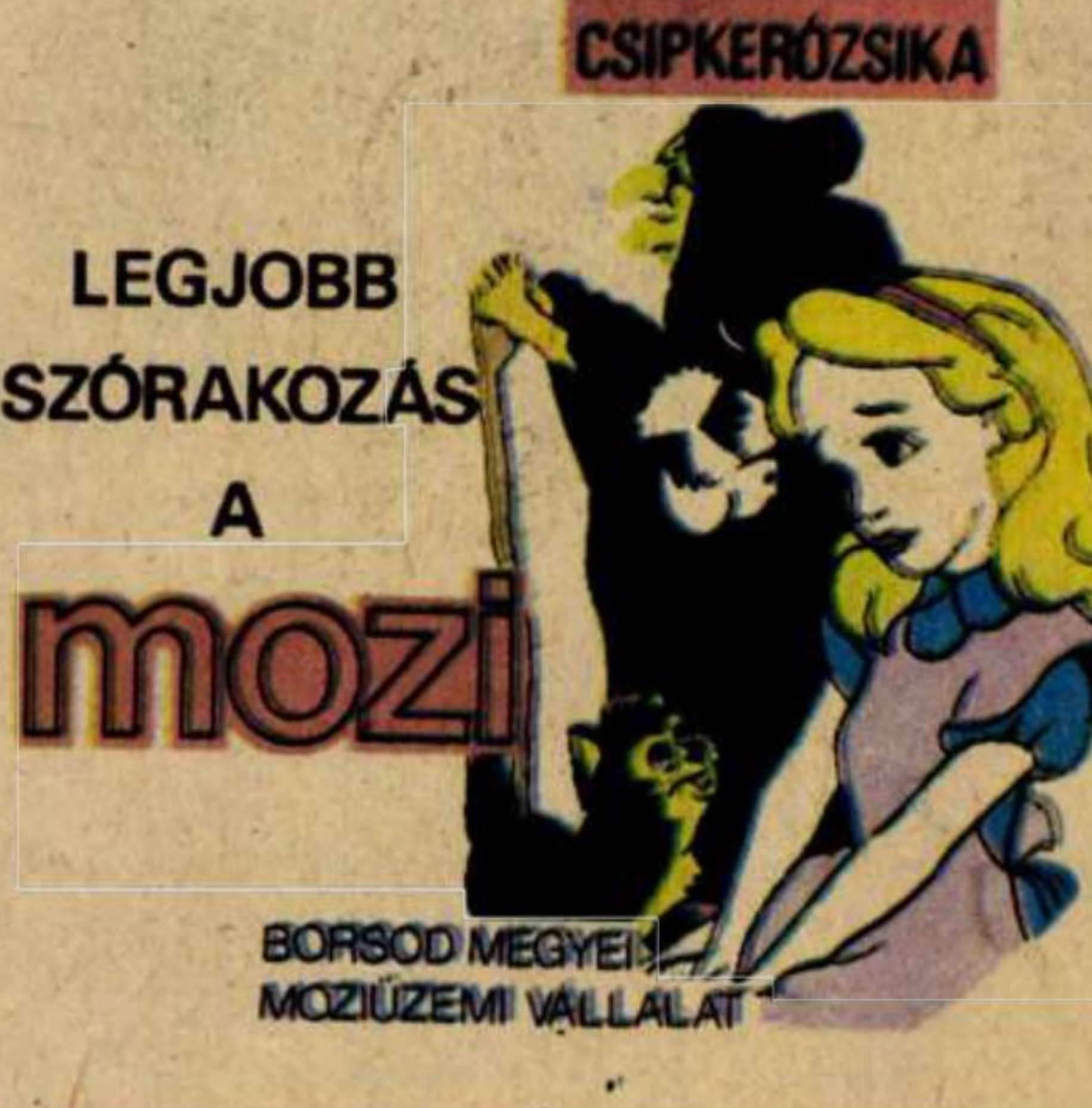

További alkalmazási lehetőségek: Hófehérke, Pinocchio, Gulliver, Trisztán és Izolda, Rómeó és Júlia, Marica grófnő ...

(Beküldte Izrael Nóra, miskolci olvasónk)

A szállítócsillés munkakörbe felvettek próbaidő után vájvégre kerülhetnek, ahol 120—200 forintos éves keresetet érhetnek el.

Mert örökké a pénzt hajhásszuk!

(A Tolna megyei Népújság hirdetései közt találta Czakó János)

mutatója — Verniszázs;
20.09: Ökörzöld dallamok;

Legelészés céljából?

(A Heves megyei Népújságból nyírta Gál Péter, tófalusi olvasónk)

ér, nem csoda, hogy a szerencsés család mindhárom tagja, a férj, a feleség és fiúk. Olga is elment a nyereményért.

Lajos, a nagylány viszont otthonmaradt.

(A Képes Újságban fedezte fel Ráski Gáborné, sátoraljaújhelyi olvasónk)

NAPFOGYATKOZÁS

Kedves Ludas Matyi! Légy szíves kideríteni, hogy az 1986-os Nők Lapjában lévő naptárból ki lopta ki az április 26-i, szombati napot. Hogy fognak az illetékesek ezzel elszámolni? Vagy ez a nap eltűnik az életünkből? Lefekszünk pénteken és vasárnap ébredünk föl? Nem nagy meglepetés érne, ha egyszer a Nap is eltűnne az égről.

Novák Jánosné
Miskolc

TANÁCS

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem tudom, de ha nagyon fontos, akkor vegyél helyette egy újat!

200—200 forintot nyertek:

Eszlinger Klára,, Devecser, Bajcsy-Zs. u. 15. 8460

Kovács Józsefné, Bp. V., Gépmadár u. 3. 1106

Restás Miklósné, Átány, Templom u. 52. 3371

A nyereményeket postán küldjük el.

OLAJOS HALAK

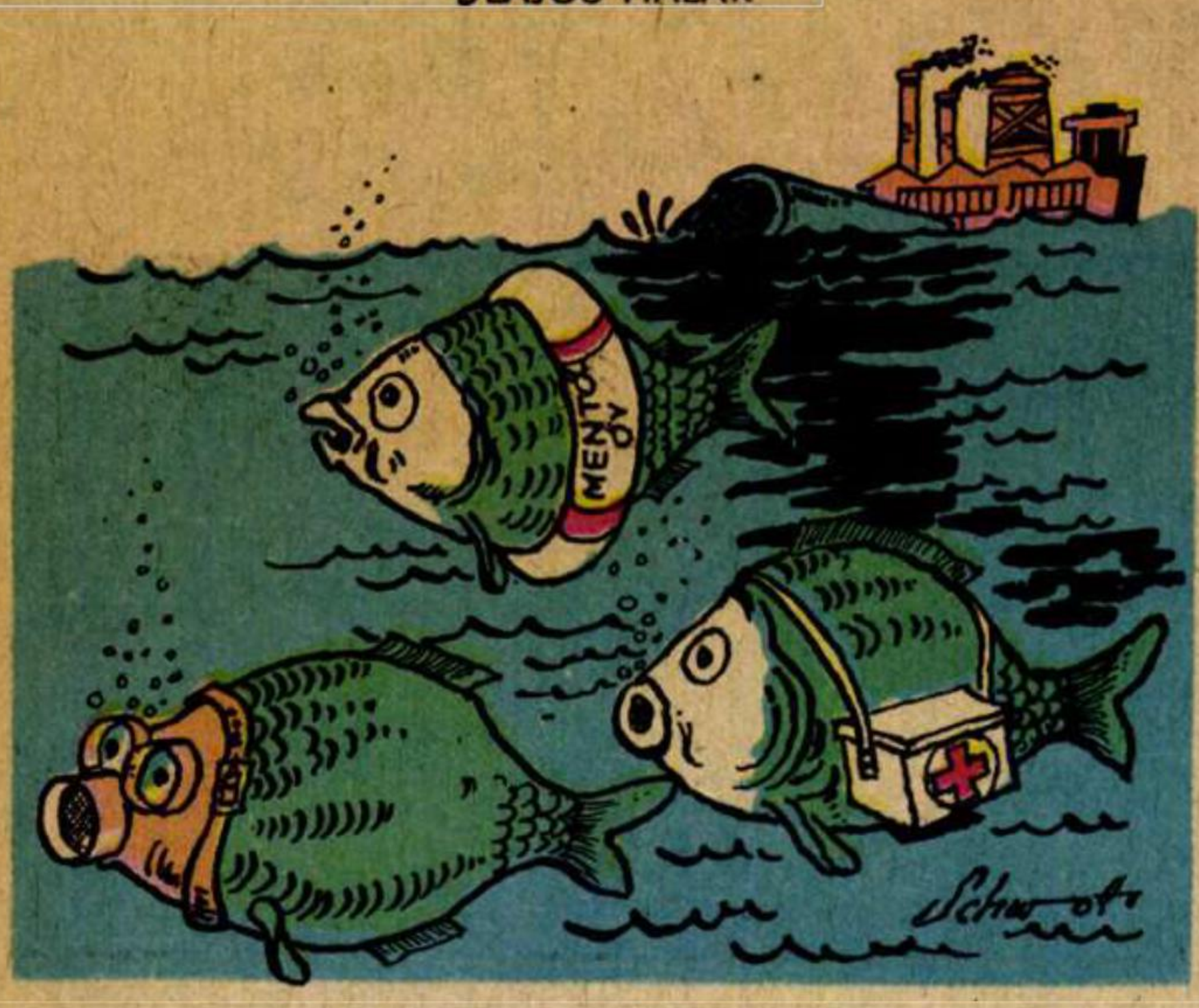
MENTŐ ÖV
Schwott

TRIBÜN

Különös fegyelmezési módszereket vet be Russ Radtke, az indianai San Pierre iskola rögbicsapatának edzője. Minden mérkőzés előtt „zárthelyit" írnak, ötven kérdésre kell felelniök a már megbeszélt taktikából.

— Aki kettőnél többre nem tud válaszolni — kimarad a csapatból.

És, ha az együttes vereséget szenved?

— Akkor büntetésből másnap elmarad a hajnali edzés.

Tony DeMeo, a Mercyhurst játékosa mondta egy esős mérkőzés után:

— Olyan mély volt a pályán a sár, hogy a félidőben a szurkolók rizst ültettek.

●

John Mc Enroe — a sportújságírókról:

— Olyanok, mint a szúnyogok. Rádszállnak és kiszívják a véredet. Elhessegetni sem lehet őket . . .

●

Hansi Hinterseer, az egykori világklasszis kommentálta az osztrák tévében a St. Anton-i nagy versenyt.

— Ha a műlesikló táv közben elveszti az egyik botját — mondta többek között —, az nem a legjobb ómen.

Neki elhihetjük!

●

Franz Beckenbauer a nyugatnémet világbajnoki keret összeállításánál nem vette figyelembe Norbert Meiert, a Bremen középpályását.

— Hiába — mondta Meier —, úgy látszik nem tartozom a Császár bohócai közé . . .

(p. p.)

MARKECOLÓK

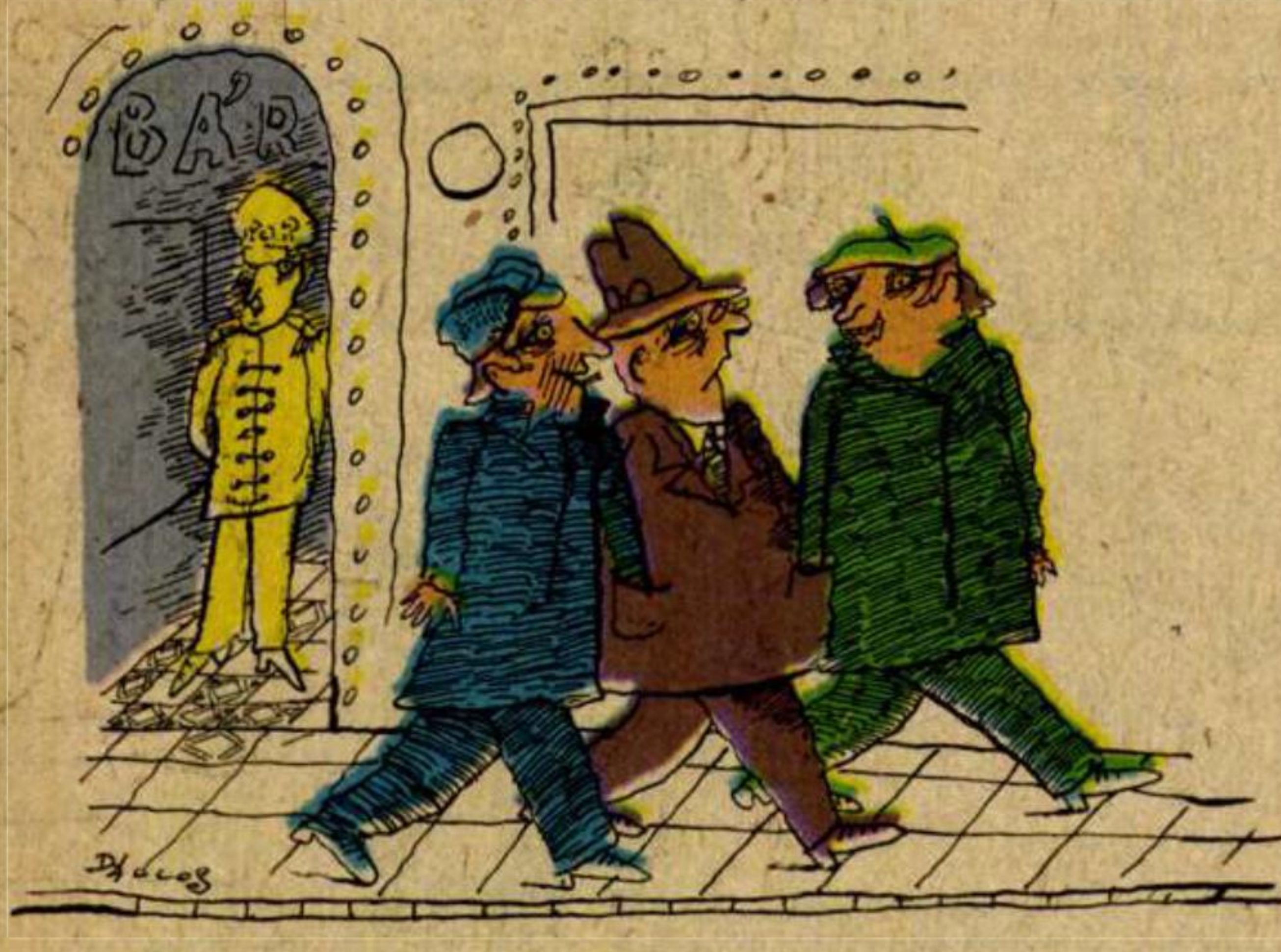

– Apuskám, zsebrevágtuk a kezünket, mert egy kicsit hideg van . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Simek elmegy a rendőrségre és fegyverviselési engedélyt kér.

— Minek az — kérdi a rendőrtiszt —, vannak talán ellenségei?

— Ajaj, de mennyi — válaszol Simek —, házasságközvetítő vagyok.

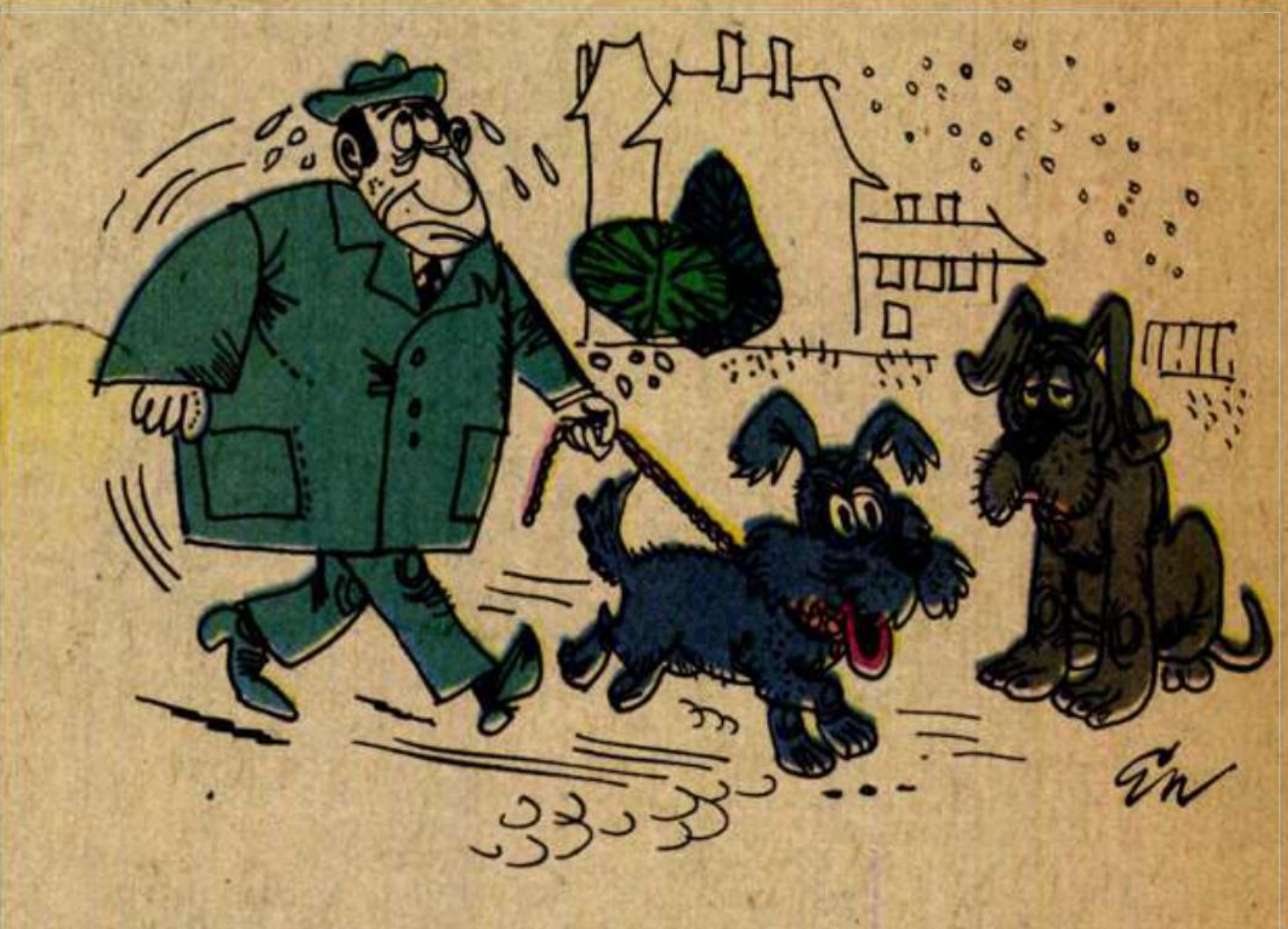

– Amióta az orvos több mozgást ajánlott neki, háromszor futom körbe vele a háztömböt.

ÜRÜGY

Egy férfi késsel a hátában, véresen bevonszolja magát a rendelőbe, egyenest az orvos szobájába. Amikor becsukódik mögötte az ajtó, egy idős nénike méltatlankodva megszólal.

A nénike szavait a rejtvény megfejtése után ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 24-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

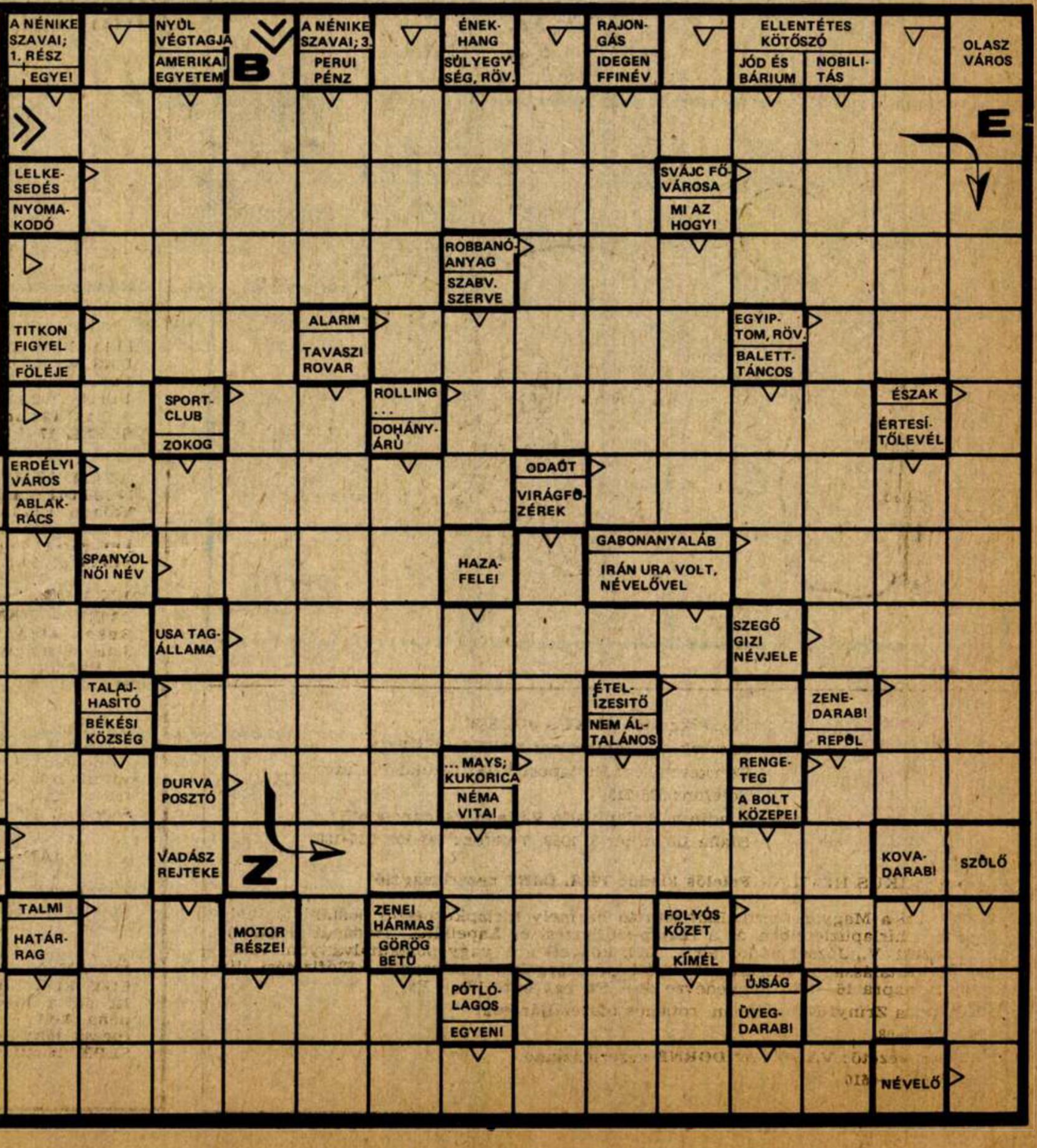
A NÉNIKE SZAVAI; 1. RÉSZ
EGYE!
NYÚL VÉGTAGJA
AMERIKAI EGYETEM
B
A NÉNIKE SZAVAI; 3.
PERUI PÉNZ
ÉNEKHANG
SÚLYEGYSÉG, RÖV.
RAJONGÁS
IDEGEN FFINÉV
ELLENTÉTES KÖTŐSZÓ
JÓD ÉS BÁRIUM
NOBILITÁS
OLASZ VÁROS
E
LELKESEDÉS
NYOMAKODÓ
SVÁJC FŐVÁROSA
MI AZ HOGY!
ROBBANÓANYAG
SZABV. SZERVE
TITKON FIGYEL
FÖLÉJE
ALARM
TAVASZI ROVAR
EGYIPTOM, RÖV.
BALETTTÁNCOS
SPORTCLUB
ZOKOG
ROLLING . . .
DOHÁNYÁRU
ÉSZAK
ÉRTESÍTŐLEVÉL
ODAŐT
VIRÁGFŐZÉREK
A NÉNIKE SZAVAI; 2. RÉSZ
KELVIN
RENDKÍVÜLI
TÉKA
TISZÁBA ÖMLIK
FORGÁSTENGELY
FELSKICCEL
SZÁGULD
ERDÉLYI VÁROS
ABLAKRÁCS
GABONANYALÁB
IRÁN URA VOLT, NÉVELŐVEL
SPANYOL NŐI NÉV
HAZAFELE!
GÚNYOL
VÍZI VIRÁG
USA TAGÁLLAMA
SZEGŐ GIZI NÉVJELE
ÓRIÁSKIGYÓ
HÉLIUM ÉS BÓR
TALAJHASITÓ
BÉKÉSI KÖZSÉG
ÉTELIZESITŐ
NEM ÁLTALÁNOS
ZENEDARAB!
REPÜL
FFINÉV
OLASZ PÉNZ, RÖV.
FEKETE MADÁR
RÉSZ
DURVA POSZTÓ
. . . MAYS; KUKORICA
NÉMA VITA!
RENGETEG
A BOLT KÖZEPE!
URÁN ÉS KÁLIUM
MONDAT ELEME
VADÁSZ REJTEKE
Z
KOVADARAB!
SZŐLŐ
LASSAN HULLIK
OLYKOR KILÓG
SOHA EGYNEMŰ BETŰI
TALMI
HATÁRRAG
MOTOR RÉSZE!
ZENEI HÁRMAS
GÖRÖG BETŰ
FOLYÓS KŐZET
KÍMÉL
A TV FŐRENDEZŐJE
KELET
PÓTLÓLAGOS
EGYEN!
ÚJSÁG
ÜVEGDARAB!
PAMUTVÁSZON
I
NÉVELŐ

IMPORT HUMOR

NAPFÉNYES JÁTÉK

Dimitar Csudo (Jugoszlávia) rajzai

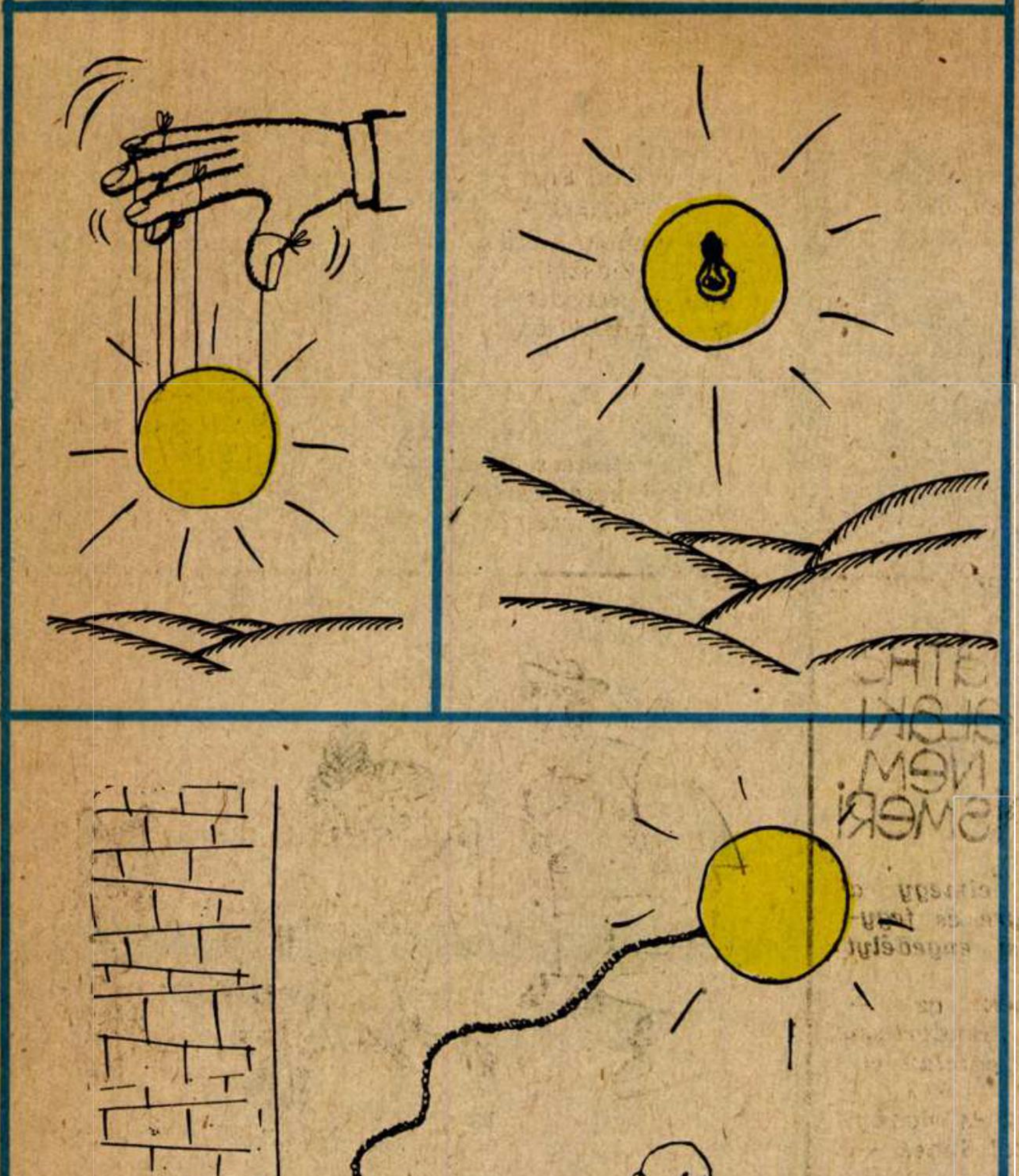

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-08
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0610

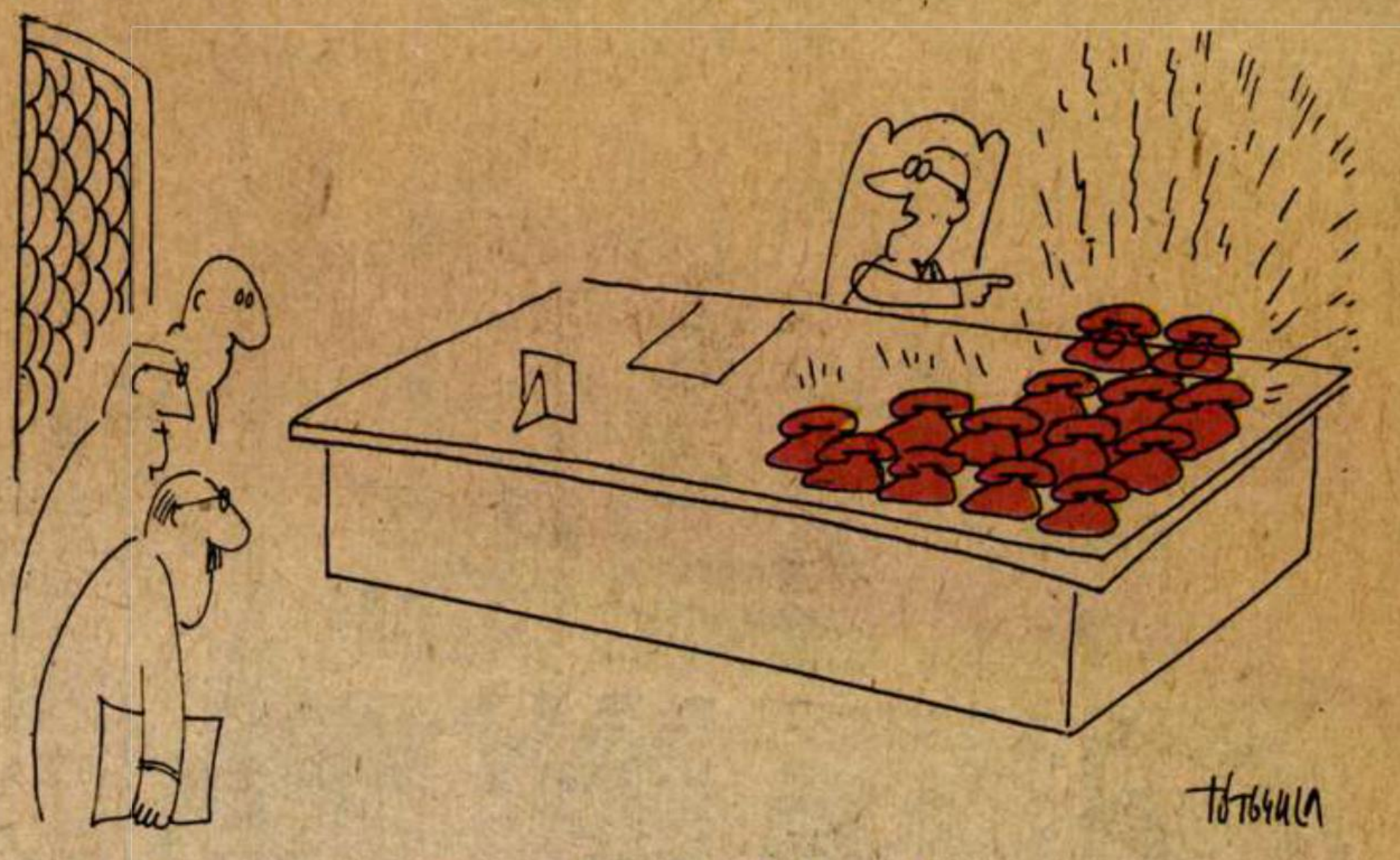

– Vajon melyik a kakukktojás?...

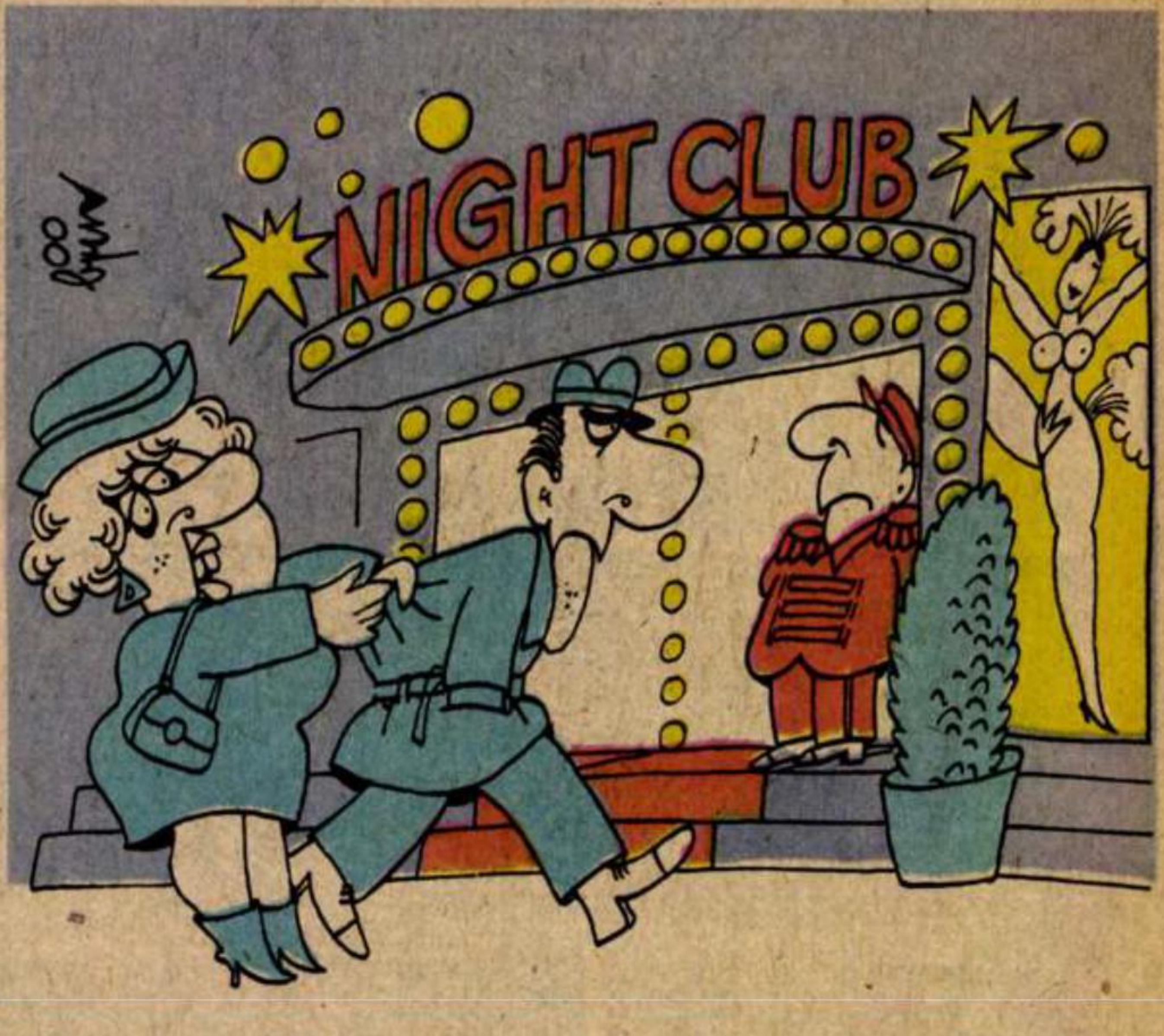

KOMPROMISSZUM

– Jól van na, apuci, akkor inkább megengedem, hogy aktnaptárakat gyűjtsél!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Lemezposta
BUDAPEST, 1817

EGYSZER VOLT BUDÁN KUTYAVÁSÁR
Mátyás király tréfái.
Előadja: Schütz Ila és Garas Dezső
SLPX 14 003, hanglemezen
70 Ft . . . db

MARLENE DIETRICH — DAS WAR MEIN MILLJÖN
Solang noch untern Linden — Durch fliesst immer noch die Spree — Das war mein Milljön
SLPXL 17 970, hanglemezen
250 Ft . . . db

ÁDÁM ÉS ÉVA — NEOTON FAMÍLIA
Valami elszakadt — Elfújta a szél — Első szerelem — Japán fiú — Vajon vár-e még?
SLPM 17 902, hanglemezen
100 Ft . . . db
MK 17 902, kazettán 150 Ft . . . db

OMEN — PANDORA' S BOX
Bukott angyal — Éjszakai vágta — Szűz a máglyán — Átok és ígéret — Pandora tánca — Névtelen hős
SLPM 17 960, hanglemezen
100 Ft . . . db

BRÓDY JÁNOS: NE SZÓLJ SZÁM...
Álmodom — Egy hétig tart — A vállalkozás — Az átkelő — Az illuzionista — Ha én rózsa volnék
SLPM 17 957, hanglemezen
110 Ft . . . db

KOÓS JÁNOS — JUBILEUM
A férjek egyenjogúsága — Helló — Egyveleg — Nem baj, ha múlnak az évek — Ma nem várlak hétre
SLPM 17 948, hanglemezen
110 Ft . . . db

KISHONTI ILDIKÓ — EGY FURCSA LÁNY
Itt áll a híres sztár — Kis mázli néha kell — Tangóballada — Egy furcsa lány — Játék az élet
SLPM 16 711, hanglemezen
110 Ft . . . db

KÁLMÁN IMRE: AZ ÉLET MUZSIKÁJA
Részletek a film zenéjéből.
SLPX 16 708, hanglemezen
110 Ft . . . db

MARKOS GYÖRGY— NÁDAS GYÖRGY — A MAGUNK RÉSZÉRŐL...
Kék fény — Erzsike — Stúdió '82 — Ki mit tud — Csúcsforgalom — Esti mese — Nyílik a rózsa
LPM 16 706, hanglemezen
100 Ft . . . db

LYUKASÓRA
Sándor György agylemeze.
SLPM 16 707, hanglemezen
110 Ft . . . db

KABOSLÁSZL Ó ÉNEKEL
Akinek humora van — Túl a hatvanon — Diszkó — Önéletrajz — Pár hang a gitáron — Maga rég nem lesz a világon
SLPM 16 713, hanglemezen
110 Ft . . . db

A felsoroltak, s valamennyi forgalomban levő hanglemez, kazetta és könyv megrendelhető a Lemezposta címén, postán, utánvétellel. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

Név:

Cím (irányítószámmal):

Művelt Nép
Könyvterjesztő Vállalat
Lemezposta, Budapest, 1817

SAJÁTERŐS ÉPITÉS

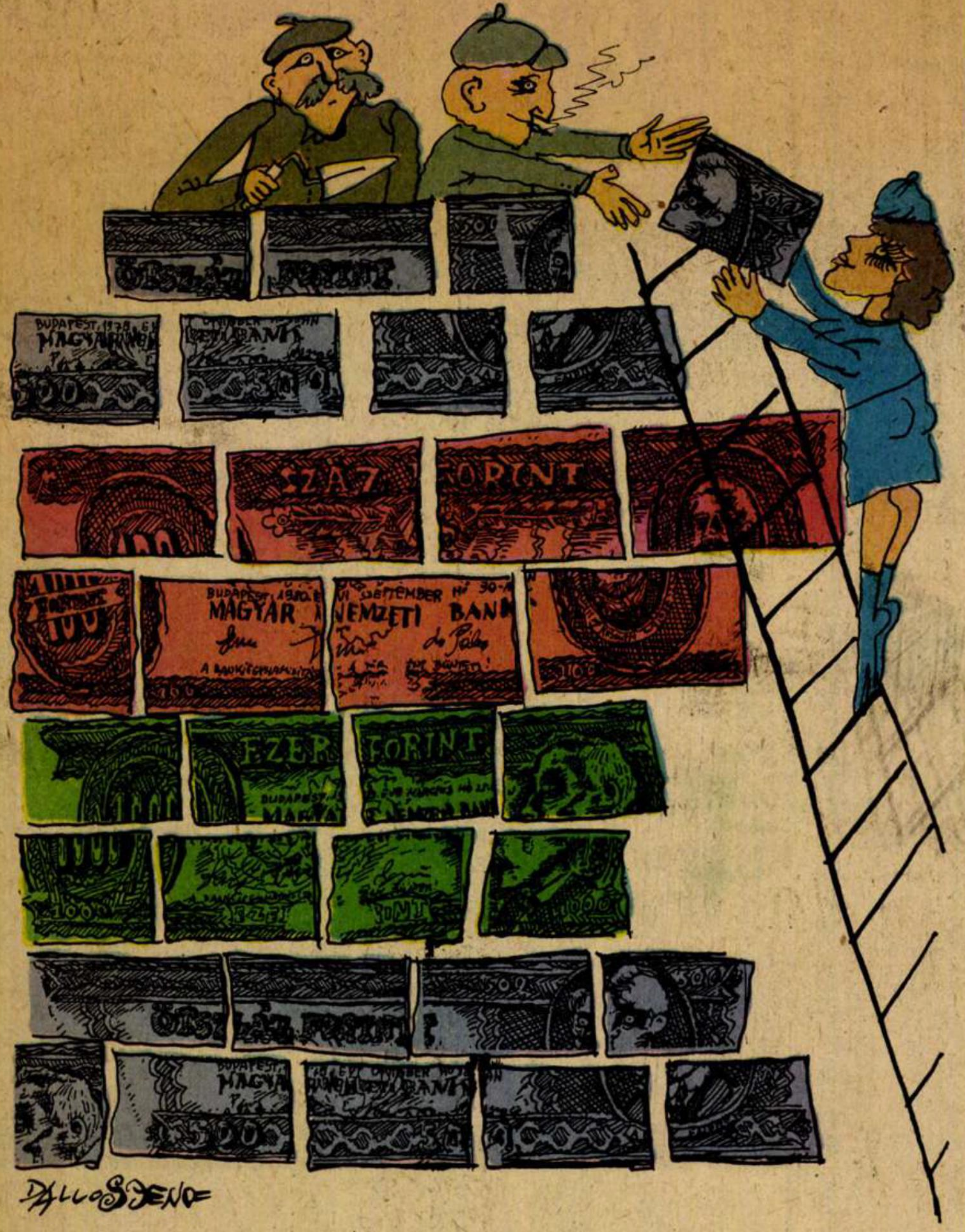
ÖTSZÁZ FORINT
BUDAPEST, 1975
MAGYAR NEMZETI BANK
SZÁZ FORINT
BUDAPEST, 1980 ... SZEPTEMBER HÓ 30-
MAGYAR NEMZETI BANK
A BANKJEGYHAMISÍTÁST A TÖRVÉNY BÜNTETI
100
EZER FORINT
1000
500
DALLOS JENŐ

JEREMIÁDA

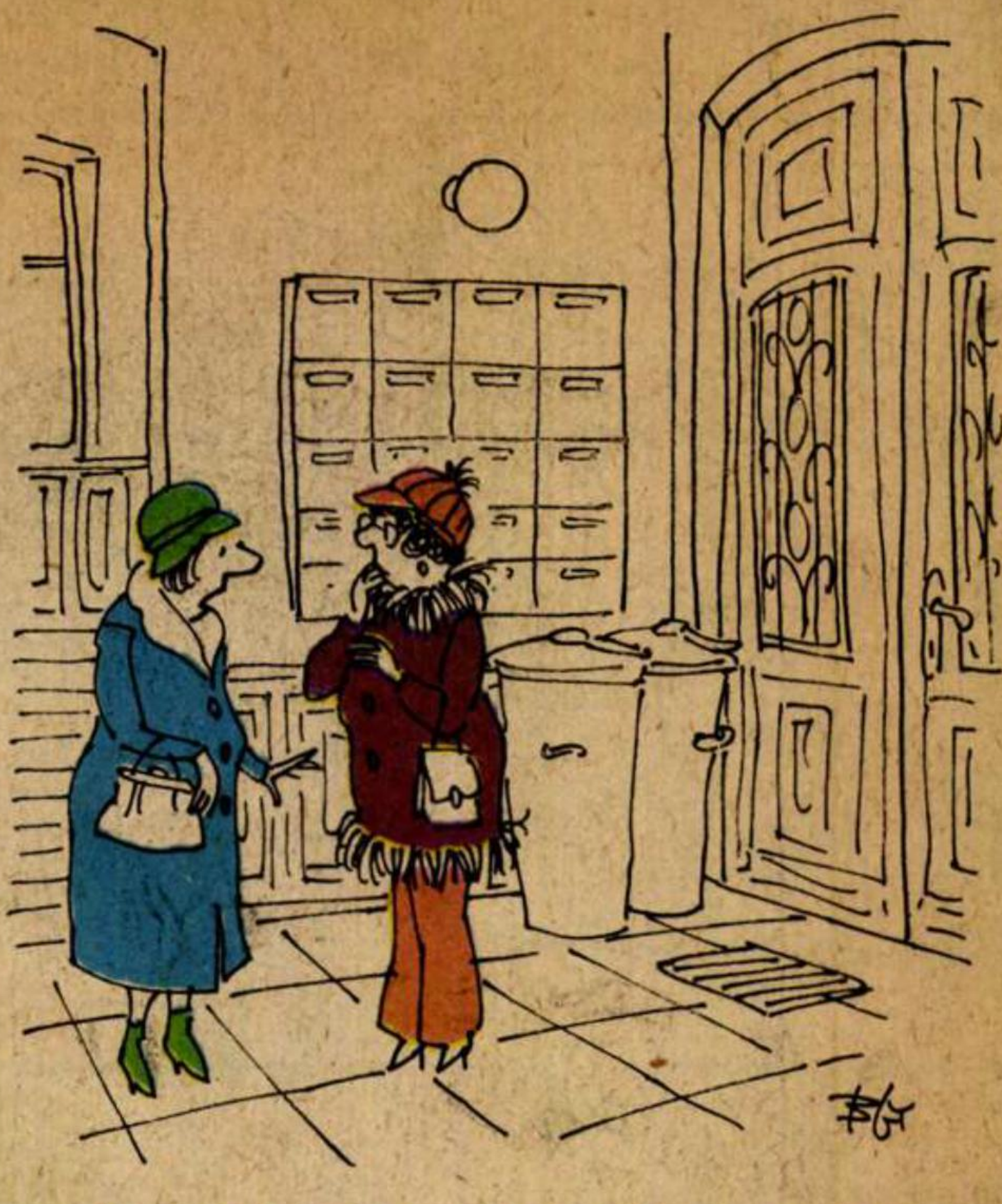

– Még az egy lakosra jutó reáljövedelem is mindig másra jut...

A SZERENCSE FIAI

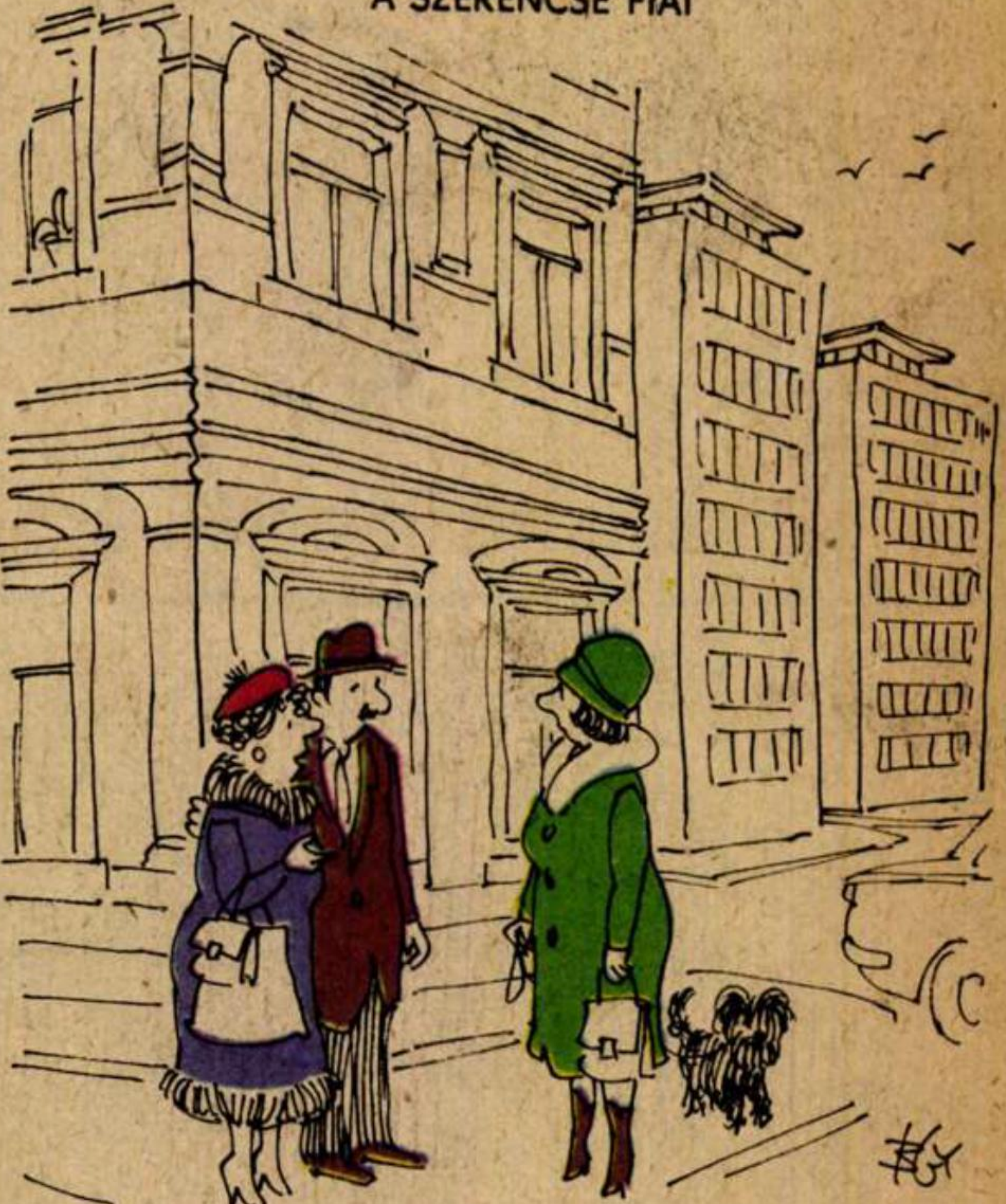

– Fenn vagyunk a lakáslistán, az autólistán, a mosógép-, a hűtőszekrény- meg a tévésorszámunk is szépen halad...

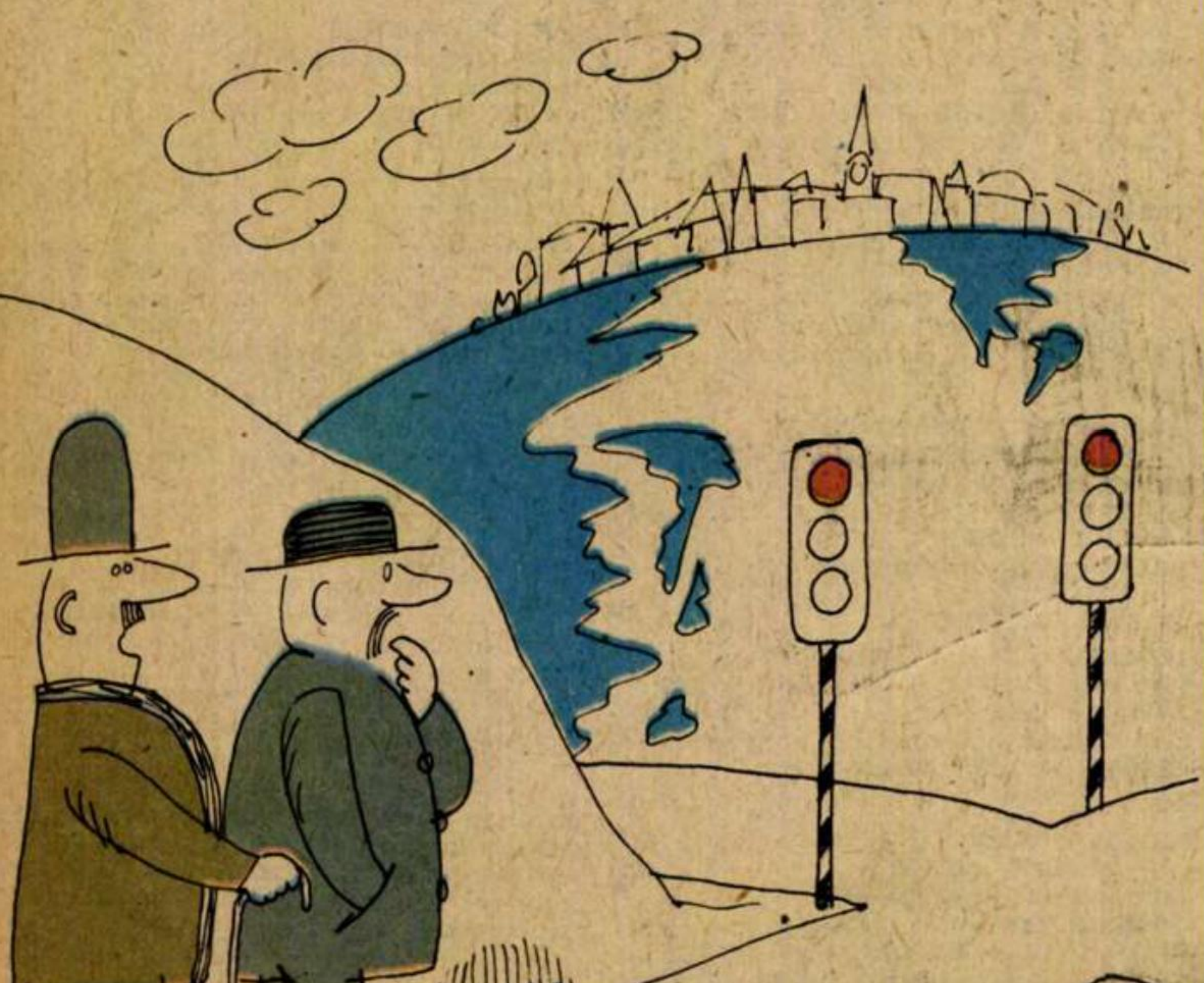

– Már egy hete közlekedési lámpánk is van, és még mindig nem nyilvánítottak minket várossá...

TÉVÉKÖZVETÍTÉS A PARLAMENTBŐL

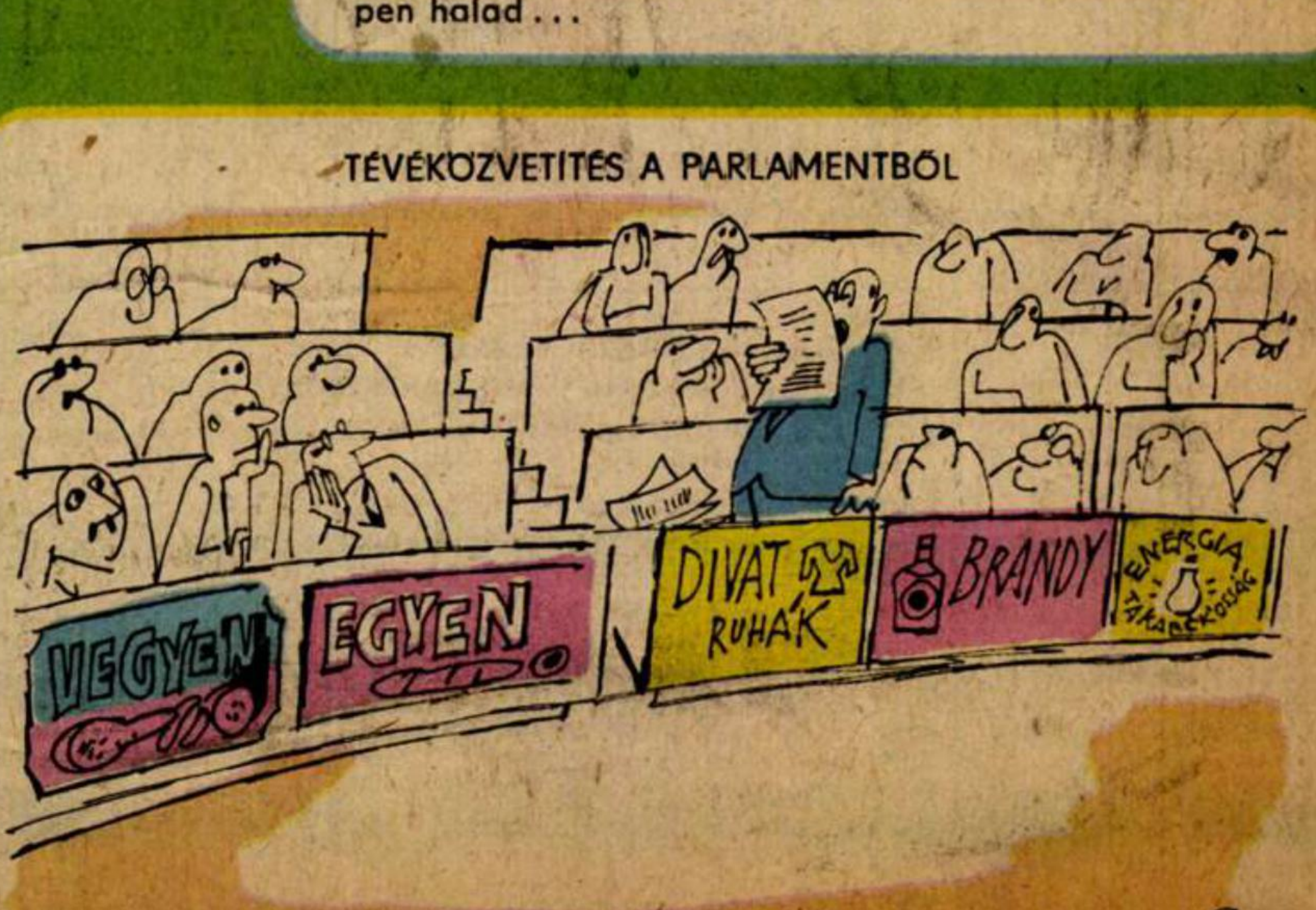
VEGYEN
EGYEN
DIVAT RUHÁK
BRANDY
ENERGIA TAKARÉKOSSÁG